СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.25

РІК CVI | П'ЯТНИЦЯ, 3 ГРУДНЯ 1999 | ЧИСЛО 49 | VOL. CVI | FRIDAY, DECEMBER 3, 1999 | No. 49

"...ПРИСЯГАЮ НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНІ"

Інавгурація Президента України Леоніда Кучми

КИЇВ, 30 листопада. – Державний прапор України замайорів сьогодні на щоглі біля Національного палацу "Україна", який став місцем інавгурації новообраного керівника держави Леоніда Кучми.

Святково прикрашену залю палацу заповнили народні депутати, члени уряду України, керівники Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, партій та громадських організацій, релігійних конфесій. Тут же – глави держав і урядів, офіційні представники багатьох країн, які прибули на інавгурацію Президента України, керівники дипломатичних представництв, акредитованих в Україні.

Урочисте засідання Верховної Ради України відкрив її Голова Олександер Ткаченко. Від імені парляменту він привітав Президента України Леоніда Кучму з високим довір'ям співвітчизників. "На посаду керівника держави", сказав Голова Верховної Ради, звертаючись до Президента, "Ви обираєтеся вдруге. І це дає вагомі підстави громадянам України, народним депутатам бути певними в тому, що новий термін перебування на посаді Президента Ви повною мірою використаєте для того, щоб забезпечити розвиток економіки і покращання життя народу, комплексну безпеку країни і її населення, захист і розвиток демократії, політичних, соціяльно-економічних прав і свобод громадян, формування держави – відкритої для всього світу та шанованої у міжнародному співтоваристві".

Звучить Державний гимн України.

Голова Конституційного Суду України Віктор Скомороха приводить Леоніда Кучму до присяги.

Президент України Леонід Кучма складає присягу народові України боронити суверенітет і незалежність України, дбати про благо Вітчизни і добробут українського народу, обстоювати права і свободи громадян, додержуватися Конституції і законів України, виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників, підносити авторитет України у світі.

Віктор Скомороха вручив Леонідові Кучмі свідоцтво про те, що він обраний, відповідно до Конституції України, народним волевиявленням 14 листопада 1999 року Президентом

(Закінчення на стор. 6)

Президент України Леонід Кучма присягає під час церемонії інавгурації в Київському національному палаці "Україна" у вівторок, 30 листопада 1999 р. Перемігши на виборах 14 листопада, Леонід Кучма удруге став Президентом України.

Фото УНІАН

У зв'язку з обранням Президента Кабінет міністрів склав свої повноваження

КИЇВ, 30 листопада. – На церемонії інавгурації Президента України Леоніда Кучми, що відбулася сьогодні в Національному палаці "Україна", Кабінет Міністрів України склав свої повноваження. Прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко звернувся до глави держави із заявою про складення Кабінетом Міністрів своїх повноважень перед новообраним Президентом України відповідно до частини першої статті 115 Конституції України.

Президент України Леонід Кучма прийняв заяву Кабінету Міністрів, подякував за велику виконану роботу і доручив попередньому складу уряду виконувати свої обов'язки до початку роботи новозформованого Кабінету Міністрів України. Сьогодні мною буде підписано відповідний Указ, повідомив глава держави. (ДІНАУ)

Інавгураційна промова Президента України Л. Д. Кучми

Національний палац "Україна", 30 листопада 1999 року

Шановні співвітчизники!

Високоповажні зарубіжні гості!

Україна разом з усім людством наближається до епохального рубежу, за яким – XXI століття і третє тисячоліття. У передодень цієї хронологічної віхи ми водночас переступаємо і через доленосний історичний рубікон. Саме так слід розглядати і оцінювати волевиявлення українського народу на президентських виборах. Він висловився за своє майбутнє і одержав його гарантії. Гарантії ясного, передбачуваного, гідного майбутнього, яке буде творитися не сліпою грою стихійних сил та процесів, не волею однієї людини чи партії, а усім народом, нашим розумом і руками.

Отже, сьогоднішній день є для мене датою не власного торжества, не особистої перемоги, а торжества і перемоги усієї української спільноти. Якщо ж за великим рахунком, то і

(Продовження на стор. 6)

Ліві протестують проти обрання Л. Кучми

Прихильники лівих сил протестують проти обрання Леоніда Кучми Президентом України на другий строк, зібравшись біля Київського національного палацу "Україна" у день інавгурації Президента – 30 листопада.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Обговорено шляхи інтеґрації до Евросоюзу

КИЇВ, 29 листопада.– Виконання положень Стратегії інтеграції України до ЕС, затвердженої Указом Президента України у червні 1998 року, та Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та Европейським Союзом, яка набрала чинності у березні минулого року, обговорювалося у ході міжвідомчої наради у міністерстві закордонних справ. Було констатовано позитивну динаміку виконання українською стороною пунктів Угоди, що було визнано представниками Евросоюзу в ході цьогорічних засідань Ради і Комітету з питань співробітництва Україна-ЕС та Третьої зустрічі Україна ЕС (липень 1999 року). Водночас учасники наради висловили стурбованість позицією ряду міністерств та відомств держави, які при розробці законопроєктів не завжди враховують норми законодавства ЕС. Учасники наради визнали за доцільне регулярно проводити засідання Ради з питань співробітництва Україна-ЕС за безпосередньої участи керівників міністерств та відомств з метою обговорення стану виконання Україною і Евросоюзом Угоди про партнерство і співробітництво.

Телефонізація за проєктом "Евросело"

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК, 29 листопада. – 10-тисячний телефон запрацював у Надвірнянському районі. Це стало можливим після введення в дію нових цифрових АТС за проєктом ""Евросело" на 1080 номерів у районному центрі, а також у селах Пнів та Пасічна. Тепер завершуються роботи в приміщенні, де розміститься цифровий транзитний вузол комутації з'єднувальних ліній до сільських АТС. Характерно, що обладнання для нього місцеві зв'язківці отримають українське, вітчизняне, виготовлене на Львівському заводі автоматичних мікропроцесорних систем.

Навчання Україна – ФРН

ЛЬВІВ, 29 листопада. – Група українських офіцерів із Західного оперативного командування відбула сьогодні до німецького міста Ейнзідлергоф, де візьме участь в конференції щодо планування навчань "Щит миру-2000". Вони за традицією пройдуть на Яворівському полігоні поблизу Львова з 8 по 22 липня наступного року. Це буде наймаштабніша підготовка багатонаціональних штабів та військ з тактики, методів та процедур проведення миротворчих операцій в рамках програми "Партнерство заради миру". Поряд з комп'ютерними передбачено і польові навчання, де демонструватимуть свою виучку два батальйони - спільний европейсько-американський повітряно-десантний та українсько-польський миротворчий.

У кого з послів найвища популярність?

КИЇВ, 30 листопада. – "Десятку" найбільш "відкритих українському суспільству" послів зарубіжних держав у Києві визначив Центр рейтингових досліджень "Еліт – профі". Ними стали: Стівен Пайфер (США), Юрій Дубінін (колишній посол РФ), Еберґард Гайкен (ФРН), Дерек Фрейзер (Канада), Гойко Дапчевич (СРЮ), Рой Стівен Рів (Велика Британія), Відья Бхушан Соні (Індія), Паскаль Фієскі (Франція), Юдзі Курокава (Японія) і Жумагул Сааданбеков (Республіка Киргизстан). При підбитті підсумків експертами Центру оцінювалися інформаційні акції, інтерв'ю, статті, надруковані за останні 12 місяців у 25-ти найбільш тиражних столичних і всеукраїнських газетах. Найвищі оцінки отримали ті з послів, у кого сумарний результат за кількістю публікацій вищий.

Благодійний концерт Тараса Петриненка в Куритибі

КУРИТИБА, 30 листопада. – Зворушливою і радісною подією в культурному житті української громади бразильського штату Парана став вечір української пісні, який подарували Тарас Петриненко та Тетяна Горобець, які перебувають на латиноамериканському континенті. Відомий український співак Тарас Петриненко прибув до Бразилії на запрошення Українсько-бразильської центральної репрезентації, щоб виступити з метою підтримки програми лікування в Куритибі українських дітей, які постраждали від Чорнобильської катастрофи. Збір від концерту буде використано для оплати авіяквитків для четвертої групи дітей, приїзд якої запланований на початок наступного року. До цього часу в столиці штату Парана проходять курс лікування 15 українських дітей віком від 8 до 12 років.

Вшанування жертв Голодомору в Монтреалі

КИЇВ, 30 листопада. – Вшанування пам'яті жертв Голодомору відбулося у найбільшому місті переважно франкомовної провінції Квебек - Монтреалі, з участю представників української та інших етнічних громад, міської влади, співробітників посольства України та місцевих журналістів. Біля меморіального знаку, що споруджений в пам'ять про жахливі акції переслідування і геноциду у 20-му сторіччі, котрих зазнали вірменський, єврейський, український та інші народи, відбувся траурний мітинг. До підніжжя монументу було покладено квіти.

Успіх українських мистців у Лівані

КИЇВ, 30 листопада. – "Український культурний наступ на ліванському фронті" - репортажі під такими заголовками з'явилися днями у ряді ліванських газет. З нагоди дня незалежності Ліванської Республіки в Бейруті та інших ліванських містах за сприяння посольства України відбулося багато виступів українських митців. Одночасно своє мистецтво демонстрували дві балетні групи - з Одеського оперного театру та з Київського балету на льоду. Їх виступи проходили під патронажем першої леді Лівану Андре Ляхуд і мали великий успіх. Цього разу ліванські прихильники мистецтва побачили у виконанні одеситів балет "Лускунчик". А на початку липня цього року вони показали тут оперу "Аїда", яка демонструвалася на арені давньоримського амфітеатру в античному місті Біблосі, неподалік від Бейруту. Одесити мають намір прибути також у лютому 2000 року і запропонувати вимогливим ліванським глядачам балет "Кармен".

Добрі взаємини зі США

КИЇВ, 30 листопада. – Динаміка розвитку політичних та економічних стосунків між Україною і США є стабільною і викликає задоволення обох сторін - підкреслювалось сьогодні під час зустрічі першого віце-прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха із заступником міністра енергетики США Теодором Глаутьєром. Торкаючись питання дальшого співробітництва, сторони підкреслили, що важливим підґрунтям для нього є рішучість уряду України щодо незворотности курсу економічних та структурних реформ. На зустрічі обговорено проблему закриття Чорнобильської АЕС. Підкреслювалось, що Україна послідовно виконує взяті на себе зобов'язання в той час, коли зусилля деяких міжнародних організацій не є достатніми.

Митників звільнено

КИЇВ, 30 листопада. – Представники Генерального консульства України в Кракові взяли активну участь у вирішенні справи щодо затримання польською митницею вантажу - двох автомашин - загальною вагою товару 40,000 літрів розчинника ОЖ-3, повідомили ДІНАУ в МЗС України. Проти громадян України - водіїв цих машин, а також особи, що супроводжувала вантаж, польська сторона висунула звинувачення у ввезенні на територію Польщі не розчинника, а спирту на суму 800 тис. злотих без декларування на кордоні та акцизного оформлення, із взяттям останніх під варту. Завдяки своєчасній інформації від ГК в Кракові компанія - власник товару та компанія-перевізник, а також рідні затриманих звернулися до польських органів правосуддя. В ході попереднього розслідування, яке проводила окружна прокуратура Польщі, вдалося зібрати переконливі докази невинности затриманих осіб. Представлені докази, після їхнього вивчення окружною прокуратурою, визнані незаперечними щодо громадян України. Особи були звільнені з-під варти, а автомобілі - з під-арешту. На даний час по цій справі лишились тільки питання майнових відносин власника товару з польською стороною, які можуть бути врегульовані в цивільному порядку.

Світовий банк знову переглядатиме свій портфель

КИЇВ, 30 листопада. – Делегація Світового банку на чолі з виконуючим обов'язки директора по Україні і Бєларусі Лілі Чу прибула до України, передає ДІНАУ. Метою візиту представників СБ є перегляд проектного портфелю банку, який буде проводитися вдев'яте, та участь у міжнародній конференції з питань структурних реформ. Фахівці банку планують переглянути близько 30 проєктів. При обговоренні стратегії Світового банку серед інших буде порушено питання виконання урядом України впровадження програми реформування апарату Кабінету Міністрів, дерегуляції підприємницької діяльности та запровадження прозорих процедур приватизації стратегічно важливих об'єктів з метою залучення коштів від їх приватизації до бюджету. Планується визначити пріоритетні напрями співробітництва, на яких необхідно зосередити увагу українського уряду.

За повідомленнями ДІНАУ

Як живуть діти в Україні?

КИЇВ, (ДІНАУ). Конвенція ООН з прав дитини, за якою кожна дитина має невід'ємне право на життя, а держава забезпечує у максимально можливій мірі виживання та здоровий розвиток дитини, набула чинности в Україні 27 вересня 1991 року. З часу ратифікації Україною Конвенції про права дитини держава визначила необхідність дотримуватися положень захисту прав дитини у всіх сферах їх життєдіяльности. У 1995 році на сесії Економічної та соціяльної Ради ООН Україну було обрано до Виконавчої ради Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) на трирічний термін, а в 1998 році переобрано на наступні три роки.

Підписавши Конвенцію ООН про права дитини, Україна взяла на себе зобов'язання щодо впровадження в життя її положень шляхом прийняття нових законів, перегляду існуючого законодавства, створення відповідної соціяльної інфраструктури, яка обслуговуватиме сферу дитинства, забезпечуватиме на відповідному рівні реалізацію прав і свобід кожної дитини.

На сьогоднішній день в 30 законах України та близько 50 підзаконних нормативних актах в тій чи іншій мірі встановлено норми щодо соціяльного захисту дітей, їхніх прав та законних інтересів. В Основному законі України дітям відведено дві статті – 51 та 52. Станом на 1 січня поточного року загальна чисельність дітей становить 11 млн. 489 тисяч осіб. З них мають статус потерпілих від аварії на ЧАЕС 1 млн. 266 тисяч, інваліди до 16 років – 152,2 тисячі, сироти та діти, позбавлені батьківського піклування – 90 тисяч. Ці та інші статистичні матеріяли Державного комітету статистики України наводяться у Державній доповіді "Про становище дітей в Україні (за підсумками 1998 року)", презентація якої пройшла в Державному комітеті України у справах сім'ї та молоді.

Цей офіційний документ складається з 14 розділів і ґрунтується на офіційних матеріялах, наданих 28 міністерствами, багатьма центральними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також на даних державної статистики. Видання оформлено малюнками переможців Всеукраїнського конкурсу дитячих творчих робіт "Мої права" (ЮНІСЕФ), який проходив у 1997-1998 роках у загальноосвітніх школах України. Вперше видання включає не тільки малюнки дітей, але й цитати з творів учасників III Всеукраїнського конкурсу учнівських робіт з прав людини, який організувало та провело Міжнародне товариство прав людини – Українська секція. Діти з багатьох областей України – автори малюнків та творів були запрошені на презентацію Державної доповіді і отримали цінні подарунки і примірник цього цікавого видання, тисячу примірників якого видано за сприяння представництва ЮНІСЕФ в Україні. За матеріялами, викладеними в Державній доповіді, прийнято доручення Президента, яким передбачено конкретні дії щодо поліпшення соціяльного становища дитинства в Україні. Таким чином, державна доповідь набула статусу документу, який не тільки узагальнює зроблене, але й дозволяє активізувати роботу з соціяльного захисту дітей.

ТЕМА ТИЖНЯ

Обережно, "залізна завіса" на кордоні опускається!

На міжнародному семінарі з боротьби з незаконною міграцією, що відбувся нещодавно в Атенах, представники правоохоронних органів країн СНД та Европейського Союзу обговорювали питання протидії масовому проникненню нелегальних міґрантів із третіх країн через пострадянський простір до Західної Европи. Представники західних країн заявили, що Европейський Союз має намір запровадити певні санкції проти країн СНД, через які пролягають маршрути злочинного "експорту" нелегальних міґрантів. Першу "жовту картку" показали Молдові, через територію якої останнім часом відбувалась особливо інтенсивна "контрабанда" людей до західнього кордону. Наступну "жовту картку" можуть показати Україні...

В Евросоюзі дедалі сильніше дмуть антиміґраційні вітри. Західні европейці вважають, що на "старому континенті" й так більш ніж досить іміґрантів, які в деяких країнах-членах ЕС невдовзі становитимуть чи не десяту частину від усього населення. Нову політику щодо імміґрантів, в тім числі й щодо тих, хто претендує на статус політичного біженця, виробляли на нарадах Европейського Союзу у фінському місті Тампере. Ухвалено рішення щодо створення єдиної юридичної зони в ЕС, подібно до того, як раніше було втілено в життя домовленість щодо запровадження спільної валюти евро. В цьому новому юридичному просторі застосовуватимуться уніфіковані правила протидії нелегальній міґрації. Окрім того, Европолу (єдиній поліцейській службі ЕС) надано ширші повноваження для боротьби з добре налагодженим підпільним бізнесом - доправлянням за чималу винагороду еміґрантів із кризових та бідних країн до "земного раю" в єдиній Европі.

Західня Европа, вже давно, хоча й без особливих успіхів, веде боротьбу з нелегальною міграцією. Скажімо, навколо двох еспанських анклавів на африканському континенті - міст Сеути та Мелільї - нещодавно завершено будівництво високої кам'яної стіни, обнесеної колючим дротом. Ця стіна має зупинити нашестя нелегальних міґрантів із деяких країн Африки, які саме анклави Сеути та Мелільї, оскільки Іспанія приєдналася до Шенгенської угоди, вважають найкоротшим шляхом до ситого життя в Европі. Але стіна, як зв'ясувалось, не зупинила міґрантів: під неї влаштовують підкопи, на узбережжі обпливають під водою...

Схоже на те, що Евросоюз хоче створити на сході своєрідну "стіну" із кількох країн Центральної та Східньої Европи, яка б "гасила" перший натиск нелегальних міґрантів із Азії та Африки ще на далеких підступах до об'єднаної Европи. Однією із центральних ланок у цій "стіні" вже сьогодні де-факто стала Україна, якщо судити з кількости затриманих на її західних кордонах і не впущених до "европейського раю" міґрантів. Раніше чи пізніше найближчі сусіди України - претенденти на вступ до Европейського Союзу, Польща, Угорщина, Чехія, Словаччина запровадять із нашою державою візовий режим перетину кордону. Чехія та Словаччина мають намір визначитись із цього приводу вже наприкінці нинішнього року. Польща, судячи із обіцянок її вищого керівництва, ще протримається певний час, але, врешті-решт, теж буде змушена виконати вимоги Европейського Союзу й надати більшої жорсткости пропускному режиму на своїх східніх кордонах. Отже, можна прогнозувати виникнення дуже несприятливої для України ситуації: коли її західні кордони завдяки зусиллям сусідів стануть більш непроникними, а східні - лишаться "прозорими", що майже неминуче призведе до збільшення у державі кількості нелегальних міґрантів. Але в самому СНД відбуваються теж процеси, що призводять до ліквідації "прозорости" в обмінах людьми між окремими країнами й запровадження візового режиму. Візовий режим на кордоні із сусідніми країнами СНД запровадив Туркменистан. Росія готується запровадити візовий режим перетину російсько-грузинського та російсько-азербайджанського кордону. І ця тенденція стає дедалі визначальнішою на тлі цілковитої деградації СНД.

Україна потроху створює інфраструктуру для "закриття" в разі необхідности своїх північних та східніх кордонів. Збереження безвізового режиму вже значною мірою залежатиме від розвитку двосторонніх відносин між Україною та Росією й Білоруссю. Але спалах війни на Північному Кавказі й збільшення з цього реґіону міграційних потоків може призвести до застосування у відповідь адекватних дій. До речі, в Україні 3,5 тисячі осіб мають статус біженців, тоді як в Росії та Білорусі - всього лише близько 300 осіб.

Проблема біженців для України стала гострою ще на початку 90-х років, коли у деяких країнах СНД виникли міжнаціональні конфлікти, що призвели до різкого збільшення потоку міґрантів.

Петро Коломієць,
оглядач ДІНАУ.

Союз ще не утворено

Підписання договору між Росією і Білоруссю про утворення спільної союзної держави відкладено через хворобу президента Росії Бориса Єльцина. Минулого понеділка президент ще працював вранці у своїй підмосковній резиденції Горки-9, але по полудні був доставлений до лікарні, де перебуватиме близько тижня.

Лікарі припускають, що він має запалення легень. Нинішнього року Єльцин багато разів перебував в лікарні через кровотечі виразки шлунку, запалення дихальних шляхів, болі хребта та ін.

Зростає потік біженців

Активізація дій російської армії в Чечні призвела до різкого зростання числа біженців в Інгушетію. За прогнозами еміґраційної служби республіки, чисельність біженців з Чечні збільшиться найближчими днями приблизно ще на 100 тисяч чоловік. Голова уряду республіки Ахмед Мальсагов у понеділок заявив, що майже 80 відсотків біженців перебувають у приватному секторі, живуть за рахунок зимового запасу, який зробили для себе прості жителі Інгушетії, і відчувають гостру нестачу продуктів, теплого одягу, медикаментів.

АМЕРИКА І СВІТ

Хто стоїть за вибухами у Росії?

НЬЮ-ЙОРК. За вибухами у Москві й Волгодонську стоїть "терорист номер 1" у світі савдійський мільярдер Усам бен Ладен, який переховується в Афґаністані. Такого висновку дійшли експерти Центрального розвідуправління США після того, як між ними і співробітниками російського антитерористичного центру було налагоджено обмін інформацією, повідомляє впливовий американський журнал "Тайм". Вибухова речовина, виявлена в місцях терактів у російських містах, аналогічна за хімічним складом тій "пекельній суміші", яку виготовляють у тренувальному таборі в Афганістані, де за гроші бен Ладена проводиться підготовка терористів.

Бомбардують іракські військові льокації

ВАШІНҐТОН. Літаки США і Великої Британії, які патрулюють так звані "заборонні зони" в Іраку, завдали у неділю ударів по іракських засобах протиповітряної оборони. За заявою командування військ США бомбардуванню були піддані зенітні установки і радари, що знаходяться на північний схід від міста Мосул за 400 км від Баґдада. Акцію було здійснено у відповідь на обстріл Іраком літаків союзників. Винищувачі США і Великої Британії не постраждали. У той же час представник Пентагону спростував заяви уряду Іраку про те, що американські і британські літаки завдали удар по будинку середньої школи у Мосулі, внаслідок чого загинуло 8 осіб.

Небезпечно виїжджати з Іраку

КАЇР. Тепер кожний громадянин Іраку, який спробує нелеґально виїхати з країни, ризикує потрапити за ґрати і до того ж позбавитися всього свого майна. Згідно з новим законом про виїзд за кордон, що набрав чинности в цьому місяці, особу, яка здійснила подібну провину, може бути ув'язнено терміном до 10 років і з "конфіскацією рухомого і нерухомого майна".

Вашінґтонський зоопарк втратив свою окрасу

ВАШІНҐТОН. Вашінґтонський Національний зоопарк у неділю залишився без своєї головної окраси – найвідомішої та найстарішої з гігантських панд, що жили в неволі. Чорно-білого звіра на кличку Сінґ-Сінґ подарував Сполученим Штатам уряд КНР у 1972 році після історичного візиту в Пекін президента Річарда Ніксона. В останні місяці 28-річна гігантська панда страждала від невиліковної хвороби нирок і запалення суглобів. Надій на видужання не залишилося, і ветеринари були вимушені усипити свою улюбленицю.

Родичі загиблого бізнесмена судять Лужкова

НЬЮ-ЙОРК. Родичі убитого в Москві в 1996 році американського бізнесмена Пола Тейтума подали судовий позов у Фініксі (штат Арізона) проти мера Москви Юрія Лужкова. Як стверджується в надісланому у відділення ІТАР-ТАСС у Нью-Йорку пресрелізі адвокатської контори "Кімерер енд Лавелль", що представляє інтереси родичів, "мер Москви відповідальний за здійснене вбивство Пола Тейтума і незаконну конфіскацію власности Тейтума в Росії".

Сербія звинувачує США у знищенні преси

БЕЛҐРАД. Міністерство інформації Сербії звинуватило західнє співтовариство на чолі з США у проведенні цілеспрямованої кампанії, спрямованої на знищення сербської преси в Косово. У розповсюдженій сьогодні заяві міністерства говориться, що "за особистим розпорядженням шефа місії ООН в Косово Бернара Кушнера залишились без роботи близько трьох тисяч сербських журналістів, які працювали на телебаченні, радіо і в редакціях газет краю". Приміщення і майно сербських видавництв передане албанцям або знищене.

Л. Кучма пропонує врегулювання придністровського конфлікту

КИШИНІВ. Президент України Леонід Кучма запропонував керівництву Молдови і Придністров'я проект поетапного врегулювання придністровського конфлікту, який отримав високу оцінку на нараді ОБСЕ у Стамбулі. Про це заявив сьогодні в Кишиневі представник глави української держави на переговорах з придністровського врегулювання Євген Левицький. Проєкт, запропонований Леонідом Кучмою, грунтується на принципі "відкладеного статусу", враховуючи не розходження, а вже знайдені сторонами точки стику в галузі економічного, соціяльного, правового, оборонного просторів і спільних кордонів.

В Росії – недобір зернових

МОСКВА. В Росії цього року знову зібрано дуже низький врожай зернових. Як повідомило в понеділок у Москві Міністерство сільського господарства, вдалося зібрати лише 54.5 мільйона тонн зерна. За оцінками експертів, лише в поточному році Росія змушена буде закупити за кордоном приблизно 10 мільйонів тонн зерна.

Московський тренер образив англійський спортивний клюб

ЛОНДОН. Англійський клюб "Лідс юнайтед" готовий ініціювати найсерйозніше розстеження з приводу "обвинувачень" з боку керівництва московського "Спартака". У такий спосіб команда з Лідса відреагувала на відвертість у Москві головного тренера спартаківців Олега Романцева, який повідомив, що англійці пропонували москвичам фінансову "приманку" з метою проведення в Англії обох ігор 1/16 фіналу розиграшу Кубка УЕФА. "Я не збираюся навіть коментувати подібну нісенітницю", – заявив наставник "Лідс юнайтед" Девід О'Лірі. За словами голови клюбу Пітера Рідсдейла, саме "Спартак" першим запропонував грати перший матч на стадіоні "Енфілд" у Лідсі. Англійські ЗМІ поширили таку заяву Олега Романцева: "Варто відзначити щедрі пропозиції тренера "Лідс юнайтед". Він вийшов з пропозицією про проведення обох матчів в Англії і на досить привабливих фінансових умовах. Я не буду присутнім на прес-конференціях ні в Болгарії, ні в Англії, оскільки мені огидна сама думка, що я повинен сидіти за одним столом з людиною, здатною на такі ниці акції. Ми зробимо все можливе, щоб вибити "Лідс юнайтед" з Кубка УЕФА". Подібна "війна слів" з двох сторін спрямована на те, щоб ще більше загострити обстановку перед першим, перенесеним з Москви в Софію матчем.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.
Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.
Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний; Рекляма — Марія Осціславська; Адміністратор — Володимир Гончарик.

Нью-Йорк, Нью-Йорк... Проблеми великого міста

Великі міста усіх країн світу мають, як правило, дуже подібні проблеми – перенаселення, брак житлових приміщень, злочинність, хабарництво, суспільне дно, в якому легко загубити слід по собі чи своїх вчинках. З усього перерахованого виникає цілий ряд інших, не менш важливих клопотів, які досить відчутно впливають на життя-буття пересічних громадян – мешканців міста.

Серед великих міст Америки Нью-Йорк завжди вирізнявся і досі вирізняється своєю інакшістю, не тільки багатоманітністю, в сенсі належання його мешканців до різних культур, але передусім у тому, що тут зосереджується цілий ряд важливих історичних і культурних надбань, світовий центр фінансів, центр політичної думки всіх країн світу в Організації Об'єднаних Націй, велика кількість головних бюрів світових корпорацій. Все це надає йому, крім важливости, ще й того чару, котрий рік-річно приваблює неймовірну кількість туристів. Бо ж хіба можна будь-де інде побачити величну статую Свободи, оглянути високі будівлі Світового торговельного центру, Емпайєр-стейт-будинку, центру Рокефеллера, катедру св. Патрика, пройтися фінансовою ущелиною – вулицею Волл, оглянути просторі виставочні залі Метрополітального та інших музеїв, захоплюватися картинними і мистецькими галеріями Сого та відвідати спектаклі Бродвейських театрів, музичні клюби Гарлему, пройтися коридорами таких святинь науки, як Колюмбійський та Ньюйоркський університети, чи відпочити серед ґранітних хмаросягів у Центральному парку.

Щоб дати можливість своїм громадянам, туристам і гостям втішатися всіма вищезгаданими багатствами, управління вирішило діяти. Поволі, але з певністю розв'язується питання злочинности, наркоманства, бездомних, присутности психічно хворих на вулицях міста, поведінки водіїв таксівок. Поліціянти присутні в підземках і на вулицях. Очищено вулиці центральної частини міста від явної проституції, продажу наркотиків і порнографічних льокалів. Після недавнього нападу безпритульного на 27-річну Ніколь Баррет посадник міста Рудольф Джуліані сказав: "Вулиці нашого міста створені не для того, щоб на них спали люди. Якщо хтось вирішує спати на вулиці, то цим дає знати іншим, що має проблеми зі своїм життям. Ми створюємо систему опіки над психічно хворими, яка діятиме відповідально, але й гуманно". Губернатор штату Нью-Йорк Джордж Патакі підписав закон, який зобов'язує усіх психічно хворих проходити призначене їм лікування. Всі ці заходи не тільки посіяли почуття безпечности, але рівнож збільшили привабливість міста як туристичного осередку.

Для місцевого населення зроблено цілий ряд змін у системах шкільництва, лікарської допомоги, ліквідації хабарництва, бюрократизму, допомоги потребуючим і т.п. Коштувало це чимало труду, бо ж завжди і для кожного почину знаходились критики, котрі з тих чи інших причин заперечували початі спроби в ім'я „демократизму" та „конституційного права", включно зі судовими позовами та застрашуваннями щодо позбавлення політичної підтримки.

Незважаючи на всі попередження і перешкоди, реальність підтверджує, що можна вводити зміни, тільки потрібні витривалість, послідовність і, в першу чергу, переконаність в правильності своїх дій.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про страх перед самотою

Якось у спокійний вечір Дня Подяки моя розмова з молодим членом найближчої родини зійшла на тему, що мене постійно цікавить, але й дивує. Ідеться про проблему постійного вживання молодим, та й не дуже молодим, поколінням усіх сьогоднішніх здобутків технології.

Тому, що ми в розмові в унісон ствердили, що мобільні телефони – це вже тепер справжня пошесть, я знову порушила питання, яке мене найбільше цікавить: чи мій молодий співрозмовник може мені вияснити, чому ці телефони втішаються такою популярністю саме у молодшого покоління, і що мають вони до розказування, яке у них триває безупину? І тут дістала я вияснення, яке дало мені причину до поважної призадуми.

– Усі ці молоді люди, що провадять розмови телефоном в безконечність, ідучи вулицею, ведучи автом чи перебуваючи в ресторані, свідчать про одну спільну проблему нашого часу: вони бояться самоти, доконче бажають її заповнити, байдуже чим, щоб лише не роздумувати на самоті над своєю долею чи взагалі над усім тим, що діється довкруги.

Ось так молоді люди пояснюють своє постійне стремління бути в цей чи інший спосіб „зайнятим", щоб тільки не залишалося часу і можливости для призадуми над своїм майбутнім, над своєю долею чи над іншими проблемами сьогодення.

А цих проблем тепер є, може, надто багато для кожної молодої людини, і саме вони відганяють властиву раніше молодому віку безжурність та веселість.

Хоч це видається дивним і неправдоподібним, але сьогодні життя молодої людини таки складніше, ніж було наше чи наших батьків. І це в країні, що, можна сказати, „молоком і медом плине". А що тоді із молоддю Европи, а передусім молоддю в Україні? Чи не мають вони аж надто багато і надто скоро життєвих проблем, які нелегко розв'язати?

Але де б ця молодь не жила – сьогоднішня технологія ніяк не сумісна з безжурністю чи радістю життя, боротьба за гідний суспільний статус стає щораз важчою, де б це не було, а родинне життя давно вже перестало бути ідеальним і таким теплим „як було колись".

При нашій розмові випливла застрашаюча цифра з характеристичної американської статистики. Саме недавно газети подавали, на підставі дослідів, що тільки 23 відсотків американських родин живе згідно з родинними традиціями: батько, мати і діти діють у повній згоді. Може, в Україні цей відсоток „добрих" родин є більший, але зате є інші труднощі, що не дозволяють молоді жити безжурним, веселим життям.

Чи можна, отже, дивуватися, що, де б вона не була, сьогоднішня молодь панічно боїться самоти, а з тим можливости роздумування над своєю долею?

Одні цю самоту вбивають алькоголем, або наркотиками чи безнадійно дурними телевізійними програмами – інші заповнюють її безконечними розмовами на мобільному телефоні, де б вони не були – на вулиці, в крамниці, в ресторані чи навіть в школі. Аби тільки не залишатися самому зі своїми думками та зі своїми меншими чи більшими проблемами.

Я прийняла усі ці вияснення на моє „чому" – як справжні, бо вони вийшли з уст такої молодої людини, про яких ішла мова.

Але роздумуючи над тим і переливаючи вислід моєї розмови на папір, я не можу не поставити в кінці запитання собі чи моїм читачам: „А що було б, якби не було мобільного телефону, комп'ютера та Інтернету? А що, якби ми жили так, як наші предки?

О–КА

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ",
щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам вияснити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

З журналом „Бористен" у XXI сторіччя

Редактор "Бористена" Ф. Сухоніс у Нью-Йорку

Літературно-мистецький та науково-популярний місячник „Бористен" приходить до нашої редакції завжди вчасно, а його головний редактор Фідель Сухоніс добре із нами знайомий як постійний дописувач „Свободи". Тому з приємністю використовуємо рідкісну нагоду, що він приїхав до США саме тепер, коли „його" журнал випустив своє соте число, щоб пригадати початок „Бористену" та дещо довідатися як приходить головному редакторові робота та які його пляни на майбутнє. Ф. Сухоніс тим разом приїхав до нас як товариш подорожі Архиєпископа Адріяна, але про свій „Бористен" ніколи не забуває. І тепер він бажав би здобути серед нас нових прихильників журналу, а також таких, щоб захотіли передплатою того журналу до шкіл в Україні чи до військових частин дати якнайширшому колу читачів можливість втішатися його змістом.

– Коли тут знайдуться охочі передплатити „Бористен" для читачів з України, він коштує тільки 20 дол. річно, то це велика моральна підтримка, бо українське друковане слово є тепер дуже важливим для різних прошарків нашої спільноти на батьківщині.

– Як це сталося, що ви почали видавати цей цікавий журнал та, незважаючи на фінансові та інші труднощі, можете тепер „святкувати" його сотку?

– Я телевізійний журналіст і працював на телебаченні, але коли в Україні стало легше дихати, вирішив спробувати видавати журнал. Створив видавничу спілку, знайшов охочих мені допомогти – але, як завжди, бракувало коштів. То ж це було причиною, що підписав угоду із компанією „Дніпроавіа", яка, оголошуючи в журналі свої рейси та інші послуги, допомагає нам фінансово. Однак і цього не досить. Звичайно знаходимо коштів на 60 відсотків, а все інше треба здобувати різними способами.

– А як із західньою діяспорою – чи маєте доволі передплатників?

– Як бачите з цього числа, у нас представники редакції є в усіх країнах, де живуть українці, то ми на їхню передплату дуже розраховуємо.

– Значить, ви таки даєте собі раду?

– Так, я справді гордий із цієї великої кількости дописувачів, що їх маю із різних ділянок, і що вже три роки тому Президія ВАК України надала нам право публікувати основні висліди дисертаційних робіт з історії, філології, політичних наук та мистецтвознавства.

– Читаючи пильно кожне число „Бористена", що доходить до нас, бачу, однак, що даєте також матеріял, призначений для молоді та для дітей.

– Так, це правда, і тому мені так важливо, щоб наш журнал доходив також до шкіл. Бачите, тепер із сотим числом ми розпочали програму висилки журналу до шкіл і до військових частин, а поруч із цим готуємо програму, якою хочемо забезпечити східні землі, навіть Білорусь, де живе багато наших земляків.

– Це дуже корисні пляни, тільки чи стане вам на це гроша?

– Саме тому я розраховую на діяспорних українців з американської землі, які зможуть передплатити „Бористен" для тих, які не можуть видавати на пресу ані копійки. А для вас тут 20 дол. – це небагато. Тому прошу через вас, щоб громада відгукнулася, а передплату висилали до п. Маріяна Коця, що вже від першого числа є у нашій редакційній раді та активно допомагає. Писати до нього: **M. Kots, P. O. Box 33, Lexington., NY 12452.**

– Бачу, що у цьому „ювілейному" номері „Бористена" ви вмістили багато привітань та побажань. То ж залишається мені тільки прилучитися до них і словами Яра Славутича побажати вийти „Бористенові" у світ ще „сто разів по сто!".

О. Кузьмович
(Текст і фото)

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ БИБІР УКРАЇНИ

Ми продовжуємо стукати в двері

Стаття міністра закордонних справ України Б. І. Тарасюка у газеті „Франкфуртер Альґемайне Цайтунг", 8 листопада 1999 року.

Коли я працював послом України в Брюсселі, то одного разу побачив орнаментовану карту голляндського картографа XVII століття, яка називалась „Европейський концерт". Карта мала на меті символізувати розмаїття европейських народів.

В XVII сторіччі для голляндського картографа було цілком очевидно позначати кордони України на географічній карті Европи, цілком природним – зображати Україну як невід'ємну частину нашого континенту. Нашу державу бачили як учасника „европейського концерту" у будь-якому сенсі: географічному, культурному, політичному, економічному – тобто цивілізаційному.

На жаль, подальша історія була немилостивою для українського народу, на століття відокремивши його від решти Европи. Проте, незважаючи на довгорічну ізоляцію і пригноблення, чужоземні ярма і тоталітарні режими, періодичний геноцид національної еліти, – українці зуміли зберегти і здійснити своє прагнення до незалежности. Тому ми зараз повертаємося в Европу. Це не примхлива стратегія жменьки політичних мрійників. Наше прагнення ґрунтується на відродженій національній і европейській ідентичності. Опитування громадської думки свідчать, що 79 відсотків населення країни висловлюється на користь членства України в Европейському Союзі. Вже протягом декількох років Україну визнають в Европі і світі як демократичну европейську державу, яка робить свій вагомий внесок у підтриманні миру і стабільности на континенті. Ми беремо активну участь у врегулюванні конфлікту в Придністров'ї (Молдова), Косово (СРЮ), Абхазії (Грузія), Боснії і Герцеговині, Нагірному Карабаху (Азербайджан).

Всередині країни нам вдалося досягти тривалого міжетнічного миру і стабільности. Суворо дотримуючись конституційних норм і сповідуючи европейські цінності, ми вирішили складні внутрішні проблеми, даючи приклад іншим для наслідування. Єдиний успіх ОБСЕ був досягнутий її Місією в Україні, коли завдяки тісній співпраці з центральними і місцевими органами влади вдалось мирним, політичним шляхом врегулювати потенційно вибухонебезпечну ситуацію в Криму.

Переконливим доказом стабілізуючої ролі України в реґіоні та інших частинах світу стало її обрання до Ради Безпеки ООН на період 2000–2001 років. Україна здатна брати найактивнішу участь у побудові нової, об'єднаної Европи без розділювальних ліній.

Европейська ідея поступово стає українською національною ідеєю, консолідуючим фактором для українського суспільства. В цьому головна причина того, чому Україна приділяє так багато уваги змісту Спільної Стратегії ЕС, чому нам потрібно побачити в Стратегії сигнал щодо европейського майбутнього для України. Цей сигнал знайде підтримку в українському суспільстві і буде добрим стимулом для його подальшого демократичного розвитку.

В той час як відсутність чіткої відповіді на наші европейські прагнення або навіть їх заперечення в Стратегії ЕС знецінить цю стратегію для нас, а то й завдасть шкоди нашим взаєминам. Не існує арґументів, якими можна було б пояснити українцям, чому їх природне прагнення бути в сім'ї европейських народів – в Европейському союзі – іґнорується. Будучи осередком миру і стабільности, з декількома активними і „замороженими" конфліктами довкола, Україна здатна бути цінним активом безпеки для ЕС. В минулому були випадки, коли країни приймались до ЕС всупереч їхній невідповідності чинним критеріям членства. Це були чисто політичні рішення об'єднуватись перед потенційною загрозою з боку колишнього СРСР.

Сьогодні Україна домагається не негайного членства, а політичної декларації про те, що її розглядають як можливого майбутнього члена ЕС за умови виконання нею Копенгаґенських критеріїв. Говорячи про визнання нашого майбутнього членства в ЕС, ми усвідомлюємо, що саме на нас лягає головна відповідальність за здійснення необхідних внутрішніх перетворень з метою наближення до членства в Евросоюзі. В той же час, Україна вже зараз відповідає усім загальним критеріям для того, щоб розглядатися як перспективний член ЕС. Ми є европейською державою, впроваджуємо необхідні внутрішні процедури на підтримку цього курсу. Донині я не чув від ЕС зрозумілого пояснення, які ж саме загальні критерії застосовуються до країн-кандидатів на членство: географічні, економічні чи політичні?

Деякі опоненти кажуть, що Україна навіть гіпотетично не може розглядатися як перспективний член ЕС через її погані економічні показники. Це є стереотипом, позбавленим належної статистичної арґументації. Якщо ми порівняємо економічні показники України з показниками деяких інших країн Центральної Европи, то побачимо, що з багатьох показників Україна їм не поступається. Практично всі центрально-східньоевропейські країни скоротили своє промислове виробництво. Тим часом макро-економічний розвиток України навряд чи може бути розцінений як найгірший в реґіоні. Інші опоненти вступу України до ЕС говорять про те, що Україна занадто велика за територією. Мовляв, европейці побоюються, яким чином Україна може бути інтеґрована як майбутній член ЕС.

Якщо ж порівняти загальну територію усіх балканських країн – учасників Пакту стабільности, яким обіцяне членство в ЕС, з територією України, то просто наведу цифри: сукупна територія балканських країн складає 633 тисяч квадратних кілометрів, тоді як площа України – лише 603 тисяч квадратних кілометрів. Цей приклад переконливо доводить, що рішення про майбутнє розширення кордонів ЕС було суто політичним. Таке ж політичне рішення треба для того, щоб усунути ці штучні обмеження, які є результатом старої ментальности.

Приклад балканської війни і пов'язана з цим обіцянка інтеґрувати і „европеїзувати" країни реґіону приводить нас до сумних висновків: коли дійсно боляче, лише тоді европейці готові прийняти політичне рішення, яке слід було прийняти багато років тому. Поки нічого небезпечного не трапляється, на це не звертають належної уваги.

Усвідомлення ЕС значення України для стабільности на континенті зводиться лише до красивих декларацій. Інколи представники ЕС посилаються на громадську думку у своїх країнах про те, що люди не бажають подальшого розширення Союзу через додатковий фінансовий тягар для їхніх гаманців.

Я б хотів на це відповісти, що суто політична заява розглядати Україну в принципі як майбутнього члена ЕС не означає негайних або серйозних витрат для европейців.

Представники ЕС стверджують також, що вони самі ще не визначилися з кінцевими межами розширення Евросоюзу. Це приклад політичної нерішучости і заперечення того, що записано в Амстердамській угоді щодо критеріїв розгляду країни як потенційного члена ЕС. Йдеться про короткозору спробу відкласти рішення, яке ми все одно будемо змушені розглядати.

Чим довше ми зволікатимемо, тим важче буде згодом відновити взаєморозуміння та подолати відстань між нами. Йдеться про те, щоб покласти основу нашим наступним взаєминам з ЕС з визначенням чіткої перспективи повноправного членства України і її чітких обов'язків на шляху до цього.

Україна бачить в европейській інтеґрації, а також членстві в ЕС, свою головну стратегічну мету. Ми бажаємо розбудити інтерес усіх европейців до України. Ми і надалі стукатимемо в двері.

Інавгураційна промова Президента України Л. Кучми

(Продовження зі стор. 1)

всієї Європи. Актом інавгурації Президента для України увінчується перелік визначних подій XX століття. Відходить у минуле епоха – прекрасна і жорстока, позначена високими злетами людського духу та розуму і бездонними прірвами варварства. Вона принесла небачені випробування і водночас – незабутній, омріяний багатьма поколіннями, акт відродження української державності. На своєму крутозламі ця епоха підняла Україну від статусу однієї із складових республік Радянського Союзу до повнокровного самостійного життя, міжнародного визнання, до вершин європейської і світової політики. Сьогодні, на порозі нового віку і нового тисячоліття, можемо з повним на те правом сказати: ми – народ стійкий, волелюбний і сильний. Народ, який зумів вистояти і зберегти себе у вогненному горнилі революцій, двох спустошливих світових війн, братовбивчих конфліктів, нещадних голодоморів та репресій.

Народ, який прийняв на себе удар Чорнобиля і заслонив собою від глобальної катастрофи людство. Народ, який відчув себе єдиним цілим.

Нинішні вибори вперше не призвели до чергового ідеологічного його розколу по Збручу, Дніпру, Перекопу чи якихось інших лініях, до непримиренного розмежування різних регіонів за політичними симпатіями та уподобаннями. День 14 листопада став фактично другим всеукраїнським референдумом. Він засвідчив, що наше суспільство вже не збочить і не зійде з курсу, який обрало для себе вісім років тому, 1 грудня 1991 року.

Складаю щиру подяку українському народові за активність і державницький підхід на виборах, за розуміння й підтримку діючого Президента. Я був чесним перед Богом і людьми, відкрито й відверто говорячи про непрості життєві реалії. Не обіцяв і не міг обіцяти солодких ілюзій, негайного розв'язання всіх проблем, що нагромадилися за багато десятиліть. У тому, що ви, дорогі мої співгромадяни, зробили саме такий вибір, вбачаю доказ і наслідок вашої мудрості, політичної зрілості, психологічного перелому, необоротності вашої орієнтації на демократичні та ринкові перетворення.

Висловлюю вдячність вітчизняним та міжнародним спостерігачам, журналістам, усім, хто сприяв вільному і демократичному волевиявленню українського народу. Щире спасибі моїм численним прихильникам, які самовіддано працювали під час виборчої кампанії, доклали багато зусиль в організаційній та пропагандистській роботі.

Я глибоко вдячний главам держав та урядів, політикам і громадським діячам, своїм співвітчизникам та іноземним громадянам, які привітали мене з обранням. Це ще одне визнання того, що президентські вибори в Україні відбулися демократично і цивілізовано.

Звертаюся зі словами подяки до співвітчизників за рубежем, української діаспори, яка у відповідальний час народного вибору була, як завжди, зі своєю історичною батьківщиною. Звичайно, ми ще не досягли загальновизнаних зразків демократії. Але ніхто не може заперечити, що наша держава і суспільство динамічно проходять той шлях, для якого іншим країнам знадобилися десятиліття і віки.

Я засвідчую своє розуміння позиції всіх співгромадян незалежно від того, якою вона є. У цьому також вияв і доказ демократичного розвитку України.

Природне і зрозуміле невдоволення людей, передусім умовами свого життя, темпами економічних трансформацій, сприймаю як серйозний сигнал усім органам та гілкам влади. Це спонукає мене, усіх нас до адекватних рішень і дій. Сьогодні цілком очевидні такі принципові висновки.

Перший. Україна вже ніколи не відмовиться від своєї незалежності і не повернеться до попередньої політичної та економічної системи.

Другий. Підводячи рису під своїм минулим, ми не відрікаємося від жодної з його сторінок. Не відрікаємося від власної історії. Історична пам'ять, розуміння того, хто ми і якого роду, допоможуть зміцнити державу і зцементувати націю. Без усвідомлення цього молодому поколінню буде важко творити і вести у прийдешнє країну, яка має все, щоб посісти гідне місце у європейському та світовому співтоваристві. Адже саме за це молодь переконано висловилася на виборах. Без такого розуміння ми послабимо зв'язок поколінь, розгубимо підтримку людей старшого віку, які відстоювали Україну, примножували її міць і славу. Переконаний: на цій основі у нас буде спільна мова, буде динамічний поступ. Вважаю за необхідне наголосити на цьому особливо, як Президент усього українського народу.

Виходжу з того, що понад усе потрібно зберегти і примножити ресурси стабільності, злагоди і порозуміння, утримати сприятливий політичний клімат. Енергія першого пориву, яка допомагала нам іти вперед, болісно переборюючи самих себе, неминучі об'єктивні складнощі, вичерпується і потребує підсилення, додаткових імпульсів. А таке підсилення, такі імпульси може генерувати тільки спільність людей, згуртована єдиною національною ідеєю. Я розглядаю це як обов'язкову передумову для розв'язання свого визначального, основоположного завдання – піднесення добробуту, поліпшення життя народу. Ставлю на перше місце людський, соціальний вимір, яким нам до цього часу доводилося з різних причин жертвувати. І, насамперед, в інтересах зміцнення конструкції держави. Під таким кутом зору розглядатиму кожне своє рішення і дію, все, що робиться у державі й суспільстві.

Зусилля будуть зосереджені на одночасному вирішенні нагальних поточних і перспективних проблем. Маю намір викласти основи економічної та соціальної політики на 2000-2004 роки у щорічному посланні до українського народу, з яким виступлю у Верховній Раді. Тому акцентую увагу лише на окремих, вузлових моментах.

В економіці буде прискорено вирішення першочергових базових завдань перехідного етапу її розвитку. Це нагромадження та приведення в дію потенціалу економічного зростання, формування критичної маси ринкових перетворень, дальше розгортання економічних відносин на самодостатній ринковій основі.

Радикальні кроки буде зроблено у реформуванні бюджетної та податкової систем, розв'язанні земельного питання як основи аграрної реформи, розвитку та захисті підприємництва, зміцненні позицій національного капіталу, підтримці вітчизняного виробника і формуванні внутрішнього ринку. У поєднанні з іншими масштабними заходами, дальшою лібералізацією та дерегулюванням економічних відносин це дасть нам змогу в основному завершити перебудову української економіки за ринковим проектом. І разом з тим закладе базу для проведення реальної, сильної соціальної політики. Основні її складові: зміна політики доходів в інтересах людей з випереджаючими темпами зростання заробітної плати, невідкладне здійснення

Президент України Леонід Кучма з клейнодами (символами гетьманскої влади) на шиї, ліворуч, посміхається, підіймаючи над головою гетьманську булаву, під час церемонії інавгурації в Київському національному палаці Україна у вівторок, 30 листопада 1999р.Праворуч – голова Конституційного Суду України Віктор Скомороха.

пенсійної реформи, перебудова системи охорони здоров'я, ефективна політика зайнятості, дієва адресна підтримка найменш захищених верств населення.

Забезпечуючи умови для розкриття потенціалу всіх наших громадян, ми повинні приділяти особливу увагу молоді і представникам старшого покоління. Тобто тим, хто ще має вступити в активне трудове життя і хто з нього вже вийшов. Як один з принципових компонентів соціальної політики держави розглядаю стимулювання людей до набуття приватної власності і захист їхніх прав. У широкому плані я ставлю для себе завдання змістити в економічну і соціальну площини центр ваги всіх державних та суспільних справ. Консолідована робота на цьому найскладнішому, вирішальному напрямі має лягти в основу своєрідного, неписаного суспільного договору. Повторюю: консолідована робота з солідарною відповідальністю уряду і парламенту.

Акцентую на цьому увагу і тому, що соціально-економічна ситуація визначає не тільки умови життя людей. Від того, як будемо вирішувати внутрішні свої проблеми, і сьогодні, і в найближчі роки залежатиме національна безпека України. Окрім усього іншого, я зараз відношу сюди енергетичну та екологічну безпеку, те, що пов'язано з роллю України як транзитної держави, питання військово-економічної безпеки. І, звичайно, усі компоненти обороноздатності держави.

Буде оптимізовано структуру та чисельність Збройних Сил України, підвищено ефективність системи прийняття адекватних зовнішньополітичній обстановці рішень щодо використання оборонного потенціалу країни. Серед невідкладних завдань – удосконалення системи єдиного і комплексного планування оборонних заходів, відпрацювання механізму цивільного контролю за діяльністю воєнної організації. На основі того, що вже зроблено, і надалі підвищуватиметься суспільний престиж професії захисника Вітчизни, краще забезпечуватиметься всім необхідним людина зі зброєю.

У контексті зміцнення національної безпеки я надаю особливого значення боротьбі з корупцією та злочинністю. Цього лиха ще не вдалося уникнути жодній державі і жодному суспільству. Вся суть у тому, яких масштабів воно набуває і як йому протидіють. У нас корупція і злочинність, особливо в економічній сфері, є породженням слабкості держави, недовершеності економічної системи, недоліків у діяльності правоохоронних, судових та інших органів, неповноти і недосконалості законодавчої бази. І не в останню чергу - спадщини, рудиментів командно-адміністративної системи. Відповідно акценти буде перенесено на застосування і поєднання двох основних підходів у боротьбі з цими явищами – адміністративно-примусового і економічного. У тому числі й особливо - на рішучому очищенні державного апарату. Державний службовець – це має означати службу державі, обстоювання її інтересів. І ми цього доб'ємося.

Стою на тому, що жорсткий прагматизм сьогоднішніх реалій і завтрашніх завдань не повинен відсувати на задній план проблеми духовності, збіднювати наш внутрішній світ, розхитувати моральні засади українського суспільства. Тим більше, що це постійно і відчутно впливає на всі сфери

"...ПРИСЯГАЮ УКРАЇНІ..."

(Закінчення зі стор. 1)

України на п'ятирічний строк і приведений до присяги народові, 30 листопада 1999 року вступив на пост глави держави.

Під оплески присутніх Леонідові Кучмі було вручено найвищі реґалії президентської влади – знак Президента України, еталонний примірник гербової печатки Президента України та булаву Президента України як символ вищої виборної та військової влади, спадкоємности історичних традицій української державности.

Від імені Центральної виборчої комісії України, усіх організаторів виборів, Президента привітав голова ЦВК Михайло Рябець. Він вручив новообраному голові Української держави Леоніду Кучмі посвідчення Президента України.

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко оголосив заяву про складання повноважень Кабінетом Міністрів України перед новообраним Президентом України.

Леонід Кучма подякував членам уряду за проведену ними велику роботу і доручив нинішньому складу уряду виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України.

(За інформаціями ДІНАУ)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Розшукуємо адреси членів наших відділів

Просимо телефонувати до Головної канцелярії, до п. Валі Каплун : (973) 292-9800, дод. 3022

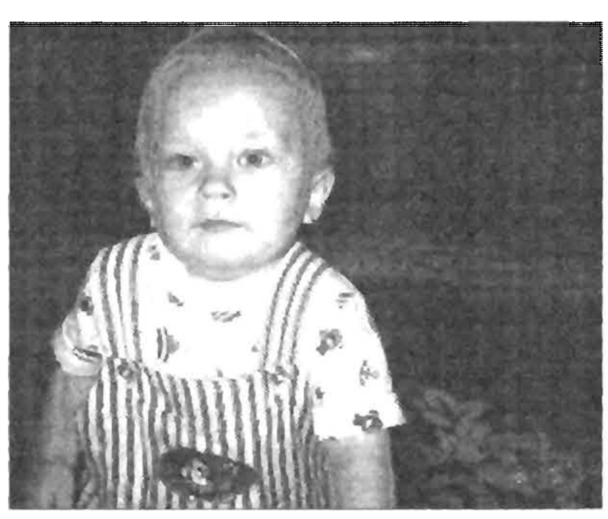
BRANCH#	CERT.#	INSURED NAME:
#32	A187422	OLGA D BONDARCHUK-HUQUE
#32	J096078	A.O.BRIEN
#32	A180769	JOHN CHYTRUK
#32	D188809	JOHN DULNIAWKA
#32	A180978	OREST M.GALAN
#32	D185946	FRANK G. GLASS JR
#32	J095426	A.M.KRAWEC
#32	A183618	REGINA M. KRAWEC
#32	A183617	EUGENE A. KRAWEC
#32	A995428	KAREN A.KRAWEC
#32	J095427	J.M.KRAWEC
#32	A186011	ROMAN A.LESKIW
#32	D184205	H.A.MEYER
#32	A181309	MARIA MISCHTSCHUK
#32	J097058	T.A.NOWAKIWSKY
#32	D185944	ROMAN NOWAKIWSKY
#32	J098999	CHRISTOPHER NOWAKIWSKY
#32	D187378	FRANCIS OSINSKI
#32	D183989	ALEXANDER PROCIUK
#32	J099612	MARIA L.PROCIUK
#32	A168758	MARIA R.ROGOSKY
#32	A199391	JOSEPH P.SAPIHA
#32	A188597	DONNA SHARAK
#32	A061282	PETRO SHOTURMA
#32	A189440	MARY SKOLYK
#32	A167237	WASYL TANCZAK
#32	A167115	ANNA TANCZAK
#32	J097171	D.TANCZAK
#32	J099596	STEPHANIE TAYLOR
#32	D186037	RAYMOND T.ZIN
#107	A169738	LARYSA B.ROBINSON
#107	D160609	LILIANNA N.W.ROVIARO
#116	A203399	SVITLANA LESKIW
#116	A186011	ROMAN A.LESKIW
#116	D180822	ALEXANDER SICH

BRANCH #	CERT.#	INSURED NAME:
#147	J103079	MARY K.BLAZOFSKY
#147	D189545	KATHERINE A BOCHNAK
#147	J100552	ANDREW Z MILINICHIK
#147	J098463	S L MILINICHIK
#147	J097678	C L MILINICHIK
#147	J097677	A Z MILINICHIK
#147	J095486	H A MINAROVIC
#147	J095487	T C MINAROVIC
#147	D165042	WALTER OBLESCHUK
#147	J097612	C E VIEHMAN
#156	A106269	STEFANIABITIN
#156	A164411	I S BITIN
#156	A161201	VIVIAN V ZAKORCHEMNY
#231	J102331	AMANDA M BIRNEY
#231	J103142	JUSTIN EHLING
#231	J103141	JAMIE EHLING
#231	J102463	TIRNEY JOHN J.
#238	D130516	NACEMA A MCGINN
#238	J103147	NICHOLAS P O'SADCIA
#238	J102248	ALEXA RANIUK
#238	J100097	ALEXANDRA N YAVAROW
#296	J099596	STEPHANIE TAYLOR

BRANCH #	CERT.#	INSURED NAME:
#305	J100918	CHRISTOPHER J BARKUS
#305	A153813	STEPHEN BOTTOCK JR
#305	A197811	DARLENE M DAVISON
#305	J094126	ERICA D.DAVISON
#305	J098208	LAUREN M DAVISON
#305	A171388	D.S.DUNLAP
#305	A192048	TRACY LYNN FENTON
#305	A197758	H.T FENTON JR
#305	A180279	HELENE FORGOTCH
#305	J092441	RENE M HALL
#305	J100238	AMBER L HALL
#305	A159397	MARSHA L HENTOSH
#305	A194182	ROBERT III KETHLEDGE
#305	A192745	KATHLEEN M KERSHETSKY
#305	A193928	JOHN KERSHETSKY
#305	A193929	KATHLEEN V KERSHETSKY
#305	D190216	DANIELLE P LAUSTERER
#305	J085672	THOMAS MALITSKY
#305	D157311	JOHN J MC CORMICK
#305	J097119	KAREN MARTIN
#305	A185366	STEPHEN POSTUPACK
#305	A185367	N.H.POSTUPACK
#305	D138574	S.POSTUPACK
#305	J087978	ANDREA J POSTUPACK
#305	J067409	S.S.POSTUPACK
#305	D187387	WAYNE S POSUPACK
#305	A193967	BONNIE T.REMALEY
#305	J099015	JANELLE RIOTTO
#305	J093813	JANELLE M.STRENCHOCK
#305	J098384	LOGAN P.STRENCHOK
#305	J096310	KYLA A.STRENCHOCK
#305	A193930	IRENE WALTERS
#340	A197704	MARIA L MAKAR
#377	162408	J CZICH

397		LARISA BAIRAMOVA
397	A962520	WOLODYMYR FEDIN
397	A962521	MARIA I.FEDIN
397	A967927	MICHAEL J.FEDIN
397	A965716	JAROSLAV Y.FEDIN
397	A993665	MICHAEL HAWRYLIW
397	J093923	MARK JAREMA
397	A177149	ROMAN KRAVEC REV.
397	A101313	IWAN LOS
397		VICTOR J.LYSIANSKY
397	A184900	IRENE MAKSYMIUK
397	A136840	JEANE PELENSKY
397	A187990	IHOR SENIW
397	J096441	DANA M SENIW
397	A187937	JAROSLAVA I.SENIW
397	A187938	IRENE SENIW
397	A187939	WASYL SENIW
490	J092387	STEPHANIE NADIA GIBB
490	D172331	W.H.MURRAY
490	A153911	PASICHNYK P.
	CANADA	
421	A175285	J M HNATIUK
440	D145810	A.KOWALCZUK
440	A180207	B.KRAMARCHUK
131	A185350	SOFIA BOJCZUK
231	D196744	LAURIE AJONES
234	A203007	MYROSLAVA BYCHKONYAK
305	A195205	LORENA DORTON
305	J099128	SHAWNA L DORTON
305	J103066	SKYE N FENTON
305	J093729	HALEY D DUNLAP
305	A182458	CAROL A DUNLAP
305	A197936	NEIL B KENNEDY
364	A201303	LAUREL A.YAEGER

Поповнення УНС

Михайло Іван Башта, син д-ра Христини Клюфас-Башта і Богдана Башта, новий член 39 Відділу УНСоюзу. Вписали свого внука бабця д-р Галина Клюфас і дід д-р Святослав Клюфас.

Наші різдвяні картки

Не забудьте замовити

Олена Стасюк (1991)

Ярослав Стадник (1989 р.)

УНСоюз видає серію з 14 різдвяних карток, ціна – 15 долярів.

Дохід з продажу карток призначений на допомогу освітнім і культурним молодечим програмам на Союзівці.

Автори карток – Богдан Божемський-Тінек, Н.Дж.; Марія Гарасовська-Дачишин, Маунтейн Проспект, Ілл; Таня Гаєцька, Лейквуд, Кол.; Олександер Канюка, Ст. Пол, Мнн.; Зеновія Кулинич, Джексон Гайтс, Н. Й.; Віталій Литвин, Торонто, Онт.; Люба Максимчук, Київ, Україна; Роман Маркович, Стемфорд, Конн.; Лідія Палій, Торонто, Онтаріо; Орест Поліщук, Еллікот-Сіті, Мд.; Ярослав Стадник, Мейплвуд, Н. Дж.; Олена Стасюк, Львів, Україна; Ірина Твердохліб, Рочестер, Н. Й.; Юрій Віктюк, Львів,Україна.

Картки вже готові і розсилаються усім передплатникам „Свободи" і „Українського Тижневика".

Маємо надію, що громада підтримає цю ініціативу і уможливить посилення наших програм для дітей і молоді на Союзівці.

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів УНСоюз

Успішно працює УККА в Кергонксоні

Річні загальні збори відділу УККА в Кергонксоні відбулися 2 жовтня 1999 року в прицерковній залі храму Св. Трійці. Про загальну працю відділу звітувала голова Дарія Степаняк. Відділ УККА в Кергонксоні виконував свої зобов'язання щодо Централі, йому належить в головній управі два місця – в екзекутиві функцію виконувала Д. Степаняк, а в Крайовій раді – М. Вітренко. Відділ тісно співпрацює з Відділом УАКР, зокрема у влаштуванні основних громадських імпрез, а також з осередком СУМ, де головою є Андрій Бігун.

Велику ролю у влаштуванні свят і річниць сповняв хор „Золотий Гомін", диригент д-р О. Волянський, голова відділу УАКРади, а також квартет СУА, диригент проф. В. Бакум. Додатково були організовані виступи д-ра М. Федорики – сольо-скрипка, Анни Харчишин і артиста з України Івана Бернацького. За Контрольну комісію звітувала Оля Бодляк. Після поїздки голови СКУ А. Лозинського та І. Буртика до Казахстану українська громада вирішила будувати там греко-католицьку церкву. Від Централі їм передано 2,500 дол. Присутні на заклик Дарії Барон, яка зложила 100 дол., зложили понад 3,600 дол., які невдовзі будуть передані до Централі УККА. Вибрано на 1999-2000 рік управу, контрольну комісію і товариський суд. Управу очолили: Дарія Степаняк – голова, проф. Іван Телюк, Андрій Бігун – заступники голови, Стефанія Мороз – секретар, Осип Безкоровайний – скарбник, Ольга Савчук, Дора Кульчицька, Ольга Тутка, Василь Шиш – референти.

І. Телюк

ЗУАДК звітує за пожертви на допомогу потерпілим від повені на Закарпатті і українських землях Румунії

Повінь на Закарпатті, яка сталася в листопаді 1998 року, спричинила чимало лиха, про що широко писала українська та закордонна преса.

ЗУАДК, як гуманітарна допомогова установа, звернувся до української громади про допомогу – збірку грошей та одягу. Негайно встановлено контакт із Владиками українських Католицької і Православної Церков, вислано листи про збірку до парафій обох традиційних визнань, оголошено заклик в українських тижневиках і радіопрограмах. І українська громада Америки відгукнулась на заклик ЗУАДК. Доказом того служить поданий нами звіт із збірок, переведених представниками громадських установ й індивідуальних жертводавців. Із признанням належить додати, що парафії українських церков щедро причинилися до збіркової акції – як фінансово, так і вантажем вживаних речей. Загально зібрано 71,988 долярів. З цієї суми передано до Закарпатського крайового товариства „Просвіта" в Ужгороді (голова Павло Федака, член Комітету довір'я – Владика Іван Марґітич і Омелян Росул – відповідальний секретар) 30,000 долярів. Рівнож виплачено 20,000 долярів для комітету Мукачева, а також 20,000 долярів для українців Румунії, де понад тисячу родин Мармарощини залишилися без даху над головою. За розподіл пожертв був відповідальний голова Союзу Українців Румунії Степан Ткачук, який за кожну одержану допомогу дає точні звіти для канцелярії ЗУАДК-у. Слід додати, що окрім фінансової допомоги, також вислано на Закарпаття понад 400 пачок вживаного одягу, 1,988 долярів витрачено на покриття адміністраційних видатків збіркової акції.

Всім жертводавцям, організаторам і збирачам, усім тим, що жертвували одяг та інші речі, Екзекутивний Комітет ЗУАДК-у висловлює найщирішу подяку.

ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДК-у

СПИСКИ ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ДОПОМОГУ ПОВОДЯНАМ В ЗАКАРПАТТІ через ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ (ЗУАДК) У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

10 дол.
М. і М. Івахів, Р. і М. Турик, Т. Юрків, Б. і К. Коцай, В. Триняк, А. Вуйцік

Разом: 1,505 дол.

Збіркова Листа д-р Ірени Столяр

500 дол.
Д-р Ю. Богатюк.
50 дол.
Дзючак, д-р І. Столяр, І. і П. Щерби, Л. Глинянська, А. і Ю. Лущик.
40 дол.
М. Матвійків, А. і М. Скамей, ? (Невиразно підписано).
25 дол.
Д. Сайтис, Ю. Чубатий.
20 дол.
К. Глинянська, д-р М. і М. Богатюк, д-р А. Богатюк, Е. Дафі, П. Зарицький, Я. Корженівський, М. Ґімбел, І. Дицьо, М. Пакіс, С. Леськів, Е. Романюк, Е. Джінджірський, М. Лостен, Дарка Корженівська, І. Левицький. Е? (невиразно підписано), Ма? (невиразно підписано), Карл? (невиразно підписано).
15 дол.
О. Рибаков.
10 дол.
Родина Шурґа, В. Василишин, П. Курич, С. Зіґлер, Т. МкҐалярд, К. Матюс, І. і Й. Садівник, Я. Грицак, О. Паренчак, Т. Яцусь, Н. Тернер, С. Пастушок.
5 дол.
А. Меруцак, М. Пастак, Баланчак, М. Паламар, М. Велден, родина Чубаті,? (невиразно підписан).

Разом: 1,450 дол.

УККА і ОСЕРЕДОК СУМА в ЯНҐСТАВН, ОГАЙО (збірщики М. Леник і Л. Гнатів)

100 дол.
Український Конґресовий Комітет, Відділ 59; Осередок СУМ ім. полковника Евгена Коновальця, Е. і Н. Гнатів.
50 дол.
Т. Свердан, М. Гнатів, Л. Гнатів, М. і К. Штинь, С. Веселовська, А. Гатчінсон, В. Мельникович.
40 дол.
К. і Р. Еліяс.
25 дол.
Е. Коваль, хор св. Тройці, М. і К. Леник, А. Торський, І. Панко, Д. Бодак.
20 дол.
В. Сухар, А. Болотена, Т. Мартинишин, Е. Смерека, К. Мартинишин, С. Василевич, Т. Ганкевич, С. і М. Когут.
15 дол.
А. Грицак.
10 дол.
С. і М. Марчишин, М. Волошин, І. та І. Дреботей, І. Коваль, М. Терлецький, Б. Леник, Г. Адамяк, Монс. Арх. о. Л. Адамяк, Ф. Антончак.

Разом: 1,105 дол.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА РОЖДЕСТВА П.Д.М. РЕДІНҐ, Па.

Разом: 1,066 дол.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ЙОСАФАТА, ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Разом: 880 дол.

КЛІВЛЕНД ФОНД УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

500 дол.
В. Лагошняк – збірщик.
150 дол.
М. Пасічник.
100 дол.
О. Бурнс.
50 дол.
Р. Пасічник, А. Ґаландюк.

Разом: 850 дол.

ЦЕРКВА СВ. ЙОСАФАТА, НЬЮ-ГЕЙВЕН, КОН. (збірщик Е. Мельник)

200 дол.
Е. Мельник.
100 дол.
В. Тінишин.
75 дол.
М. і Г. Шулевські.
50 дол.
М. Шмайда, о. С. Береза.
30 дол.
П. і А. Перун.
25 дол.
П. Березюк.
20 дол.
М. Шафран, В. Мельник, І. Мельник, Г. і С. Барпяк, Р. Іваник, В. Хлібович, М. Степанець, Л. Маліш.
10 дол.
К. Перун, Б. Ферек.
5 дол.
Л. Явдожняк, Л. Ґрабек, М. Сич, Л. Томків, Г. Коник, С. Островський.

Разом: 740 дол.

Збірка ХРИСТИНИ КУЛЬЧИЦЬКОЇ

200 дол.
Д-р І. Дутко.
100 дол.
„Черемош", українське Гуцульське тов. Філя.; Українське Культурне тов., Далас, Па.
50 дол.
В. Климковський, М. і В. Когут, М. і Д. Лащин.
25 дол.
І. Гевка Печко, М. і Т. Андрухів, А. Прядка.
20 дол.
Г. і Л. Білоус.

Разом: 645 дол.

ЦЕРКВА БОГОЯВЛІННЯ ГОСПОДНЬОГО, СТ. ПЕТЕРСБУРҐ, ФЛ. (збірщик О. Филипович)

100 дол.
Є. і О. Филипович.
50 дол.
Родина Є. Малькут.
45 дол.
В. та Г. Скатт.
25 дол.
Г. і Е. Панчук.
20 дол.
Г. Біч, О. і К. Ярема, М. Гуцуляк, В. Мамус, В. Бричка, С. Шуя.
5 дол.
П. Черкас, Е. Федевич.

305 дол. зібрано на обіді в День Подяки (збірщик О. Лісс).

Разом: 655 дол.

ЗБІРКОВА ЛИСТА ФІНІКСВІЛ, ПА.

50 дол.
А. Шишак, І. Підгайний, С. Мартиняк.
30 дол.
М. Коробій, Г. Дацко.
25 дол.
Л. Дрісс.
20 дол.
С. Мельник, І. Бородецький, І. Питльований, А. Либицинська, А. Ядинак, П. Мартинюк, Й. Струк, С. Сміт, Т. Наконечна, І. Баник.
15 дол.
І. Іванців, С. Роман, Є. Михайлусь.
10 дол.
Й. Зеленський, В. Цекот, С. Жгута, А. Сьомко, І. Гнатів, М. Драбіщак, М. Польовий, П. Гундер, М. Зелінська, В. Михайлус, П. Поточняк, Е. Фуґа, С. Місько, І. Грицик, Й. Грицик, П. Флаґа, А. Мандрусяк.
5 дол.
Е. Грисьо, Г. Дякон.
2 дол.
П.Мартиняк

Разом : 642 дол.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ СВ. ПОКРОВИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА. (збірщик О. Гурська)

30 дол.
В. і М. Вакуловські.
20 дол.
В. і Г. Безрідний, Г. Гаврась, П. і О. Гурські, Н. Клос, Ф. і С. Корнюк, А. Погоріленко, Р. Послушна, Т. і Н. Савчук, А. і Г. Струтинські, С. Ткачук.
10 дол.
У. Антоненко, О. Дяченко, П. Клюк, О. Козяр, М. Мисик, К. Пасічник, І. і П. Праско, Т. і С. Сілін.
5 дол.
Л. Гичко, М. Кардаш, В. Левицька, Ю. Левицький, М. Онішко, П. і В. Підбуцький, М. і Л. Токар, М. Федоряка.

Разом: 350 дол.

СВІТЛИЧКА ПРИ УЗХ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

75 дол.
Світличка при УЗХ Філяд.
50 дол.
А. і А. Долинай.
35 дол.
Д-р М. Качай.
30 дол.
М. Васьків.
25 дол.
Д. і К. Захарчук, Ю. і М. Тарасюк, А. і Х. Тершаковець.
20 дол.
Д-р М. Шуст.
5 дол.
Родина Купіха

Разом: 290 дол.

ПРАЦІВНИКИ „TRW" і „MINDBANK" (збірщик І. Ґула)

50 дол.
Р. ЛеФрансуа.
40 дол.
В. Скільський.
25 дол.
М. Вольман, Й. Браґдон, Р. Самерс.

Разом: 165 дол.

ЗБІРКОВА ЛИСТА ЗУАДК-у (збірщик Л. Галас)

25 дол.
Е. Ю. Гаманюк.
20 дол.
М. Машкрович, Е. Підгірська, Л. Галас.
15 дол.
М. Стасюрак.

Разом: 100 дол.

ЗБІРКОВА ЛИСТА ЗУАДК-у (збірщик О. Гораєцька)

25 дол.
О. Горaєцька.
10 дол.
Ю. Горaєцький, С. Онуферко, Т Брикович, А. Горaєцький.

Разом: 65 дол.

ЗБІРКОВА ЛИСТА ЗУАДК-у (збірщик Д. Лашин)

40 дол.
С. Швець.
20 дол.
І. і Е. Дитиняк.

Разом: 60 дол.

СПИСКИ ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ДОПОМОГУ ПОВОДЯНАМ В ЗАКАРПАТТІ через ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ (ЗУАДК) У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ОРГАНІЗАЦІЇ

2,000 дол.
Українська Федерація, Філя. Па.; Укр. Релігійний і Культурний Осередок ім. св. Андрія, Норт Порт, Фл.
1,000 дол.
Українська Православна Церква св. Юрія, Ярдвил, Н.Дж.; Комітет Допомоги Україні, Воррен, Мі.
800 дол.
Об'єднання Українців в Америці, „Самопоміч“, Філя., Па.
500 дол.
Об'єднання Українців „Самопоміч“, Пассейк, Н. Дж.; Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля– Відділ Чері Гілл, Н.Дж.; Тайдвотер – Українське Культурне Об'єднання, Урбана, Ва.
200 дол.
Патріярхальне Т-во, Норт Порт, Фл.; Організація Оборони Лемківщини, Відділ 11, Вотервліт, Н.Й.; Укр. громада, Вілямставн, Н.Дж.
150 дол.
Т-во Українських Сеніорів, 24-та вул. Філя. Па.
100 дол.
Центральний Комітет Дрогобичан, Кліфтон, Н. Дж.;Ансамбль укр. народних танків „Казка“, Порт Карбон, Па.; УККА, Відділ Вотервліт, Н.Й.
25 дол.
УНС Відділ 245, Трентон, Н. Дж.

ПООДИНОКІ ЖЕРТВОДАВЦІ

1,500 дол.
Д-р В. Король, Ворм Мінерал Спрінґс, Фл.
1,000 дол.
Ю. Садісняк, Рочестер, Н.Й.; Р. Горбовий, Гольмс, Па.; Я. і Л. Музичка, Кентон, Ог.; В. Остапяк, Кліфтон, Н. Дж.; Д-р В. і Р. Кострубяк, Португалія.
500 дол.
В. і З. Романів, Філя., Па.; С. і М. Білас, Філя. Па.; Н. Пихович, Прескот Велі, Аз.; П. Балей, Кенйон Контрі, Ка.; М. та І. Бойко, Урбана, Ва.; О. Бойко, Урбана, Ва.; сл. п. В. Лагошняк, Парма, Ог.
400 дол.
Б. Лівчак, Філя., Па.
300 дол.
М. Онишкевич, Ірвінґтон, Н. Дж.; А. Лоґуш, Кергонксон, Н.Й.
200 дол.
М. Пришляк, Дженкінтавн, Па.; М. Л. Папроцький, Філя., Па.; В. і Г. Горбовий, Голмс, Па.; А. Юр, Філя. Па.; О. Щеснюк, Гані Брук, Па.; Л. Палашевський, Палос Вердес, Ка.; В. Давидович, Норт Порт, Фл.; Е. Обуховський, Ворен, Мі.; С. Вашинський, Вінстон-Сейлем, НК.; В. Крейден, Міл. Веллі, Ка.; Л. і Р. Кузьмак, Савт Орандж, Н. Дж.;
180 дол.
М. та Д. Малий, Мелровз Парк, Па,;
150 дол.
А. та Анна Стефурак, Лігайтон, Па.; В. Самокішин, Парма, Ог.; В. і О. Лісс, Ґалфпорт, Фл.
100 дол.
К. Спісак-ДіПауло, Філя., Па.; М. Лисобей, Чері Гілл, Н.Дж.; Л. та І. Кушнір, Філя., Па.; д-р М. і О. Диміцький, Філя, Па.; І. Макар, Бруклин, Н.Й.; д-р Ю. Бережницький, Філя, Па.; С. і Е. Новаківські, Голанд, Па.; М. Харина, Філя., Па.; М. Барицький, Баффало, Н.Й.; Д. Нестерук, Гартфорд, Кт.; М. Кіст, ЛаҐрендж Парк, Іл.; П. Дідух, Спрінґфілд, Ва.; М. Ковальчин, Філя., Па.; М. Масловський, Рочестер, Н.Й.; сл. п. д-р П. і А. Мірчук, Філя., Па.; Д. Кузик, Трентон, Н.Дж.; І. Гончак, Йонкерс, Н.Й.; С. Шипула, Вудсайд, Н.Дж.; сл. п. д-р З. Каратницкий, Нортпорт, Н.Й.; О. Бартків, Філя., Па.; О. Вітер, Лингурст, Н.Дж.; В. Заєць, Філя., Па.; Н. Кліш, Філя., Па.; Т. Брикович, Філа., Па.; М. Маслій, Філя., Па.; З. Мисько, Філя., Па.; І. і Н. Коропецький, Елкінс Парк, Па.; М. Перхулин, Ґетисбурґ, Па.; Й. Яцусь, Розелл, Н. Дж.; Б. Кихун, Парма, Ог.; К. і О. Олексюк, Дес Плейн, Іл.; А. Гайдук, Марієта, Н.Дж.;І. Зінченко, Брунсвік, Ог.; Е. Михалевська, Філя., Па.; Т. Ганушевська, Філя., Па.; П. Фіцай, Витмор Лейк, Мі.; Б. та Є. Титла, Гезбрук Гайтц, Н.Дж.; д-р М. Грушкевич, Клівленд, Ог.; М. Франківський, Вест Раксбурн, Ма.; Й. Дітко, Милвил, Н. Дж.; С. Еванев, Аллентавн, Па.; Н. Крайден, Віллітс, Ка.; В. Роспутько, Філя., Па.; Я. Сидорак, Нью-Йорк, Н.Й.; З. Сидорак, Нью-Йорк, Н.Й.; Я. Березовський, Лонґ Айленд Сити, Н.Й.; д-р М. Цегельський, Арлинґтон, Ва.; М. і Я. Колибабюк, Моріставн, Н.Дж.; С. Кудрик, Блуминґтон, Ін.; А. Косоґар, Крістал Лейк, Іл.; Г. Вірстюк, Форт Вашинґтон, Па., І. Дякунчак, Овієдо, Фл.; Д. Ткачук, Філя., Па.; д-р М. і д-р Л. Кий, Валинґпорт, Па.
80 дол.
М. Федеський, Елізабет, Н. Дж.
75 дол.
В. Камінський, Ричборо, Па.;В. Чаплій, Нортгемптон, Па.
70 дол.
Д. Ференц, Стамфорд, Кт.
62.43 дол.
Е. Глус, Калґарі, Канада.
57 дол.
А. Міджак, Філя., Па.
50 дол.
А. Кобаса, Віліамставн, Н. Дж.;К. Кокорудз, Філя., Па.; О. Строчан, Філя., Па.; В. Терлецький, Філя., Па.; Е. Адамов, Філя. Па.; Т. і А. Фраґніто, Філя. Па.; І. та А. Квік, Філя. Па.; д-р Є. і А. Ґіль, Амблер, Па.; В. Обущак, Філа., Па.; М. Лукавський, Філя., Па.; І. і М. Куземскі, Філя., Па.; С. Парубчак, Матаван, Н.Дж.; А. Тарнавська, Філя., Па.; сл. п. Т. Рак, Філя., Па.; Ю. Тимків, Філя., Па.; О. Колінко, Філя., Па.; С. Татчин, Тимоніюм, Мд.; д-р І. Куцан, Спринґфілд, Іл.; О. Бугай, Філя., Па.; І. та В. Мішенер, Спринґвіл, Ют.; А. Вовк, Парма, Ог.; А. Купан, Спринґфілд Іл.; О. Кордуба, Окланд, Н. Дж.; І. та К. Музика, Філя., Па.; В. Іваськів, Філя., Па.; Д. Дуркалець, Парма, Ог.; А. Коваль, Гантинґдон Велі, Па.; П. Новак, Чикаґо, Іл.; П. Кріль, Едисон, Н. Дж.; С. Андрушків, Мейплвуд, Н. Дж.; П. Шандрук, Філя., Па.; В. і Б. Баран, Філя., Па.; М. Галецький, Олбані, Н.Й.; С. Гавриш, Ерденгайм, Па.; д-р Я. Качай, Челтенгем, Па.; Л. Одежинський, Філя., Па.; В. Пеленський, Філя., Па.; М. Форемський, Парма, Ог.; С. Тимяк, Пітсбурґ, Па.; М. Кодельський, Каліюа, Гі.; К. Леміцький, Асторія, Н.Й.; А. Галайдіда, Ярдлі, Па.; Г. Шембель, Бинґамтон, Н.Й.; В. Верний, Балтімор, Мд.; Л. Макух, Ґлендейл, Ка.; Е. Недорода, Філя., Па.; І. та О. Заяць, Кройдон, Па.; І. Івасів, Філя., Па.; М. Сопко, Філя., Па.; Л. Сілецька, Філя., Па.; Д. і К. Козак, Гантинґдон Велі, Па.; д-р Л. Рудницький, Мелровз Парк, Па.; М. Цісик, Горшам, Па.; Х. Бак-Бойчук, Філя., Па.; М. і Г. Василенко, Філя., Па.; І. і М. Піз, Лас Веґас, НВ.; М. Луців, Мелровз Парк, Па.; М. Кавак, Парма, Ог.; Е. Погорило, Філя., Па.; А. Воронін, Сілвер Спринґ, МД.; Р. Микита, Клифтон, Н. Дж.; В. Содук, Кантон, Ог.; М. Гоцинець, Філя., Па.; В. Богданів, Сілвер Спринґ, Мд.; М. Данчак, Бруклин, Н.Й.; Ґ. Волошин, Форест Гилз, Н.Й. С. Паньків, Антіох, Ка.; І. Шперналь, Крімрідж, Н.Дж.з; С. Голуб, Філя., Па.; М. Смайлі, Винвуд, Па.; А. Дорошенко, Марко Айленд, Фл.; В. Сендзік, Гамільтон, Н. Дж.; І. Васюрко, Атко, Н. Дж.; Д. Коваленко, Рединґ, Па.; І. Крих, Філя., Па.; З. Держко, Льортон, Ві.; А. Ленцик, Стемфорд, Кт.; М. Бурак, Морис Плейнз, Н. Дж.; Д. Баровман, Аврора, Іл.; З. і В. Салевич, Клифтон, Н.Дж.; І. Куйдич, Вайнленд, Н. Дж.; М. Смішкевич, Савт Орандж, Н.Дж.; Ф. і Т. Троч, Лейквуд, Ог.; П. Паньків, Вейнсвил, НК.; Л. Деменчук, Нютавн, Па.;
40 дол.
Д. Ткач, Денвер, Ко.; О. Олинець, Філя., Па.; І. Кусен, Філя., Па.;
30 дол.
А. і Мирослав Кушнір, Філя., Па.; С. Лужецький, Філя., Па.; М. Шумський, Філа., Па.; В. Колюбінський, Фініксвил, Па.; Ґ. Дубас, Віллас, Н. Дж.; А. Турчин, Блуминґтон, Ін.; Г. Норка, Н. Роялтон, Ог.; М. Кривулич, Амстердам, Н.Й.; А. і М. Спінато, Ґротон, Кт.; М. Андибур, Потставн, Па.; І. та А. Возний, Філя., Па.; К. Кушляк, Філя., Па.
25 дол.
М. Паламар, Філя., Па.; В. Романів, Філя., Па.; Г. та Анна Олійник, Філя., Па.; О. Слобода-Пізо, Філя., Па.; В. Сендзік, Гамілтон, Н. Дж.; М. та Ева Ружилович, Філя., Па.; Б. Одежинський, Челтенгем, П.; С. Ковалишин, Філя., Па.; І. Яворський, Філя., Па.; П. Дубас Дебтфорд, Н. Дж.; д-р В. та Л. Ленцик, Стемфорд, Кт.; А. Блок, Філя., Па.; А. Черепаха, Філя., Па.; Д. Корей, Пітсбурґ, Па.; Л. Ладанай, Ґлен Спей, Н.Й.; М. Ґабода, Вотервіл, В.;І. Шпак, Джексон, Н.Дж.; М. Хомин, Лігайтон, Па.; В. Клапіщак, Лонґ Велі, Н.Дж.; Т. Трусевич, Дентон, Тх.; М. і Б. Катрук, Філя., Па.; Н. і Р. Пазуняк, Філя., Па.; В. Рутецький, Філя., Па.; М. Пастушак, Філя., Па.; М. Мартиненко, Трентон, Н. Дж.; сл. п. С. Луцишин, Філя., Па.; Д. і О. Іваськів, Філя., Па.; Б. Калявур, Клифтон, Н.Дж.; М. Данилів, Філя., Па.; Л. і Стефанія Світенко, Берлін, Н.Дж.; М. Семанишин, Мейплвуд, Н.Дж.; М. Лаврін, Стерлинґ Гайтс, Мі.; Б. Добощак, Навгатук, Кт.; О. Духнич, Нюарк, Н.Дж.; В. Івах, Лебанон, Кт.; М. Кізима, Ворен, Мі.; В. Пач, Кайро, Н.Й.; М. Мисак, Філя., Па.; М. Дембіцький, Стемфорд, Кт.; І. Магоцький, Парма, Ог.; Р. Туркевич, Потомак, Мд.; Я. Петрух, Юніон, Н. Дж.; д-р Я. Заліпський, Мелровз Парк, Па.; М. Зозулинець Денвер, Ко.; С. Яворський, Філя., Па.; В. Сімків, Філя., Па.; І. Смолій, Філя., Па.; І. Бойко, Дженкинтавн, Па.; М. та І. Зварич, Філя., Па.; С. Кріслатий, Клівленд, Ог.; С. Бояцюк, Філя., Па.; А. і Г. Дебрин, Дітройт, Мі., М. Децкий, Кергонксон, Н.Й.; І. Ворона, Кайгі, Гі.; І. і А. Дзівак, Філя, Па.; С. та Е. Сахарук, Венгам, Ма.; В. Януш, Філя, Па.; о. М. Гірняк, Стемфорд, Кт.; М. Стельмащук, Балтимор, Мд.; пастор І. Ковальчук, Голанд, Па.; В. і Я. Собків, Карнійз Пойнт, Н.Дж.; С. Мішкевич, Ровзвил, Ка.; Б. Кольтос, Бурк Ві.; С. Покора, Ґленстонбурі, Кт.; д-р М. Палій, Лорենз, Кс.; Е. Турянський, Ворен, Мі.; д-р І. Галій, Вайнленд, Н.Дж.; О. Михайлюк, Філя., Па.
20 дол.
І. Макар, Риджвуд, Н.Й.; А. Стахнів, Воргіс, Н. Дж.; А. Сухий, Філя., Па.; д-р Е. Новосад, Фістервил, Па.; В. Лупань, Філя, Па.; А. Копистянські, Корал Спринґз, Фл.; Марія Еванісік, Філя, Па.; Е. Єнзен, Філя., Па.; І. Хуміловський, Скенектаді, Н.Й.; Л. Дяченко, Філя., Па.; З. Шуль, Філя., Па.; Л. Саґін, Філя., Па.; М. Борецький, Виндмор, Па.; І. Вербицький, Вудсайд, Н.Й.; І. Шийка, Каламазу, Мі.; Т. та І. Чмола, В. Сенека, Н.Й.; Л. Лащук, В.Сенека, Н.Й.; К. Конрад, Філя., Па.; Й. Жуковські, Порт Карбон, Па.; Н. Гаврилюк, Крімридж, Н. Дж.; В. Дармограй, Оксфорд, Па.; А. Онуферко, Філя., Па.; С. Ільчишин, Філя., Па.; М. Кавала, Кілейрес, Па.; В. Стеценко, Філя., Па.; Я. Качмар, Мідія, Па., Г. Гаюк, Тавсон, Мд., І. Корпер, Філя., Па.; П. Паращак, Скенектаді, Н. Й.; Д. Демедюк, Гайленд Парк, Н.Дж.; Я. Пенкальський, Філя., Па.; Е. Микитів, Філя., Па.; Д. Сірко, Ґлен Спей, Н. Й.
15 дол.
Д-р І. Кузич, Спринґфілд, Ві.
10 дол.
М. Сусяк, Філя., Па.; А. Лихо, Філя., Па.; Б. Принада, Картерет, Н.Дж.; І. Рева, Милвокі, Ви.; К. Красовська, Філя., Па.; А. Красовська, Філя., Па.; М. Бурбелла, Вайтинґ, Н. Дж.; А. Гнида, Філя., Па.; І. Возьницькі, Філя., Па.; Т. Юзвяк, Філя., Па.; М. Осташ, Райдел, Па.; І. Пашковський, Філя., Па.; М. Тилятник, Філя., Па.; Д. Горбачевський, Стемфорд, Кт.; Р. та Е. Маслій, Гартфорд, Па.; П. Врубель, Філя., Па.; І. Ольшевський, Голіок, Ма.; В. Варениця, Філя., Па.; І. Нагурний, Брумол, Па.; Л. Іваськів, Філя., Па.; Т. Юськів-Терен, Бруклин, Н.Й.; М. Рущак, Билминґтон, Де.; Ф. Кушнір, Філя., Па.; В. і Д. Лонглін, Стемфорд, Кт., М. Тимчук, Філя., Па.
5 дол.
М. Ґеззі, Філя., Па., В. Козак, Саннісайд, Н.Й.; Н. Гаврилів, Ст емфорд, Кт.

ЛИСТИ ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ДОПОМОГУ ЗАКАРПАТТЮ УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЛИКОГО КЛІВЛЕНДУ

2,000 дол.
А. Василенко.
1,186 дол.
Додаткова сума вирівняння.
1,000 дол.
Кредитова Кооператива „Самопоміч“, А. і М. Кричик, В. і В. Ліщинецький, Український Народний Дім, Лорейн, Ог.
750 дол.
І. і З. Кунаш
730 дол.
Родина Тарнавські, в пам. Юлії.
626 дол.
В. Корнацький.
500 дол.
П. Кінах, СУМА.
200 дол.
А. і Н. Блашків, О. Дем'янчук (в пам. Мами Ірини Пукач).
150 дол.
М. Піхурко.
100 дол.
І. Бесер, П. і М. Галат, Т. Єзерський, М. Капітанець, Р. Крамарчук, О. Ліщинецький, С. і Т. Луців, С. Панчишин, А. і О. Сорочак, УНСо-291, Т-во УПА, Р. Цибик, С. Шубин, І. Яворська.
70 дол.
Т. Росоляк.
50 дол.
П., О. Барт, Н. Буський, М. Волошин, Б. Воробець, С. Гаваль, М. Гнитка, Г. і Р. Головка, Б. і Ф. Гура, С. Дзюба, П. Дмитрик, М. Жиґа, С. Казимирів, Н. і П. Кітура, Т. Колосівський, І. і Е. Корник, М. Кулик, В. Мельник, К. Мельник, Д. Миґилич, В. і М. Мудрак, В. і М. Напора, І. Оліяр, М. Парута, О. Подусівський, М. Полюшкевич, І. Струк, Л. Сохоцька, Г. Терлецький, М. Трач, М. і Я. Худоба, І. і Е. Цьобан.
40 дол.
М. і Н. Киник, Я. і А. Кравчук, І. Мален.
30 дол.
В. Ісків, Т. і К. Лисак, М. Семерак, А. Сокол.
25 дол.
Т. Бурий, С. і М. Кріслатий, С. Кузьмяк, М. Рудий, Е. Садовський, М. Сенечко, В. і А. Столяр, В. Шийка.
20 дол.
І. Бак, В. і Л. Боднар, Т. Василик, М. Василишин, Губач, А. Дуда, О. Загінев, Л. і Х. М і Л. Жиґа, М. Карнаух, Н. Клим, М. Кмйотик, Ю. Кульчицький, В. Лютий, В. Мацєх, Е. Мерун, М. Петрина, В. і М. Петрук М., Подусівський, П. Присяжний, І. Пришляк, М. і Н. Савчак, П. і К. Сарабура, М. Свистун, П. Себірськая, С. і Ф. Сивий, А. Сокол, П. Твардовський, М. Удич, О. Фарян, І. Швець.
15 дол.
Н. Лавренц.
10 дол.
Г. Гаврилів, М. Ґель, М. Дорощук, А. Лучко, С. Манастирська, М. Попадик, М. Сташишин, В. Столяр.
5 дол.
Г. Солонина.

Разом: 14,186 дол.

УККА, ЙОНКЕРС, Н. Й.

5,000 дол.
Українська Федеральна Кредитова Кооператива СУМА, Йонкерс, Н.Й.
500 дол.
П. Бобай, ООЧСУ – Відділ Йонкерс.
200 дол.
ООЛ – Відділ Йонкерс, Спілка Української Молоді.
100 дол.
Б. Балабан, Б.Вітюк, С. Гаврилюк, Р. Глушко, Дучинський-Черко, Д. Івасютин, П. Каітула, Б. і І. Ковалик, Ю. Ковальчик, В. Козіцький, С. Коцибала, В. Микула, І. Палій, пенсіонери св. Михаїла, Н. Погорецька, М. Сидор, М. Сікора, А. Стахів, Х. Стахів, Б. Титла, Т-во Вояків УПА, Л. і О. Футала, П. Шкафаровський, В. Щур, А. і О. Щур, Т. Щур.
50 дол.
Т. Гошко, М. Зубатий, Я. Кіцюк, Л. Костечко, П. Микитин, УНВЛА-119 Відділ, Л. і Ю. Яновські.
40 дол.
М. Кащак.
30 дол.
Е. Длуга.
25 дол.
А. Кицина, О. Мельничук, Ґ. Морох, М. Патрік, М. Ференц.
20 дол.
О. Женецька, М. Іванів, В. Млинарик, К. Руденко, М. Терлецький, К. Фриз.
15 дол.
Б. Швінд.
10 дол.
Л. Біда, І. Матвійків, М. Хомяк.

Разом: 9,500 дол.

ЛИСТА МАКСИМА КОЦУРА в пам'ять сл. п. Тереси Коцур

252 дол.
Б. і С. Качоровські.
250 дол.
М. Коцур.
100 дол.
О. і Е. Коцур.
62 дол.
Р. і А. Коцур, Н. Мартин.
50 дол.
М. і З. Коцур, Я. і М. Коцур, Е. і А. Йорґ.
40 дол.
Б. і Е. Кордел.
31 дол.
М. Чепак, В. і А. Кушнір, Б. і О. Кушнір.
30 дол.
Л. і Т. Прингл, Г. і Е. Стефанишин, Д. і І. Войнарович, В. і М. Яворівські.
25 дол.
В. Величко, А. та Е. Радинський, Е. і Ю. Товпаш.
20 дол.
І. і Д. Калмук, С. і М. Яворівський, К. Ра-динський, Б. Семчишин, Б. Лесь, Д. Кривоніс, Д. Лойевич, М. Яворівський, Ю. Йосипенко, В. та І. Качоровські, В. Бистряник, Н. і С. Скіра.
15 дол.
М. Фем'як.
10 дол.
М. Паращук, В. Шулевський, Ф. Лазар, А. Нілсон, А. Вечінські, М. Марцінка, А. Ліщинська, Л. Товпаш, Н. Копчик, Г. Золеські, А. Стажко.
6 дол.
К. Марчон.
5 дол.
А. Перцак.

Разом: 1,580 дол.

ООЧСУ-ДІТРОЙТ, МІ (Збірщик Іван Горбачук)

100 дол.
В. Музичка.
50 дол.
Д. і Д. Бараницький, М. і М. Сташків, І. і М. Горбачук, В. і Е. Середюк, Ю. Бойченюк, П. Михайлюк, М. Юрків, В. і К. Пристайко, Д. і А. Ільківські, Д. Дячишин, М. Погаратний, М. і Д. Блендоногий, М. і Д. Левчину, А. і А. Вішка, СУМ ім. Лесі Українки в Баффало, Д. Банрівський, Д. і С. Пітолай, А. і Д. Городецький, М. Тушницький.
60 дол.
М. Погаратний.
40 дол.
А. і М. Петришин, М. Данило.
30 дол.
П. Бандрівський, Я. і М. Седлярчук.
25 дол.
С. Ґорґанюк, Й. і О. Ґреґа, М. Малиняк.
20 дол.
М. Кольба, М. і М. Петришин, В. Федорак, О. Марчиха, В. Лащук, Ф. Матійкович.

УКРАЇНА І СВІТ

НОТАТКИ З ПОДОРОЖІ

Чому сумний мій рідний край?

Вранці 22 серпня я прибув до Києва. Це була моя сьома подорож після проголошення державної незалежности України. Урядове запрошення і пропозиція моїх друзів з Києва спонукали мене поїхати на святкування 8-ої річниці незалежности України.

Полагодивши мешканеву справу, я ще мав досить часу, щоб відвідати свіжу могилу мого незабутнього приятеля – полум'яного патріота і борця за волю України бл. п. Вячеслава Чорновола, похованого на історичному Байковому цвинтарі. З почуттям невимовного жалю я поклав квіти на його могилу. Відвідав і могилу Першого Президента Української Народної Республіки Михайла Грушевського.

Вертаючись до готелю, зупинився і біля нагробника – пам'ятника Його Святості Патріярха Володимира, похованого біля стіни Свято-Софіївського собору. Поклавши на могилу квіти, помолився і пригадав мою першу зустріч з ним в Торонто на святкуванні Тисячоліття хрещення Русі-України. Пригадав, і останню, надзвичайно теплу й гостинну – три дні перед його смертю.

Тієї ночі я довго не міг заснути. Приємно вразила мене чистота, зелень і квіти київських вулиць. Кияни гордяться своїм мером – господарем і патріотом Олександром Омельченком. Та найбільше вразила мене гора свіжих квітів на могилі Чорновола – в Києві не бракує справжніх патріотів. На другий день, 23 серпня, рівно о 2 год дня розпочалось урочисте зібрання, присвячене 8-ій річниці державної незалежности України. Багатотисячний палац „Україна" був виповнений вщерть. Після промови Президента Леоніда Кучми розпочалась багата, глибоко патріотична художня програма.

У вівторок, 24 серпня, о 10 -ій годині ранку на Хрещатику розпочалася військова парада. Спостерігаючи її, я відчував і гордість, і тривогу. Чи готове це військо, на випадок потреби, жертвувати своїм життям в обороні України? Читав я у „Вечірньому Києві" повідомлення пресового центру Республіканської Християнської партії, що 60 відс. старшин і середнього рангу офіцерів в українській армії – етнічні росіяни, а серед вищих офіцерів це число сягає 90 відс., навіть в Генштабі – 53 відс.! Справа й не в тому, що вони росіяни, а в тому, що уперто насаджують в армії України російську мову. І тут виникає принципове питання – чи справді вони служать своїм духом ідеї України? Чи це, на випадок чого, є резерв „єдиной нєдєлімой"?

А взяти той до краю обурливий факт, як п'ята колона Москви намагається ширити свій вплив на силові структури України через московську Православну Церкву. Ця Церква, на вимогу московського Патріярха і його слуги в Україні – Митрополита Сабодана

І. М. Самійленко і Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет

підступно русифікує українське військо. Митрополит Сабодан не жаліє орденів для українських міністрів, які дозволяють в державних силових структурах молитися на російській мові, поминати російського Патріярха Алєксія II, російську державу, владу і військо Росії...

Хоч Україна має рідкісну для неї щасливу нагоду будувати державу в мирі і без кровопролиття, одначе загроза ще не зникла. Чи Росія покаялась за жахливі злочини комунізму і колоніяльне пограбування України? Ні, вона не покаялась і не кається. Отже, чи є гарантія, що вона в слушний час знову не піде на військову авантюру – рятувати імперію за рахунок України, як вона це робить на Північному Кавказі тепер?

Аналізуючи все бачене і пережите, мимоволі пригадуєш рядки з поезії П. Тичини:

Розкішний степ... убогі села,
Це ти, мій краю чарівний?
Мій рідний край такий веселий
Мій рідний край такий сумний...

Питається: чому сумний? Чи всі ми зрозуміли, де корінь нашого лиха? Адже Україна має все для щасливого життя – найбагатшу землю у світі, працьовитий і талановитий народ, але чомусь ми живемо гірше від багатьох інших народів світу. Частково на це дав відповідь В'ячеслав Липинський: „...За брак ідеалізму, за повзання тільки в напрямі тілесного, матеріяльного – Бог землю нашу, велику і обильну, карає". Чому нам бракує витримки, непохитности, цілеспрямованости, послідовности в побудові не абстрактної, а справді української України? Одна з відповідей – це постійна втрата найдорожчого скарбу нації – інтелектуальної і духовної еліти. Москва понад триста років підступно винищувала цвіт української нації.

Тому треба ясно усвідомити, що майбутнє України залежить від молодого покоління України, вихованого на базі здорової національної ідеї. Тим часом в Україні, наприклад, у школах Великолєпського району, Херсонської области, ще й сьогодні діють комуністичні організації, комсомольські і піонерські, як це було за совєтської влади.

В газеті „Вечірній Київ" з 4 жовтня ц. р. опубліковано два листи-звернення учасників з'їзду студентів Києва. Перший – „До всіх ректорів вузів, в яких українською мовою викладають лише ті хто хоче", а другий – „До академіків, професорів, доцентів, викладачів, які не бажають викладати в українських вузах українською мовою". В цих листах студенти заявляють: „Ми діти українців. Ми живемо в українській державі, і ми хочемо, щоб в українських вузах викладали українською мовою... І ми будемо за ці права рішуче боротись" . Чи не час зрозуміти, що там, де зникла мова народу, уже немає України? Москва та її п'ята колона це добре знають. Українська молодь – це наша національна надія, яка хоч і поволі, все ж поглиблює свою національну свідомість, все краще відчуває відповідальність за долю України.

Помимо всіх тяжких обставин, цього разу я відчув в Україні щось нове – виразне самоусвідомлення в народі, що Україна є і буде, що треба перейти від нарікань до активної праці заради кращого майбутнього. В Києві я мав ще надзвичайно привітну зустріч з Його Святістю Патріярхом Філаретом та відвідав Музей Гетьманства, а зокрема оглянув спеціяльну виставку, присвячену Симонові Петлюрі.

Іван М. Самійленко,
колишній голова Уряду УНР в екзилі

Нагороди українцям Бразилії

На бенкеті з нагоди 8-ої річниці Незалежности України побували 400 осіб, які заповнили велику залю Українського хліборобсько-освітнього союзу міста Курітиби, столиціобласти Парани, Бразилія. Між го-стями були Генеральний консул України Валерій Григораш, губернатор области Парана Жайме Лернер, президент – виконуючий обов'язки Трибуналу юстиції д-р Бернардо да Сільва Волф, представник префекта міста Курітиби д-р Андрій Захаров, заступник сенатора Жоао Олівір Габардо, федеральний посол Рікардо Барросі.

Посол України д-р Олександер Никоненко за дорученням Президента України Леоніда Кучми вручив державні відзнаки д-рові Афонсові Антонюку і Йосифу Вельґачу-молодшому за працю, яку вони виконують для громади українського походження і для України.

Губернатор области Парана д-р Жайме Лернер із зворушенням пригадав, що його батьки народилися в Україні. Минулого року він відвідав Україну, де його вітали в школі, у якій вчився його батько.

Д-р Михайло Рубінець

Посол України в Бразилії д-р О. Никоненко (праворуч) вручає нагороду Йосифу Вельґачеві-молодшому.

Діти – про славетних українців

Три роки тому благодійний фонд „Плянета людей" (президент – Олесь Тимкевич) організував у Львові конкурс для школярів „Славетні українці". Програмою фонду передбачено звернути увагу на обдарованих дітей і виявити кращих.

За програмою конкурсу старшокласники протягом року готують матеріяли про запропонованого їм славного українця, укладають усе це в реферат і надсилають на конкурс. Кожну роботу оцінюють анонімно. Кращі 20 учасників беруть участь у захисті своїх робіт, складають тести і дістають нагороди. Окрім грошових нагород, фонд подбав і про спонзорські книги.

За цей час було проведено конкурс із дослідження творчости та життя Івана Франка, Петра Карманського, Богдана Лепкого та Андрія Чайковського. Цього року конкурс про Івана та Юрія Липів. Конкурс проводиться для підтримання національної ідеї. Попередні конкурси свідчать, що у нас є розумна творча молодь, яка прагне знати свою історію.

Оксана Копак,
м. Львів

Доповіді Т. Беднаржової в Канаді

Складові організації СФУЖО в Торонто і околицях влаштували кілька надзвичайно цікавих виступів д-ра Тетяни Беднаржової з Праги – автора книги „Августин Волошин – державний діяч, педагог-мислитель", в якій зібрані досі невідомі матеріяли про працю та науково-педагогічну діяльність президента Карпатської України. Д-р Т. Беднаржова – голова Об'єднання Українок Чехії, професор Київського університету, а пізніше – доцент Карлового університету в Празі.

Друга її праця – це „Степан Сірополко – подвижник українського шкільництва".

В друкарні вже книга про музикознавця Федора Стешка, яка виходить також у перекладі на чеську мову. Готова до друку книга про Софію Русову, одну із засновниць українського жіночого руху.

Доповідь про Софію Русову в 60-ту річницю її смерти виголосила д-р Беднаржова для учасниць річних нарад. 4 і 10 листопада д-р Беднаржова виступила в Торонто, 7 листопада в Гамільтоні, 8 листопада – в Сент- Кетеринсі.

Екзекутива СФУЖО

Будівничий церков і душ

Дві тисячі літ тому проповідник Павло з міста Тарсу пішов у далекі світи, поніс людям добру новину про воскресіння Ісуса Христа. Павло став апостолом, засновником нової Церкви. Його приклад впродовж усього життя наслідував невтомний проповідник Андрій Давидюк.

Він народився 16 липня 1910 року в селі Баратині на Рівненщині у православній сім'ї. Батьки мали невеличку фарму і син мав успадкувати її. Але 14-річний Андрій почав відвідувати церкву євангельських християн-баптистів, і батько не змирився з цим, вигнав хлопця з дому. Хлопець пішов від села до села зі свідченням про Бога.

Проповідь юного Давидюка мала успіх. У селі П'ятигорах повірили не тільки дорослі, а й багато дітей. Хтось доніс владі, що ходить по українських селах якийсь проповідник, навертає людей до нової церкви. Андрія заарештували, але суд виправдав його.

У 1936 році Андрій Давидюк став студентом Гданської біблійної школи. Через два роки приїхав додому, до батька. У тих місцях саме відбувався з'їзд християнської молоді, на якому Андрій вперше побачив свою майбутню дружину – 17-річну Любу Глевчук.

– Восени 1939 року прийшли „совєти", – розповідає Люба Давидюк. – Військо бідне, обшарпане. Ми звикли, що польські солдати завжди були гарно вбрані. Нас зібрали на мітинг. Стоїмо. Старший говорить: „Ми вас звільнили від польських панів, будете тепер вчитися. Тільки Бога треба кинути. Ми в Бога не віримо". Тоді вийшов Андрій, став доводити інше. Промовець вислухав його і відповів: „Добре, ми вишлемо до вас агітаторів. Вони вас переконають". І щось записав.

Над Андрієм Давидюком почали збиратися хмари. Молодий пастор провів Різдво з сім'єю, а потім переправився через Буг, подався до Німеччини. У Берліні Давидюк працював на фабриці, а коли небезпека минула, повернувся додому.

У роки війни він проповідував у центральній Україні – в Києві, Харкові, на Житомирщині. За совєтської влади християни збиралися підпільно. Давидюк розшукував їх, підбадьорював, допомагав створювати церкви, хрестив новонавернених.

Шлюб з Любою узяли на Різдво Христове 1943 року. Баратин бомбардували, світла не було, гасу ніде купити, збиралися на молитви при завішених вікнах. То були страшні часи, людське життя не коштувало й копійки. Одного разу Андрій повертався з іншого села, де проповідував. Вже стемніло. Його перестріли партизани, били, хотіли розстріляти, кинули на підводу, повезли у табір, де мав відбутися суд. Суддею був призначений православний священик, який знав Андрія. Він заступився за в'язня: „Кого ви привезли? Його ж знають тут тисячі людей!"

У Баратин приїхали німці. Хтось убив чотирьох їхніх солдатів. Вони заарештували 15 місцевих жителів, а з ними і Андрія, кинули всіх до в'язниці. Люба молилася усю ніч, а вранці пішла до Козина, де була тюрма. Перепустки вона не мала, а через кожні 200 метрів стояли німецькі вартові. Жінка йшла і молилася, так з молитвою дійшла до тюрми. Дебелий німецький майор посміхнувся їй і сказав: „Я мав розмову з твоїм чоловіком. Він добре розповідає про Бога. Ми його відпустили". Повернулася додому. Андрій стоїть на колінах і молиться. Заплакала вона, впала на коліна поруч. Разом прославили Бога. Ранком до хати зайшов німецький офіцер і говорить, що йому сподобалася хата, він залишиться тут на ніч. Побачив молитовні пози, заплакані обличчя і каже: „Я теж вірю в Бога". Наступного дня німець дав їм коней, адресу своєї сім'ї у Німеччині, допоміг виїхати з Баратина. Давидюки ще раз переконалися: віруючим людям Бог допомагає.

У Кракові чекали на поїзд до Німеччини. Андрій почув: його кличуть на ім'я. Обернувся – незнайомий чоловік впізнав Андрія, бо бачив його фото в журналі. Він розповів, що місто, куди вони прямують зруйноване, горить. Запропонував залишитись у Кракові, пожити в нього.

Андрієві дозволили проповідувати в одній з місцевих церков. Приходили поляки, а якось прийшов німець-солдат і запросив Давидюків до Німеччини, дав адресу своєї сім'ї.

Андрій Давидюк (в центрі) з членами церковної ради в Нюарку.

Фарма, на якій вони жили, стала пізніше американською зоною. Андрієві дозволили проповідувати по таборах. Приїдуть з Любою, заспівають християнську пісню, віруючі самі сходяться. Він проповідував, хрестив, організовував церкви.

Під час своєї праці в таборах Андрій Давидюк познайомився з Фредом Смольчуком, який приїхав з Америки рятувати українців з біди. Допоміг він і сім'ї Давидюків, яких уже було четверо – у Німеччині народилися дві доньки. Вони приїхали до Нью-Йорку у 1950 році. Андрій прямо з пароплава потрапив до лікарні, пролежав там півтора місяці, а як тільки відпустили, відпочив кілька тижнів у Фреда Смольчука і поїхав з проповідями по штатах, а пізніше – по інших країнах. Люди слухали і навертались до Бога. Скільки їх було за все його життя? Сотні? Тисячі? Більше? Сьогодні куди не поїдеш – в Україну, Польщу, Канаду, Уруґвай, Аргентину, Бразилію – в українських євангельських церквах пам'ятають Андрія Давидюка, його пристрасне слово і допомогу.

Тривалий час він був пастором церкви в Нюарку, яку заснував Фред Смольчук. На його запрошення сюди приїхало багато віруючих з Південної Америки. Андрій Давидюк завжди когось зустрічав, водив дітей до лікарні, клопотався за папери, віддавав людям одяг, продукти. Він любив молодих, не сварив дівчат за короткі спіднички, старався в кожній людині бачити насамперед позитив, а якщо помічав щось погане, то говорив: „Я буду за тебе молитися".

Для пастора Давидюка церква стала його великою сім'єю. Якщо хтось не приходив на зібрання, він тривожився: чи не трапилося що? Поспішав відвідувати.

Жив небагато, авта не мав, то, в основному, ходив пішки. Добрим і лагідним був він і в сім'ї, з дружиною, з п'ятьма дітьми. Він молився за рідних, за членів церкви, знайомих і щодня – за Україну, щоб Господь дав свободу проповідувати Євангелію на рідній землі. Це була молитва всього його життя.

У тому, що кайдани невіри нарешті спали з нашої Батьківщини, є і заслуга Андрія Давидюка. Пастора вже немає, але його слово, його добрі діла, пам'ять про нього живуть серед людей. Тривалий час пастором церкви в Юніоні був Джордж Давидюк, син Андрія, який і тепер є пастором у Норт Еролайні, продовжує батькову справу.

Ірина Комарова,
Ашфорд, Конн.

ПАМ'ЯТЬ

Тайний Пласт в гімназії

В контексті відзначення 50-ліття Пласту, яке має відбутися в Клівленді-Пармі 5 грудня 1999 року, мені пригадуються гімназійні часи в Жовкві та роки тайного Пласту.

Жовква – це історичне місто, багате на архітектурні пам'ятки, яке в середньовіччі називано „малою Венецією". Знаний історик проф. Іван Крип'якевич вважав що саме в Жовкві народився гетьман Богдан Хмельницький, свого часу побували там гетьман Мазепа та цар Петро. Жовківщина в 30-их роках зазнала значного впливу „москвофіліз" і „радянофілів". Але з часом при допомозі ревних священиків-патріотів народ національно усвідомився. В колишньому замку гетьмана Жолкєвського, засновника міста, розміщувалася гімназія ім. Жолкєвського, природничого і математичного характеру. В учительському складі, а також в учнівському, половина були українці, переважно з близьких сіл. З професорів українцями були: о. шамбелян Погорецький, викладач історії д-р Іван Крип'якевич, Іван Сокіл, Матківський, Юхнович. Польські професори Гавзер і Шах були запеклими шовіністами і вживали різні несправедливості, аби тільки пошкодити українцям і українській справі.

Цей шовінізм супроти українців ще більше цементував наші патріотичні почування. Ми все активніше і монолітніше діяли в різних релігійно-культурних та спортивних організаціях, як Марійський гурток під проводом колишнього старшини Січових Стрільців о. Григорія Труха, мали свій знаменитий хор, який співав в церкві оо. Василіян, мандолінову оркестру, лещетарський клюб тощо.

У 6-ій клясі мої старші товариші залучили мене до Пласту – організації української молоді. Пласт у нашій гімназії був заборонений і за членство в ньому позбавляли права навчання. Провідниками тайного Пласту були товариші з вищих кляс: Голінка, Баранський, Малиновський, Гусаківський та інші. Ми мусіли діяти потай і тому не мали змоги засвоїти всіх пластунських правил та законів. Наука полягала більше у теорії, ніж у практиці. Звичайно місцями наших сходин-зустрічей були гора „Гарай", цвинтар або приватні мешкання. Нам, молодим, пластові ідеї дуже подобалися, і ми горіли бажанням застосувати їх у практиці – в таборуванні, прогулянках, рейдах у Карпати. Дуже часто під прикриттям спортових ігор і занять ми вивчали пластові принципи і засади. Жили ми девізою „Бог і Україна!" Марні були намагання поляків зупинити нас в наших національних почуваннях. Ми свідомі були нашого кореня і чиї ми діти.

З часом в гімназії організувався і осередок УВО. З рамени УВО, учень 6-ої кляси Семен Васечко, родом зі села Боянець, здійснив атентат на директора повітового союзу кооператив, радянофіла Антона Гумена. Васечка вигнали з гімназії та кинули до тюрми. З вибухом Другої світової війни вийшов на волю, але потім загинув в рядах УПА.

До матури нас дійшло 44 абітурієнти, але перейшли її не всі. Приїхав інспектор Баліцкі зі Львова і з невияснених причин зарядив карну матуру.

Тільки жменька з 44 залишилися при житті. Багато загинуло під час війни, в УПА, замордовані в Катині, запроторені в Сибір, концентраційні табори, а також вже природною смертю. Хай цих кілька слів-споминів буде жмутом нев'янучих квітів на їхні могили.

Д-р Володимир Боднар

ЗВІДУСІЛЬ

Польсько-український батальйон визнано кращим

Серед міжнародного миротворчого війська кращим визнано польсько-український батальйон. У його складі 760 вояків, 370 з них – українці. Батальйон розміщений у Яворові і Перемишлі. Він саме бере участь у міжнародних навчаннях під гаслом „Конкордія-99". Батальйон не потрапив до Косова через відсутність відповідних правових норм в Україні, які тепер готуються до схвалення Верховною Радою.

Як за часів Брежнєва

Перед візитою Билла Клінтона з столиці Болгарії було усунуто всіх жебраків, бездомних собак і горщики з квітами, які стояли на балконах і підвіконнях. „Так було, коли в Болгарії зустрічали Леоніда Брежнєва", – прокоментувала дії місцевої влади болгарська преса.

Вивозили третину тонни бурштину

У Калініграді, Росія, виявлено 380 кілограмів бурштину, які мали бути вивезені до Польщі. Його вкрадено на комбінаті „Янтарний", де зберігається 95 відсотків світового запасу бурштину, і складено у спеціяльних схованках мікроавтобусу. Служба безпеки Росії повідомила, що з країни щомісяця нелегально вивозять 500 кг. бурштину.

Чого молився пілот?

„Чорна скринька" єгипетського літака, який недавно розбився в океані, має запис молитви „Господи, віддаю себе в Твої руки", яку пілот промовив 14 разів. Інспектори слідства вважають, що молитву летун промовляв перед запланованим самогубством, а провідники ісламської організації стверджують, що ці слова прозвучали, коли загибель літака стала неминучою.

Лікарі змарнували життя людині

В Польщі Мирослав Г. виграв судовий процес проти міністерства здоров'я за змарноване життя. На початку 60-их років він зростав у дитячому будинку і за рішенням медичної комісії був скерований до закладу для розумово відсталих дітей. Тепер з'ясувалося, що це рішення було помилкою, але вже не повернути змарнованих років. Потерпілий дістане 10 тисяч злотих відшкодування.

Позов уряду України

Уряд України подав до американського суду позов проти тютюнових концернів, вимагаючи від них повернення коштів лікування осіб, які потерпіли від нікотину. У позові стверджується, що виробники сигарет затаїли від покупців факт шкідливого впливу тютюну на їхнє здоров'я.

„Свобода" стає флаґманом

З особливою увагою перечитую кожне число вашої цікавої газети, яка завдяки старанням добрих людей надходить тепер регулярно до Львівської бібліотеки діяспори (директор Люба Рудик). Тішить те, що ваш часопис, який завжди відстоював українські справи, стає дедалі більш професійним і по праву є флагманом українського друкованого слова в розбурханому океані світових засобів масової інформації. Залишу для лінгвістів дискусію про те, якого правописання дотримуватися „Свободі" – за Голоскевичем, чи згідно інших „канонів". Мені здається, що більш важливим і актуальним є те, про що пише газета, на шпальтах якої кожен читач може знайти „свою" тему.

Приємно і мені, філателісту з-понад 45-річним „стажем" констатувати, що все частіше появляються в „Свободі" публікації про новини української філателії.

Олександер Жарівський,
голова правління Львівського
обласного товариства філателістів

„Ми розподілили вашу допомогу справедливо..."

Катастрофічна листопадова повінь 1998 року в Закарпатті призвела до людських жертв, затоплення і руйнування тисяч людських осель.

Горе закарпатців сколихнуло усю світову громадськість. Свідченням цього є участь у подоланні наслідків повені українських організацій США, зокрема Карпатського Союзу, Чикаґського Відділу Українського Конгресового Комітету Америки, Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, парафії Святих Володимира і Ольги в Чикаґо, які провели збір пожертв серед наших братів і сестер в далекій Америці і передали громадським організаціям Закарпаття поважні суми для допомоги потерпілим від стихійного лиха.

Громадський комітет у складі нижче підписаних організував і здійснив розподіл одержаної фінансової допомоги серед потерпілих від повені українців Закарпаття. Допомогу одержали понад 900 українських родин та одиноких обездолених людей, які висловили щиру вдячність своїм українським братам і сестрам з далекої Америки за співчуття і поміч у великій біді.

Від імені потерпілих з глибини душі з братерською любов'ю висловлюємо згаданим організаціям, усім людям доброї волі щиру подяку і просимо нашого Всемогутнього і Милостивого Господа Бога, аби добром і ласкою віддячив нашим братам і сестрам.

Іван Маргітич,
Єпископ-синкел
для українців Закарпаття
Павло Федака,
голова Закарпатського крайового
товариства „Просвіта"
Омелян Росул,
відповідальний секретар
Закарпатської крайової організації
Всеукраїнського товариства
політичних в'язнів і репресованих

Листи

Діяспора відгукнулась

До Інституту досліджень діяспори в Києві надходить чи не найбільше в Україні число українських закордонних періодичних видань. Деякі з них ми отримуємо ще від 1995 року (саме тоді було створено Інститут). На жаль, серед майже тридцяти найменувань донедавна був відсутній найстарший часопис української західньої діяспори – „Свобода". Очевидно, що нині, за непростих „поліграфічно-видавничих" часів, редакція „Свободи", навіть за її бажання, не могла задовольнити наше прохання про пересилання часопису до бібліотеки Інституту. Проте на наше звернення із проханням зарадити справі відгукнулась Єва Савка з міста Асторії, штат Нью-Йорк: ми отримали від неї чек на передплату „Свободи" для Інституту. Отже, маємо надію, що багатий на цікаві й оперативні матеріяли часопис віднині реґулярно поповнюватиме інститутську скарбничку інформацією. Коли з проханням про допомогу у підготовці до видання інформаційного каталогу „Зарубіжне українство" дирекція Інституту досліджень діяспори звернулась до наших закордонних співвітчизників, однією з перших відгукнулась голова Українського Золотого Хреста Наталя Іванів. І не просто порадила, до кого можна звернутись у цій справі, а й віднайшла можливість долучитись до цього власним коштом.

Ми щиро дякуємо Єві Савці та Наталі Іванів за допомогу.

Ігор Винниченко,
директор
Інституту досліджень діяспори.

Допоможіть нашій церкві книжками

Християнська бібліотека при нашій церкві налічує вже майже тисячу примірників книжок та періодики, і ми дуже раді, що таким чином допомагаємо багатьом людям знайти дорогу до Бога. Водночас людей нашого села цікавить церковне життя в Америці, засади утворення і діяльности церковних громад усіх християнських конфесій.

Чи не змогли б добродії з українських церков Америки з ласки прислати нам трохи християнських книжок? Передовсім наших людей цікавить видана у „Смолоскипі" „Мартирологія Українських Церков", а також „Нариси історії Українського Євангельського реформованого руху" Олександра Домбровського. Були б раді, коли б хто передплатив для нашої православної громади „Свободу".

Віктор Магдін, священик
31535, с. Голосків, вул Набережна, 2
Летичівського району
Хмельницької области

Хіба є час писати листи?

28 серпня я з Товариством „Надсяння" їздила в села Верхрати та Мриглоди (Польща). Урочистості були присвячені 8-ій річниці Незалежности України. Спершу була Служба Божа в „Каплиці під Буком". Після цього похід лісом на гору, де був колись монастир і де поховано 62 упівці, що загинули на Закерзонні. Після Панахиди бандуристка Людмила Посікира виконала траурну пісню, декілька слів сказала В. Середа, голова „Надсяння", та колишній польський політв'язень з Перемишля (ініціятор пам'ятника, за що його поляки судили). Пізніше відбулося святкування 8-ої річниці Незалежности України в оселі Пласту в Мриглодах. Виступали Д. Павличко, В. Середа й інші та хорові ансамблі. Звучали пісні: стрілецькі, партизанські й інші патріотичні... Я була захоплена проповіддю священика під час Служби Божої у Верхратах. Він назвав деяких українців, що живуть у Польщі, боягузами і кар'єристами, бо забувають рідну мову. Розмовляють зі своїми дітьми по-польськи, мовляв, діти не розуміють української мови. „Якщо батьки хочуть – можуть мати свої школи. Втрата мови – втрата національности. Схаменіться, батьки, не будьте ренегатами! Польський уряд не проти винародовлення", – нагадав священик.

Друга моя поїздка 11 вересня у Надвірну – на Гуцульський фестиваль. Голова львівського товариства „Гуцульщина" взяв чотирьох членів осередку „Рідної Школи" на свій автобус. Зібралися делегації з Надвірнянського району, Рахівського, Румунії, зі Львова, Яремча, Косова, Польщі і т. д. Всю дорогу, аж до пам'ятника Т. Шевченка в центрі Надвірної, лунали пісні і музика. Відтак почався концерт. Спершу дві польські делегації співали свої пісні і читали вірші (одна по-польськи, друга по-українськи). Пізніше виступила румунська делегація: їхня мова українська дуже цікава. Діти читали різні смішні гуморески, наприклад, про хамелеонів, що з комуністів стали демократами, про пияків і т. д. Пісні і танці! А костюми!!! Одні сходили зі сцени, а другі входили, але саме відкриття фестивалю почалося аж тоді, коли прибув Президент України Леонід Кучма. Його вітали трембіта, адміністрація і священство, яке благословило не тільки фестиваль, але і самого Президента...

18 вересня 1999 року у Львівському етнографічному музеї відбулася наукова конференція, присвячена пам'яті легендарного сотенного Перемиського Куреня УПА Володимира Щигельського („Бурлаки").

14 жовтня святкували річницю заснування УПА та 40-ву річницю смерти Степана Бандери... Хіба є час писати листи? – Осінні роботи на городі; збирання горіхів, яблук, вибирання моркви і т. д. А репетиції, виступи, збори, писання рефератів (минулого року про Григорія Сковороду, а цього – про В. Самійленка). А вже тепер нема „швунгу" – і те, що молодий зробив би за день – мені потрібний цілий тиждень...

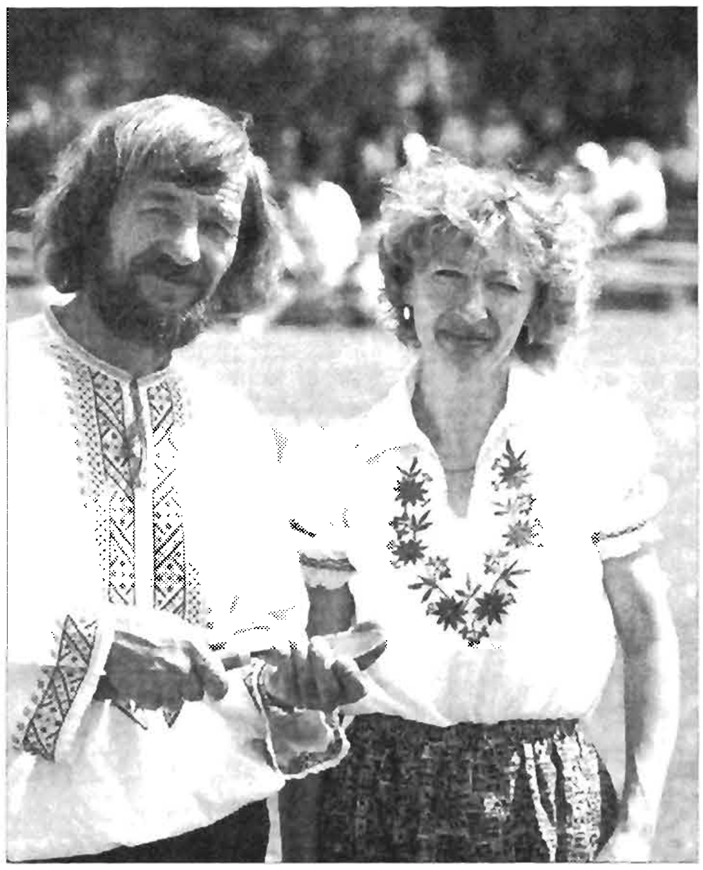
Ірина Шуль

Лист переслав до редакції
*д-р **Олег Волянський.***

ХАРАКТЕРИ

А ви знаєте, як пахне липа?

В середині минулого жовтня на урочистій академії в київському палаці "Україна" прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко вручив посвідчення про присвоєння почесного звання "Заслужений майстер народної творчости" групі українських мистців. Серед відзначених був і різьбяр Валентин Рудковський. Визнання його таланту і праці збіглося з 50-літтям мистця.

Люба і Валентин Рудковські

Коли їхати з Києва до Житомира, то дорогою буде село Маковище. У цьому селі народився і виріс Валентин Рудковський. Змалку він жив серед гаїв і дібров, тож знався на душі дерева. І професію обрав собі близьку до дерев – став столяром. Трудове життя вело Валентина у далекі від рідного села світи. Але скрізь, навіть в степовому Казахстані, він пам'ятав, як пахне липа, як квітне клен, як гублять жолуді старі дуби.

У зрілі роки Валентин працював фотографом у науковій установі, але вже тоді поволі приглядався до різьблених з дерев творів. Коли ж сам почав цим займатися, то з'ясувалося, що саме в цій роботі полягає його життєве покликання. А тут ще й в Україні сталася криза, яка фактично позбавила Валентина платні в його інституті. Родина Рудковських живе тепер з сільського городу і.. з різьблення. Готувати заготовки майбутніх кухликів, ложок, чаш допомагають і дружина Люба – за фахом хемік, і син Матвій – ветеринарний лікар. Вироби охоче беруть на продаж київські крамниці, часто їх продає на Андріївському узвозі і сам Валентин Рудковський. Недавно під час Днів Києва біля його виробів зупинився для розмови з майстром Президент України Леонід Кучма. А що вже людей підходить до майстра – годі й полічити! І не дивно – жоден пластик, жоден синтетичний матеріял не може передати того тепла і привітности, що їх має у собі деревина. З особливими почуттями різьбить Валентин Рудковський хрести різного гатунку – наперсні, вівтарні, настінні... Сільське походження зберегло в його душі повагу до віри предків, яка тепер відроджується в Україні.

Родина Рудковських біля їхньої хати в Маковищі

Звісно, всеукраїнське визнання принесли Валентинові Рудковському не тільки вмілі руки і художній смак. Щоб вироби були досконалими й справді народними, треба багато знати про споконвічне українське народне різьблення. Ці знання невтомний мистець набув не тільки з книжок, а й з спілкування із іншими майстрами, а також із сільським людом, який ще не втратив любови до саморобних побутових речей, роблених з душею і на віки.

Коли побачите на Андріївському узвозі привітного чоловіка з багатим вибором ложок, не вважайте його за підприємливого перекупника. То Валентин Рудковський продає вдень речі, які різьбив у довгі зимові вечори.

Левко Хмельковський

В ім'я правди про Лемківщину

У 1947 році Польща депортувала українське населення Лемківщини та інших земель Закерзоння на західні і північні понімецькі землі, щоб там його швидко польонізувати, а на згарищах Лемківщини було знищено сліди життя українців – наші церкви, каплиці, придорожні хрести, навіть цвинтарі; багато сіл дістали нові назви. Польські автори в публікаціях про Лемківщину та інші наші етнічні землі на Закерзонні писали неправду, приховуючи ґеноцид Польщі супроти українського автохтонного населення цих земель. На той час Україна сама була поневолена, нас ніхто не захищав. Назріла потреба самозахисту від повної заглади. Коли на Лемківщині замовкли автомати і кулемети УПА, молодше покоління поставило на захист своїх прав перо. Саме з цієї причини понад 20 років тому було створено Фундацію Дослідження Лемківщини.

Основним завданням Фундації була публікація книжок про Лемківщину та спонзорування видавничих проєктів різних авторів. Зроблено багато, але й надалі існує велика потреба дальшої праці для добра Лемківщини та нашої правди і доброго українського імені. Щоб цю працю виконувати, необхідно доповнити намічений фонд до 100 тисяч долярів.

Щоб не бути голослівним щодо виконаної праці, інформуємо, що Фундація досі фінансувала публікацію книжок „Аннали" в п'яти томах, „Дерев'яна архітектура українських Карпат" А. Вариводи, „Мала сакральна архітектура на Лемківщині" Т. і М. Лопаткевичів, „Лемківщина в огні" М. Остромири, „Акція 'Вісла'" Є. Місила (в перекладі українською мовою), „Різьбярство Лемківщини" Р. Одрехівського, „Пропам'ятна книга 1947 року" Б. Гука, брошури „Політичний русизм на практиці" М. Мушинки та інші видання.

Крім того, Фундація підтримала працю кількох науковців. Зараз є нові потреби та нові публікації. Всіх українців доброї волі, а особливо вихідців з Лемківщини та їхніх нащадків, просимо підтримати Фундацію Дослідження Лемківщини своїми щедрими пожертвами, щоб вона могла продовжувати свою корисну працю. Пожертви на Фундацію звільнені від податку.

Пожертви слід висилати на адресу: **The Lemko Research Foundation, Inc., P.O. Box 7, Clifton, NJ 07011.**

Володимир Кікта,
голова Фундації

Щоб „було видно, було чути"

Хронічно на наших імпрезах посилювачі голосу не функціонують. Пишу це під враженням Служби Божої в катедрі св. Патрика 20 листопада цього року, хоч звукова система в цій катедрі знаменита – і священиків, і сен. Шумера було дуже добре чути. Недоліків можна позбутися так:

1. Перед початком імпрези промовці повинні випробувати, де треба стояти і яку силу голосу вживати;

2. Організатори імпрези мусять мати акустичний момент на увазі і вчасно зорієнтуватись – доходить голос промовця до залі чи ні.

Прийти на імпрезу і всього не почути – це велика прикрість.

Андрій Пашук,
Нью-Йорк

ЗВІДУСІЛЬ

10 тисяч долярів за ім'я нападника

Посадник Нью-Йорку Рудольф Джуліані призначив нагороду в 10 тисяч долярів за допомогу у затриманні чоловіка, який важко поранив цеглиною 27-річну Ніколь Баррет. Жінка після кількох операцій одужує, а в місті тим часом триває очищення вулиць від безпритульних людей.

Грозний готується до штурму

В столиці Чечні – Грозному триває підготовка до відбиття очікуваного штурму російського війська. Люди копають окопи і будують укріплення. У місті немає води, електрики і газу. Виходи з нього бльоковані росіянами на 80 відсотків. Тим часом у світі зростає протест проти аґресії Росії. В польському місті Ґданську перед консульством Росії з ініціятиви комітету „Вільний Кавказ" запалено лямпади на пошанування пам'яті жертв російського терору в Чечні. Пікетувальники тримали плакати з написами „Волю Чечні", „Єльцин – п'яниця" та ін.

Один із засновників „Солідарности" співпрацював зі Службою безпеки

Перевірка минулого керівних кадрів у Польщі виявила, що сенатор Мар'ян Юрчик, президент Щеціна, був змушений до співпраці з Службою безпеки прокомуністичного режиму і затаїв це від виборців. Мар'ян Юрчик був одним із засновників „Солідарности", був позбавлений волі, за таємничих обставин загинули його син і невістка.

Переворот у Казахстані не вдався

В казахському місті Усть-Каменогорську арештовано 22 змовників, які готували відторгнення північних теренів Казахстану до Росії. Росіяни становлять 38 відсотків з 17 млн. населення Казахстану. Затримані входили до складу підпільної організації „Русь". В садибі підпільників виявлено вибухівку.

В Україні дбають про національні меншини

Угорський театр з Берегова на Закарпатті представляв Україну на Міжнародному театральному фестивалі "Контакт", що відбувся нинішнього року в польському місті Торуні. Паризький журнал -
про фестиваль: „Існуючий вже 6 років театр угорської меншини в Берегові вже був на фестивалі в 1997 році.

Цього разу театр показав „Трагедію людини" Імре Мадача. Варто запрошувати на фестиваль цих молодих мадярів, які вчилися частково на спеціяльно створеному угорському театральному факультеті Київського театрального інституту, а частково – в Будапешті, що є рідкісним прикладом співпраці двох країн".

МОВА ПРО МОВУ

„Не минайте ані титли, ніже тії коми..."

Відкритий лист до академіка В. Німчука, упорядника Українського Правопису, проєкту найновішої (1999 р.) редакції

На ваше прохання, подаю мої спостереження та пропоновані зміни до Українського Правопису („Наукова думка", 1999).

Передусім хочу відзначити, що це видання – великий крок уперед у кодифікації правописних правил та в унормуванні правопису взагалі. Діяспорні мовознавці та вчені емігранти, сподіваюся, вважатимуть за важливий осяг такі зміни:

1) Поновлення властивого українському мовленню закінчення – **И** для іменників третьої відміни в родовому відмінку однини: *незалежности, радости, чести, любови*, а також – *імени, племени* й т. п. іменників четвертої відміни.

2) Поновлення написання – **ІЯ** – у прикметниках: *матеріяльний, індустріяльний*... Адже походять вони від іменників – *матерія, індустрія*... Також треба писати – *діялект, діялог*... (без – **ІА**). Добре, що вже є у правописі проєкт...

3) Винесення закінчень – **ОВІ, ЕВІ, ЄВІ** на перше місце, замість поширеного у практичному вжитку – **У, Ю**, що набуло пошести, ясна річ, під впливом російської мови. Гадаю, треба конче зробити примітку, що – **У, Ю** в давальному відмінку однини пишемо лише один раз, якщо поряд стоять три іменники: *поетові Тарасу Шевченкові, повістяреві Олесю Гончареві*... При одному чи двох іменниках зберігати – **ОВІ, ЕВІ, ЄВІ**: *Євгенові Маланюкові, Іванові Франкові, Андрієві Палієві*... До речі, в українських актах і хроніках XVII століття саме так писали – **У, Ю** – один раз при трьох іменниках.

4) Мені особисто приємно, що написання слів із літерою **Ґ** подано майже послідь у згоді з моїми побажаннями у статті „У яких словах писати Ґ" (Мовознавство, 1996, ч. 1). Треба лише конче додавати Ґ наприкінці місцевих назв *Авґсбурґ, Ляйпциґ, Петербурґ*... та чужих прізвищ, наприклад, *Квіслінґ*.

Поряд цих слушних запроваджень у напрямку очищення від совєтських спотворень, треба конче увести в найновішу редакцію українського правопису такі зміни, властиві українській мові:

1) Додати *„Озівське море"* (вставити на стор. 76, поряд Чорного моря).

2) Додати термін *„Запорізька Січ"* (іст), а також запорожець (іст.), а сучасні назви писати з літерою **І**: *м. Запоріжжя, запоріжець* (мешканець того міста), *запорізький, по-запорізькому*...

3) Конче додати закінчення – **Е** до прикметникових місцевих назв: *Донецьке, Івано-Франківське, Луганське, Луцьке, Старобільське, Хмельницьке*... Відмінювати їх як звичайні прикметники: *Донецького, Донецькому*...

4) Конче змінити вступ г) на стор. 107 на такий текст *„г (населення пунктів: Берліну, Вашинґтону, Вінніпеґу, Воронежу, Едмонтону, Житомиру, Лондону, Миргороду, Новгороду, Парижу, Пекіну, Риму... Але Києва, Львова, Харкова, Никополя, Тернополя, Симферополя..."* Таким чином відрізняємо прізвища, які мають –**А** в родовому, від місцевих назв, що закінчується на –**У**. Краще не розрізняти „поле" й „поліс", отже, в називному: *Тернопіль, Севастопіль, Симферопіль, Маріюпіль*...

5) Конче писати *Лубні (Лубень, Лубням...), Бровари (Броварів...)*, а також *Ромен (у Ромні...(, Прилука (у Прилуці...), Кахівка*...

6) Поновити написання з **Т** у словах – *анатема, аритметика, Атени, Голгота, етер, Етіопія, катедра, Коринт, Методій, міт, ортографія, Партенон*... Писати **Ф** лише в дуже давніх запозиченнях *Федір, Марфа* (поряд *Марта*), *Тимофій* (поряд *Тимотій*)...

7) Поновити написання: *Геллада, Европа, Еспанія, Чернигів* (із **НИ**), як це було в 20-их роках.

8) Наголошувати на кінцевому складі: *татú, татíв... мамú, мамíв* за аналогією до *дідú, дідíв*. Ні в якому разі не *тáти*... Це до ст. 117.

9) В однині слово *„пáні"* не відмінюється, хібащо змінене на *„панія"* (рідкісне), а в множині треба відмінювати. У звертаннях: *шановні пані й панóве!* Так множину відрізняємо від однини.

10) У розділі **„Числівник"** згадати, що після два (три, чотири) вживаємо іменники у множині: *два робітники, три добрі учні*... Не так, як у російській мові!

У галузі граматичної термінології писати скрізь українські назви: *приросток, наросток, риска, розділка*. Хібащо один раз зазначити на початку в дужках – **префікс, суфікс, тире, дефіс.** Це для тих, що забули чи й не знали.

Насамкінець прошу переглянути увесь текст і дотриматися милозвучности, чергування **І–Й, В–У**. Вислів *„пишемо й у таких"* (ст.) звучить *„пишемо ютаких"* (!). Отакі мої побажання – особи, що викладала українську мову протягом 60 років, на різних рівнях...

З правдивою пошаною
Яр Славутич

Перший погляд на УСЕ

На 6-му Форумі видавництв у Львові 10–12 вересня цього року появилося прекрасне видання **„Універсальний словник-енциклопедія"**, із влучним акронімом УСЕ. Книжка має 1551 сторінку, кольорові ілюстрації, графіки, карти і т.д. Лискуча обгортка притягає зір і форматом нагадує французький „Малий Енциклопедичний Лярус". Навколо УСЕ витворився радісний розголос, була офіційна презентація, продано усі доставлені примірники, і треба було підписувати листи-замовлення. Навіть ціна 84 гривні у тяжких економічних обставинах не охолодила ентузіязму до нього. Справді є чим тішитися.

Керівник проєкту – Олександра Коваль, а редакційна рада складається із визначних науковців – Мирослава Поповича, Івана Дзюби, Нелі Корнієнко, Галини Мазепи і Наталі Яковенко.

П'ять сторінок вступу „Що таке УСЕ і як ним користуватися" включають особливості вимови літер китайської, голляндської, данської, еспанської, італійської, португальської та шведської мов. Не маю компетентности перевіряти їх усіх, але те, що голляндський **G** відповідає **Х**, а **V** відповідає **Ф**, відразу викликає сумнів. Проте редакція запевняє, що „дотримується традиційного для української мови фонетичного принципу: „пиши як чуєш", тобто так, як певне слово вимовляється у мові походження. Отож не дивуйтеся, коли на сторінках ви зустрінете **Йотеборь** замість **Ґетеборга**, **Райн** замість **Рейну**, **Боша**, а не **Босха**, **Айзенговера**, а не **Ейзенхаувера**".

І справді, багато слів, які так уражали пристосуванням до російської мови, і багато дивовижної транслітерації з чужих мов виправлено в УСЕ. Є тут **Арґентина, данський, Ґете, Фройд, Оскар Вайлд, Вальдгайм, Гайне, ґонт,** і багато інших слів, які втішать діяспору. Є, одначе, **Хоуда,** (голяндське місто **Gouda**). Є чомусь **Аахен, Аарон і Валлія**, коли вимовляється **Ахен, Арон і Валія**. Є **Пуерто Рико** – замість **Пуерто Ріко, Філлах** – замість **Віллях** і **фан Гох** – замість **Ґох**.

УСЕ – Універсальний словник-енциклопедія, видавництво „Ірина", Київ, 1999.

Тяжко передавати деякі англійські звуки, але деякі спроби невдалі: **біфштекс, бліццарт** і **ноу-хау** таки не звучать, як **біф-стейк, близард,** чи **ноу-гау**. **Гелзворсі** не доведе студента до **Galsworthy**, **Разерфорд** до **Rutherford**, чи **Пейтон** до автора **Алана Патона**. **Дигітайзер** не звучить як **„диджитайзер"**.

Є непорозуміння тут із псами. Є **ґрейґаунд і бладхаунд**, коли було б точніше, **ґрейгавнд і бладгавнд**. Поєднання **„ав"**, таке звичне для української мови (*встав, мав, Австрія*), під російськими впливами передається як **„ау"**. **Дахав** тут **Дахау** і навіть **Пласт** уже не **скавтська** організація, а **скаутська**. **„Нюˮ** передається як **„Ньюˮ** (*Нью Йорк*), а грецькі **невтрони і невтралітет**, які давно вже ввійшли в українську мову, тут є **нейтрони і нейтралітет.**

Виринає питання щодо м'якого знаку. Чи він справді зм'якшує таку букву як **„р"**? Натомість такі слова як **La Plata, Leger, Landschaft, Venezuela**, які вимагають зм'якшення, тут звучать як **Ла Плата,** і т.д. **„Тріумфальна арка"** звучала б і приємніше і точніше як **„тріюмфальна"**.

Є тут гасла, які повалюють наших діяспорних богів, бо перекреслюють те, що нас батьки вчили. Князь **Дир** тут чомусь **Дір**, **шафір** тут **сапфір, мірт** тут **мирт**, **Ґорґани** тут **Горгани,** усе **турецьке** є тут **тюрське**, **Вифлеєм** тут **Віфлеєм**, а **блощиця** тут – **площиця**. Гасло **„гріх"** дефініюється чомусь *„за католицькою теологією"*, тоді коли давні греки передали нам уже такі широкі поняття гріхів.

Можна робити докори, що в УСЕ не включено всього, що повинно там бути. Наприклад, є два Кащенки, але нема Кащенка – автора історичних романів. Можна дивуватися, чому гасла не пов'язані з українським світом. Наприклад, у гаслі Мордовія бракує того одного речення про Мордовію як місце заслання українців.

Поява УСЕ – важлива подія. Словник цей добре послужить в Україні і в діяспорі, і знайде читачів, бо його зміст є доказом, що в українському мовознавстві відбуваються природні зміни.

Христина Сохоцька,
Беконсфілд

Має значення кожне слово!

А так воно є – для принципу має значення кожне слово, в боротьбі за чистоту мови нема другорядних речей. Ось тримаю в руках книжку **„Моє рідне село Пеняки"**, видану видавництвом Отців-Василіян „Місіонер" у Жовкві Львівської области. Там вміщено спогади 11 авторів, та головний матеріял належить Осипові Панчишину, який живе в Чикаґо. Отже, читаю і бачу правопис, яким п. Панчичин послуговуватися аж ніяк не не міг: **Європа, блоки, делегати, клас, план** та багато подібного Скільки ж ми, українці, будемо писати ніби різними мовами? Подібне діється з пресою в Україні. Читаю у „Вечірньому Києві" розповідь секретаря ЛУМ Тіни Качалової про перебування в Україні Петра Яцика, президента Ліги українських меценатів. „Свобода" пізніше вмістила допис тієї самої авторки, і я дуже зрадів, знайшовши в заголовку „Лігу". Та ця радість згасла після того, як до кінця допису я натрапив аж на 15 Лігів...

Микола Тимчук,
Філядельфія

Замість суперечки...

А що, коли б ми, замість спречатися про чужомовні слова, русизми, англіцизми та інтернаціоналізми, створили при редакції газети „Свобода" літературно-філологічний гурток, який предметно займався б шуканням найкращих українських відповідників у кожному випадку вживання чужого слова?

Можна було б навіть проголосити своєрідний конкурс. Наприклад, усі за звичкою вживають: *друкарська машинка, неґативно, позитивно*...

А чому не вжити слово – **писальниця**? Маємо ж терлицю, що тре конопляні стебла...

Коли організується такий гурток, ми з дружиною готові пожертвувати на початок його діяльности 500 дол.

Йван Сарвадій,
Елмвуд Парк, Ілл.

А чому не „трудно"?

„Свобода" тепер звучить в цілком іншому тоні – вона здобула характер столичної, поважної газети, позбулася провінціяльної ментальности... А все ж на її сторінках вряди-годи подибую слова і вислови, шкідливі для нашої мови. От, наприклад, редактори зловживають словом **„важко"**. А де поділося слово **„трудно"**? Не можна сказати: *важка дорога, важке життя.*

Василь Кострицький,
Філядельфія

Від редакції: Чому не можна? Читаємо ж у Шевченка: *„Тяжко, важко в світі жити сироті без роду..."*. Щодо слова „трудно", то воно поширене в російській мові, особливо тепер, коли великодержавникам після розвалу імперії *„трудно стало жіть на свєтє"*.

На чому ж ми стоїмо?

Однорічний досвід читання нової „Свободи" змушує мене гірко ствердити, що редакція, замість бути сторожем чистоти української мови, прикладом і вчителем правильного слововживання, схиляється до зрусифікованих правописів 1946 і 1960 року, виявляючи байдужість до лексики діяспорної газети.

Наприклад, редактори уживають **„адекватний"** замість українського **„достатній"**, **„результат"** – замість **„вислід"**, **„сенс"** – замість **„значення"**, **„домінувати"** – замість **„панувати"**, **„крах"** - замість **"розвал"**, **розбиття"**, **„лідер"** – замість **„провідник"** **„мітинг"** – замість **„збори"**, **„засідання"**, **„зустріч"** і т. д.

На сторінках „Свободи" появилися нові для нас слова з російської лексики, які редакція не старається замінити українськими: **„сюрприз"** – замість **„несподіванка"**, **„комфортабельний"** – замість **„вигідний"**, **„аеропорт"** – замість **„летовище"**, **„штраф"** – замість **„кара"**, і багато інших.

Тарас Галібей,
Ок Парк, Ілл.

Від редакції: Ми, певна річ, погоджуємося з автором щодо важливости знаходження українських відповідників замість так званих інтернаціоналізмів. Однак висловлюємо жаль з того приводу, що автор так поспішно до філологічних міркувань додає політичні: мовляв, ґвалт – русифікація, совєтизація! Вже кого-кого, а Г. Голоскевича тяжко запідозрювати у русифікації і совєтизації, тим часом в його словнику знаходимо і *адекватний*, і *результат*, і *сенс*, і *домінувати*, і *пріоритет*, і *мітинґ*, і *лідер*, і *комфортабельний*, і *сюрприз*, і навіть *штраф*. Значить, запропонувати вдалий український відповідник в кожному випадку вживання міжнародного слова – не так легко, як може здатися. Нагадаємо шановному авторові, що пуристичні змагання, при всій їхній пристрасності, не дали аж таких знаменитих результатів-вислідів, як усі сподівалися. **Авдиторія** чомусь не схотіла стати **слухальнею, алімент – виживним, архів – грамотнею, друкар – тискарем, атом – первецем, емансипація– висвободою, краватка – нашийком, музика – гудьбою, монолог – саморозговором, опера – гроспівом...**

Не їв я у Львові малинової зупи...

У „Свободі" з 15 жовтня вичитав я в дописі д-ра Ю. Мовчана російське слово **„фрукти"**, хоч мова йшла про яблука. Мабуть, вже й до „апельсинів" та „лимонів" у нашій мові недалеко... Відвідуючи Львів, зайшов я до ресторану й замовив **„овочевий суп"** – в надії, що поласую малиновою чи вишневою стравою. Й дуже розчарувався, коли офіціянт приніс мені банальну картопляну юшку. Але це ж у Львові, в Україні, де українська мова ще не звільнилася від прикрих результатів совєтської тенденції до зближення з „вєлікім і моґучім". Нас же, національно свідомих українців, мав би зобов'язувати Харківський правопис 1929 року.

Володимир Грицин,
Пратсвілл, Н. Й.

Від редакції: Слово **„фрукти"** вживається в сучасній літературній мові України у значенні садовини (яблука, груші та ін.), а **„овочі"** – у значенні городини (морква, картопля, помідори). Це вживання справді потребує перегляду, бо „овочі" означають садовину природніше, ніж „фрукти". Щодо „ярини", як у діяспорі називають всяку городину, то в Україні ярина – лише те, що сіється навесні, і це правильніше.

Правда також, що в Україні здавна знали *„цитрину"* і *„помаранчу"*, а не *„лимон"* і *„апельсин"*, хоч *„апельсину"* знаходимо в Етимологічно-семантичному словнику проф. І Огієнка, а всі українські атласи рослин подають назви *„лимон", „китайський лимонник"*.

„Починаймо від себе..." – відставати?

У листі „Починаймо від себе" („Мова про мову", 17 вересня 1999 р.) Іванна Гарасовська радить д-рові Мовчанові у рубриці „Будьмо здорові" не вживати „чужих" слів: **стрес, діябет, протеїна, імунітет, лактоза,** натомість знаходити українські відповідники. Медична термінологія походить переважно з латинської мови, і цей факт прийняли всі народи західнього світу. Чи можна замість **„стресу"** вжити **„напруження"**?

Медики знають, що „напруження" не передає всього значення терміну „стрес". Так само неможливо знайти відповідник для терміну **„імунітет"**. Або для **„протеїни"**. Це ж не просто білковина. Протеїна – це поєднання альбуміни і глобуліни. Білковина ж стосується тільки альбуміни. Крім того, слово „протеїна" пов'язане з багатьма іншими термінами.

Медичні терміни повинні бути стандартизовані й уніфіковані, щоб між лікарями і науковцями не виникало ніяких непорозумінь.

Проблема термінології дедалі ускладнюється. Поки ми сперечаємося, як краще казати на **„ревматизм"** – **„ломець"** чи **„гостець"**, у світовий науковий обіг приходять нові й нові терміни. В американському медичному словнику 1995 року, що має 100,000 термінів, зазначено, що за останні п'ять років у медичну термінологію увійшло щонайменше 12,000 нових термінів. Цей „вибух" спричинений динамічним розвитком біо-технології, біо-хемії, генетики, фармакології та ін.

Щоб стати врівень з розвинутими країнами, Україна мусить пожертвувати деякими українськими словами заради розвитку своєї медичної науки, тобто заради охорони здоров'я своїх громадян.

Д-р Мирослав Бурбело,
Вестерлі, Ровд-Айленд

Від редакції: Погоджуємося з поглядом д-ра Бурбела. При цьому покликуємося на авторитет академіка Р. Смаль-Стоцького, який писав, що „мова окремих ділянок науки може затримувати чужі слова, прийняті в науці".

Рубрика ж „Будьмо здорові" якраз і стосується, хоч і в популярному розумінні цих слів, окремої ділянки науки – медицини.

Давайте жити дружно!

Я належу до нової еміґрації. Я писав багато листів на тему української мови ще за часів попереднього редактора, але всі ті листи йшли до коша. Звичайно, я слідкую за рубрикою „Мова про мову". І сьогодні хочу припинити суперечки, які можуть тягнутися без кінця, нічого і нікого не змінюючи. Самозрозуміло, я за сучасну літературну мову України – хоч би тому, що я ріс разом з нею й іншої мови ніколи не знав. Я – п'ятдесятник, отже, буду захищати протестантизм, католик буде захищати католицизм, православний – православ'я. Це цілком нормальне явище. Католик не буде переконувати вас, що п'ятдесятницька віра краща. Так само й тут: якщо людина з пелюшок чула мову, узгіднену з Харківським правописом, то вона ніколи не скаже **„аеропорт"**, а тільки **„летовище"** – і це також нормально.

Раніше, з тієї чи іншої причини, я писав різні оголошення до „Свободи", і повірте – я їх не впізнавав: хтось так старанно змінював мої слова, закінчення (без мого дозволу), що мої знайомі сміялися наді мною. В останньому випадку, подаючи оголошення, я мусів просити нічого не змінювати, бо інакше й не треба друкувати. Й от перемога – надрукували без змін, ще й з цим моїм зауваженням! Тому я всіх авторів прошу: не доводьте своєї рації, бо кожна людина, а особливо українець, має свою думку і ця думка – найправильніша.

Звертаючись до всіх прихильників української мови, пропоную висловитися шляхом своєрідного референдуму: чи не варто друкувати статті у тому правописі, в межах якого вони створені? Я переконаний, що взагалі не потрібно втручатися в дописи, змінювати мову, слова чи закінчення (як це робить редакція зі статтями політичного оглядача „Свободи" Віталія Карпенка). Час покаже, час усіх навчить, усіх вилікує.

Нехай благословить вас Господь.

Мирон Пилип'як,
секретар 496-го Відділу УНСоюзу ім.Шевченка, директор дитячої української школи, Сієтл, Вашінґтон

Коментар редакції: Оце і є перше досягнення нашої мовної рубрики – що такий непоступливий у ділянці правопису автор, як шановний Мирон Пилип'як, закликає припинити суперечки на терені вживання окремих слів. Щоправда, він пропонує проблематичний, ледве чи здійсненний варіянт: мовляв, нехай кожен пише, як хоче, як звик (як мама чи бабуся навчили). Проблематичний цей спосіб розв'язання мовної проблеми хоч би тому, що бабусь багато – й ми, отже, ніколи не прийдемо до єдиного правопису . Тут ось дві „бабусі" не можуть порозумітися – Україна і діяспора, й ніяк не вдається звести ці два береги до єдиної літературно-мовної ріки. Відома річ: разом з М. Пилип'яком мільйони, десятки мільйонів в Україні скажуть: „Ми – за сучасну українську літературну мову, бо іншої мови ми ніколи не знали". Але ж чи достатній цей арґумент? Чи можна класти в основу конструктивного проєкту погляди людини, яка „іншої мови ніколи не знала"? Крім мільйонних мас, в Україні живуть також дуже освічені мовознавці, вони знають „щось інше", в тому числі добре знають про існування Харківського правопису і про те, що в ньому є дещо корисне, що варто повернути в сучасну українську мову, – бо ж таки треба, треба брати до уваги, що наша мова чимало втратила від її свавільного зближення з російською.

Ці освічені мовознавці, академіки щось, мабуть роблять, ідуть до якогось рішення, доцільного з обох боків – України і діяспори. На жаль, ідуть повільно, бо це дуже важлива і дуже нелегка справа.То ж поки вони дійдуть, нам судилося перебувати у незручному становищі між молотом і наковальнею, водночас засвідчуючи нашу повагу до Харківського правопису і до мови сучасної України.

Ми глибоко усвідомлюємо, як багато в галузі культури, в тому числі й у галузі мови зберегла наша діяспора. Разом з тим здаємо собі справу, що **зберігати і розвивати – це різні речі,** тому майбутнє української мови залежить передусім від України, від живого мовного середовища.

Референдум щодо доцільности писати „хто як хоче" – це, звісно, звучить демократично. Та цікаво, чи підтримав би подібний демократизм шановний М. Пилип'як, якби, наприклад, хворі якоїсь лікарні, захотіли шляхом референдуму змусити лікарів лікувати їх за рецептами, складеними самими хворими?

Копаного м'яча Оксані краще не грати

Тому що у висвітленні змагання з участю дівчат легко може з'явитися й повідомлення про те, як „Оксана забила гола". Чи ж не нісенітниця? Менша хиба, але все ж хиба – називати копаний м'яч футболом, по-англійськи. Одначе англійці при цьому мають на увазі цілком інший спорт, а копаний м'яч вони називають „соккер". Спортові редактори „Свободи" скажуть, що в Україні вживається міжнародна термінологія. Що ж, доводилося б вживати, якби не було своєї, національної. Але ж вона є! Гравці у копаному м'ячі – це, по-українськи, воротар, оборона, помічники і напад, а не голкіпер чи форвард...

Роман Левицький,
Скоч Плейнз, Н. Дж.

Звідки така погорда до свого?

Якось письменниця Ліда Палій описала у „Свободі" свою мандрівку по Україні, але наприкінці гарного тексту я натрапив на повідомлення про те, що в Україні „немає вже хорів у народних строях, і замість вишиваних сорочок та довгих вусів тепер вже багато там чоловіків у краватках". Чому американці шанують та величають своїх кавбоїв, їхні звичаї, їхню мову, хоч ті не гірше від наших козаків пили горілку і раз-у-раз стріляли один в одного? Американці кажуть, що це їхня історія і вони нею гордяться. А ми соромимося шароварів і вишивки, старих пісень, старої мови, забуваючи, що в цих шароварах і з цими піснями на устах українське козацтво воювало за волю свого народу.

Читач „Свободи" ,
Клівленд, Огайо

Розділ веде ред. Петро Часто

Інавгураційна промова Президента України Л. Кучми

(Закінчення зі стор. 6)

нашого життя, визначає моральне здоров'я та історичні перспективи нації, обличчя держави, її престиж, роль і місце у світовому співтоваристві. Це спонукає мене розглядати духовне відродження і як невід'ємну складову відродження державного.

Звідси гострий імператив нашої доби: на ділі віднести до найважливіших державних пріоритетів розвиток освіти, науки, нових технологій. Віднести до найвищих суспільних чеснот інтелект, інтелігентність, освіченість, внутрішню культуру людини. Маючи на увазі і те, що культура - один з найточніших індикаторів розвиненості суспільства, його прихильності до загальнолюдських цінностей, високої моральності. Ми повинні постійно, старанно і любовно обробляти цю ниву. Бо на занедбаному полі виростає тільки бур'ян. Це важливо і тому, що в сучасному світі з його відкритістю, інтенсивними контактами, впливами та експансіями можуть вистояти тільки сформовані і консолідовані культури. А поразка своєї культури сьогодні означала б політичну та економічну завтра.

За всіх часів та умов, а нинішніх особливо, багато важать позиція і практичні дії інтелігенції. Сподіваюся, що вона буде й надалі виконувати своє суспільне призначення і громадянське покликання як активний фермент нації, основа її духовного середовища, провідник національної ідеї і національної волі, злагоди, примирення та творення. Зрозуміло, що така висока місія покладає на її носіїв не менш високу відповідальність.

З позицій жорсткого прагматизму ми будемо підходити і до питань зовнішньої політики держави. Набуваючи на ходу досвіду в цій практично новій для нас сфері, вдалося сформувати сприятливе для України міжнародне середовище. На даному етапі результативність зовнішньополітичного курсу України, її міжнародний авторитет та імідж визначатимуть два основні чинники.

Перший – як ми розв'язуємо внутрішні проблеми.

Другий – наскільки активно й осмислено, з урахуванням національних інтересів адаптуємося до реалій сучасного світу. Світу, який, інтегруючись, продовжує жити за законами конкуренції.

Ключовими орієнтирами у нашій зовнішній політиці є її багатовекторність, прогнозованість і стабільність, збереження позаблокового статусу України. Підтверджуючи свій європейський вибір, ми ставимо за стратегічну мету вступ до Європейського Союзу. Вимоги до членів ЄС багато в чому збігаються з завданнями, які планується вирішувати у внутрішній сфері. І насамперед тими, що стосуються якості життя народу. Вступ до Євросоюзу – справа на перспективу. А до невідкладних відношу відновлення репутації нашої держави у Раді Європи. Європейський вибір України, як і вся логіка, сутність та цілі її зовнішньої політики, диктуються конкретними геополітичними реаліями.

Знаходячись на європейському перехресті, у складній системі міжнародних координат, будучи одночасно частиною Центральної, Східної та Південно-Східної Європи, наша держава не може не розвивати тісні стосунки з усіма країнами цих регіонів. На одному з головних місць - стратегічне партнерство з Росією. У ньому нерозривно переплітаються всі резони й аргументи – від історичних і геополітичних до суто житейських, людських. Стабільність українсько-російських відносин багато в чому визначає, без перебільшення, безпеку всієї Європи.

Ще один з ключових зовнішньополітичних напрямів пролягає через стратегічне партнерство зі Сполученими Штатами Америки. Ми будемо поглиблювати стосунки з державою – світовим лідером, який надав Україні за роки її незалежності неоціненну політичну, фінансову, економічну і технічну допомогу.

Усі ці три магістральні вектори української зовнішньої політики – самодостатні і взаємодоповнюючі. Ми будемо органічно поєднувати їх із співпрацею на всіх інших напрямках. Це стосується наших найближчих сусідів –Польщі, Словаччини, Угорщини, Румунії, Білорусі, Молдови, Туреччини. Так, вагомий попередній досвід співпраці з Польщею може стати добрим підґрунтям для вироблення і здійснення спільної декларації "Разом – у XXI столітті".

Нової динаміки набуде співпраця з усіма країнами – учасницями Співдружності Незалежних Держав, країнами Балтії. Сподіваємося на тісне співробітництво з Францією, Німеччиною, Італією, Японією, всіма державами ЄС. Будемо зміцнювати відносини з Китаєм і Канадою, Індією і Пакистаном, Кореєю і Ізраїлем, іншими державами Азії, Африки та Латинської Америки.

У зв'язку з обранням України до Ради Безпеки ООН відкриваються нові перспективи розширення її співробітництва з цією та іншими авторитетними міжнародними організаціями, зокрема ОБСЄ, ОЧЕС, НАТО. Україна має всі підстави для того, щоб стати потужною регіональною державою, відігравати важливу геостратегічну роль у новому світовому порядку наступного століття. І ми будемо серйозно, напружено працювати над використанням цих можливостей.

У періоди, коли ламається, переходить з одного стану в інший система життєустрою людей, державна машина повинна бути особливо чутливою до суспільних інтересів та потреб. А державна влада – особливо відповідальною. І вже в цей час бути сильною, навіть сильнішою за зрілі, усталені демократії.

Усе це вимагає від мене ставити питання:
- про відповідність конструкції державної влади її призначенню та завданням;
- і про відповідальність влади перед народом.

Для їх вирішення я запропоную радикальні заходи, зміни по суті. Українська держава не може і не буде залишатися заручницею недосконалої організації системи державної влади, її нестабільності, аматорських підходів у прийнятті важливих рішень, непередбачуваних політичних метань у крайнощі.

Влада зобов'язана і буде забезпечувати послідовність, стабільність і динамізм у розвитку країни. За Конституцією України Президент є главою держави. Це означає, що єдиний носій суверенітету і єдине джерело влади – народ покладає на нього гарантії забезпечення громадянської злагоди в суспільстві, узгодження у діяльності органів державної влади та їх взаємодії з органами місцевого самоврядування. Я це робитиму. Така норма випливає з самої природи поста глави держави, і Конституційна комісія не випадково закладала її у проект Основного Закону.

Українській державі ще властиві чимало рис, успадкованих від тоталітарного минулого, адміністративно-командної системи. Це природно і зрозуміло, оскільки у зламі цієї системи ми пішли не революційним, а еволюційним шляхом. Але нині той адміністративно-управлінський гібрид, що витворився, вступає у дедалі гостріше протиріччя з практикою і завданнями демократизації державного та суспільного життя, утвердження ринкових відносин. Тому в першу чергу буде здійснено глибоку і всеосяжну адміністративну реформу, приведено структуру державного управління у відповідність до сучасних вимог.

Уряд, парламент, інші органи влади та управління потрібні не для минулого, а для сьогодення і майбутнього. Будуть більш оптимально розмежовані функції і збалансовані інтереси та рівні відповідальності між центром і регіонами при забезпеченні та зміцненні єдності і цілісності держави.

Не менш важливий аспект адміністративної реформи – кадровий. Він передбачає, з одного боку, істотне скорочення державного апарату та адміністративних витрат загалом. З цієї причини у ході правової реформи – а вона також є невідкладною і охоплює всі правові блоки держави - центральне місце займе робота над законодавством з питань організації та функціонування публічної влади.

З другого боку, народові, державі потрібні не тільки дієздатна, а й чесна влада. Що вимагає, крім усього, посилення орієнтації на кадри нової генерації – прагматиків і професіоналів. Людей високої моральності і рішучої дії, здатних матеріалізувати свій патріотизм у конкретних справах. Відповідно оцінювати кадри треба – і я це буду робити сам та вимагати цього від інших – не за деклараціями про особисту відданість і не за партійною приналежністю, а за організацією справи і досягнутими результатами на доручених ділянках. А в сумарному вираженні – за станом справ в економіці, соціальним самопочуттям наших громадян.

Як глава держави, я приділятиму особливу увагу політичному структуруванню українського суспільства, утвердженню демократичних інститутів, реальному забезпеченню прав та свобод людини і громадянина. Вбачаю в цьому чи не найважливіший фактор зміцнення держави, цивілізованості влади, побудови громадянського суспільства. Я ініціюватиму прискорення прийняття закону про політичні партії, який допомагав би їм брати на себе роль політичних кристалізаторів суспільства і реально з цією роллю справлятися. А в політичної опозиції, надійно убезпечував суспільство від деструктивних намірів та дій.

Виступаючи за чесну політику, я звертаюся до всіх відповідальних політичних сил України із закликом до порозуміння. Час зрозуміти: вибори закінчилися. А отже, треба закопати вигострену у передвиборних баталіях зброю, відмовитися від налаштованості на конфлікт, на перманентну боротьбу і взятися за спільну працю в ім'я свого народу. Україна, як мати, у нас одна, і нічого її ділити. Давайте спрямуємо на утвердження в суспільстві благотворної атмосфери конструктивізму, взаємодопомоги, доброзичливості силу вільної преси, авторитет та впливовість професійних спілок, церков, національно-культурних об'єднань, усіх спільних ланок, аж до сім'ї. Це потрібно для того, щоб на українській землі були міцна держава, справедлива людська спільнота, гідне життя.

Дорогі співвітчизники!

Шановне зібрання!

Я виборював право на найвищий державний пост не для того, щоб тільки залишитися в історії України третім її Президентом. Сьогодні я збагачений досвідом – як позитивним, так і негативним. Сьогодні я краще, повніше знаю, що і як треба робити. І чого робити не слід. Ця впевненість у своїх силах і можливостях, силах і можливостях українського народу дає мені підстави сказати: перед вами постане новий Президент.

Я вірю в Україну, в її яскраву зорю і щасливу долю, в добробут і процвітання свого народу.

І в ім'я цього буду працювати.

Хай Бог додає нам сил у цій святій справі!

(Збережено мову оригіналу)

Рання зима в Україні

Туристи-лижники, що добиралися на вантажівці до вершини гори Тростян, допомогають витягнути автомобиль "ситроен", що зіслизнув у яр через ожеледицю в четвер, 25 листопада 1999 р. на шосе в 4-х км від с. Славське, Львівської області. Станом на 6-ту годину 26 листопада погодні умови в Україні залишаються складними. Снігопади припинились, однак дуже різко знизилася температура повітря (до мінус 22 градусів). У 22 областях України внаслідок снігопадів, хуртовин, ожеледиці, налипання мокрого снігу, поривів вітру – було порушено енергопостачання в 2,783 населених пунктах, в Запорізькій області повністю припинено рух на деяких автошляхах .

Фото УНІАН

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

ІМЕНА В МИСТЕЦТВІ

Визначний диригент Дмитро Котко

(1892-1982)

Дмитро Котко

Століття народин диригента Дмитра Котка музичні кола Львова відзначили зустрічами з визначними „котківцями" і виданням „відео-касетки", де підкреслили небуденні заслуги сотника Армії УНР і маестра Дмитра Котка. Він розпочав свою творчу діяльність, організувавши хор з інтернованих в Польщі колишніх вояків УНР. Поряд зі славним Олександром Кошицем, Д. Котко – один з найпродуктивніших хорових диригентів. Наші славні музичні авторитети В. Барвінський, С. Людкевич, Ф. Колесса, А. Вахнянин та інші високо оцінювали оригінальність і унікальність Котка, його особливе розуміння душі української клясичної і народної пісні. Коли він з мішаним хором виступав у Польщі (1922-1929) і в Німеччині (1925-1928) музичні авторитети тих країн писали у рецензіях, що елементи хорової техніки Дмитра Котка – це чиста інтонація, подиву гідна зіспіваність і надзвичайна зосередженість співаківна диригентові.

Програма хору Котка і його назва мінялися. Спочатку це був „Хор Дмитра Котка", пізніше „Наддніпрянський хор Котка", а дещо пізніше – „Львівська Трембіта". Тепер ми розуміємо, який продуктивний і багатогранний був наш незабутній маестро Дмитро Котко. Навчаючись в Музичному Інституті ім. М. Лисенка у проф. Миколи Колесси у Львові (1938-1942), я мав нагоду, за дозволом маестра Котка, бути на пробах цього хору. Сам маестро був дуже вродливий, високий ростом, стрункий і елегантний. Це був Богом обдарований диригент, який вповні володів живим інструментом – хором і з ним осягав небувалі ефекти. Плекаймо і ми наші хорові традиції так, як це робив Дмитро Котко. Поховано Дмитра Котка на Личаківському цвинтарі у Львові.

Кирило Цепенда

Люба та Іриней Жуки – заслужені артисти України

У Національній Опері в Києві відомим піяністам з Канади Любі та Іриневі Жукам були вручені дипломи про присвоєння почесного звання „Заслужений артист України". Люба та Іриней Жуки, професори найстарших університетів у Монтреалі і Кінгстоні, прославилися далеко за межами Канади своєю музичною діяльністю як солісти, члени камерних ансамблів, і як дуже активний фортепіяновий дует, чиї гастролі солідна преса завжди супроводжує витонченими компліментами. Вони виступали в Канаді, США, Европі і на Далекому Сході. У своїх програмах послідовно пропагують твори українських та канадських композиторів і часто виконують прем'єри нових творів, зокрема їм присвячених (ряд українських і канадських композиторів присвятили свої твори дуетові Жуків). Вищу освіту вони отримали у Монтреалі – на музичному факультеті університету МекҐілл та у консерваторії Квебеку. І в подальшому творчому розвитку постійно відчували підтримку держави „Кленового Листка" за популяризацію канадської та української музики. Люба і Іриней Жуки в Україну вперше приїхали 1991 року. Спілка композиторів влаштувала їм гастролі по багатьох реґіонах країни. Брали участь в Українських міжнародних музичних фестивалях „Київ-Мюзик-Фест", у фестивалі „Віртуози" у Львові. Ніде ще піяністам не дарували стільки квітів, як в Україні. А тепер Україна піднесла їм найдорожчий подарунок – визнала великі заслуги Люби та Іринея Жуків перед українським народом.

Ванда Ковальська,
кореспондент газети „День"
(спеціяльно для „Свободи").

Чарівний фотоальбом про Пласт

Пластова Станиця в Монтреалі відзначила своє 50-річчя, випустивши фотоальбом із численними фотознімками і поясненнями до них. Матеріяли упорядковані хронологічно, від часу заснування Пластової Станиці в 1948 році. Автором виконаної праці є пластун Адольф Гладилович, дописи якого наша „Свобода" часто вміщує. Автор написав також вступ до фотоальбому, який пояснює не лише його зміст, але також віддзеркалює коротку історію Пластової Станиці в Монтреалі.

Окремо треба згадати про гарне оформлення альбому Таїсою Грицай, і комп'ютерне складання тексту Ларисою і Танею Гладилович. Роман Дражневський був технічним помічником. Все ж немає сумніву, що душею цього особливого альбому був А. Гладилович – упорядник. Шкода, що фотоальбом появився лише у 300 примірниках, тому що він вартий широкого розповсюдження і тут, і в Україні.

О. К.

Виставка світлин Григорія Логвина в Українському Музеї

В Українському Музеї у Нью-Йорку відкрито 3 жовтня ц. р. дуже цікаву виставку п. н. „Хранитель минувшини Григорій Логвин. Пам'ятки архітектури України в фотографіях Григорія Логвина". Виставка пропонує 122 експонати – побільшені, по-мистецьки виконані фотографії архітектурних скарбів України: від Києва, Правобережжя, Лівобережжя, Слобожанщини до Півдня України, Криму, Одеси і до Волині, Галичини, Поділля, Буковини, до Карпат і Закарпаття.

Виставка знайомить з найкращими зразками української архітектури – від праслав'янської дерев'яної архітектури до кам'яних церков та оборонних споруд давньокняжої доби, а дальше до будов у стилі Ренесансу і Бароко, до величних соборів, комплексів монастирів (Печерської Лаври, Межиріч, Харкова, Почаєва та ін.), до уцілілих або частинно зруйнованих замків доби середньовіччя і Гетьманщини.

Визначний мистецтвознавець Григорій Логвин – автор низки книжок: „Українське мистецтво" (1963), „Софія Київська" (1971), "Чернігів, Новгород-Сіверський, Глухів" (1973) та інших. Популярною стала в Україні і серед нас, в Америці, книга „По Україні", видана у Києві 1968 року.

Ілюстрації Григорія Логвина з тієї книги становлять основу теперішньої виставки в Українському Музеї. Діяльність Григорія Логвина, „хранителя" і оборонця наших архітектурних скарбів у жорстокій добі совєтського нищення всього українського вродовж століття, заслуговує на нашу глибоку вдячність.

Архітект В. Вечерський так писав про Гр. Логвина: „Десятиріччями з упертістю Сізифа він майже одинаком намагався залатати величезну „чорну діру" в українській культурі, щоб донести до майбутніх поколінь пам'ять про те, що в нашого народу була колись архітектура світового значення, цілком своєрідна й незапозичена".

Виставку Григорія Логвина організовано, як і кожну мистецьку виставку в Українському Музеї, на високому професійному рівні. Картини-фотографії захоплюють грою чорно-білих тіней, як і в кінематографічному мистецтві чорно-білі фільми роблять на глядача часом сильніші враження, ніж кольорові, коли йдеться про магію таємничости і старовини.

Проходячи залями виставки, відвідувач потрапляє в царство краси й історії свого народу. До нього промовляють мури Софійського собору, Золотих Воріт, береги Дніпра...

Бачимо фасади церков і палат, стрункі дзвіниці з хрестами, що тягнуться до неба, грубезні мури фортець Хотина та Кам'янця-Подільського і наче чуєш, як гуде степ під кінськими копитами – то летять на турків наші козаки...

А тут, побіч, висока баня дерев'яної гуцульської церкви, на тлі смерекових лісів. Там десь ще ходить славний Довбуш з опришками... І думаєш собі: „Треба конче зателефонувати до ньюйоркських шкіл українознавства, до Пласту і СУМ-у, до всіх молодих українців у Нью-Йорку та Нью-Джерзі: „Киньте на хвилину комп'ютери та інтернети – і спішіть до Музею на виставку!". Це дуже важливо – щоб діти побачили красу батьківської землі, а старі еміґранти (другої чи третьої хвилі) ще і ще раз освіжили свої втомлені серця цілющою водою.

До мене підходить на виставці поважний громадянин і з розчаруванням каже: „Чудові речі, але чому немає тут ані Десятинної Церкви, ані собору Юра чи Волоської вежі?" – Я відповідаю: „Є! Є на другому поверсі! І Юр, і Волоська вежа, і Свята Софія!".

Хтось побіч мене, оглядаючи світлини, розмовляє з друзями про вибори 31 жовтня. Чую, падають слова: „Кучма, Мороз, Марчук...". І тут мені приходить на думку речення, мовлене кореспондентові лондонського журналу „Економіст" у його інтерв'ю в Києві. Українець сказав англійцеві: „Я не журюся, як вийде Кучма. Кучма потриває лише п'ять років, а Україна – вічна".

Виходжу з виставки піднесений на дусі. Справді – я побачив „вічну Україну".

Іларіон Чолган

Олег Криса і Тетяна Чекіна в УІА

Перший концерт 11 сезону камерної музики відбувся в суботу, 23 жовтня, в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку. Відомий скрипаль Олег Криса, засновник серії виступів „Музика в Інституті", виконав у програмі кілька нових прем'єр, зокрема недавно знайдений твір композитора Альфреда Шнітке „Фуга для скрипки – сольо". Твір короткий, витриманий в суворій поліфонічній формі і цікавий своїм розвитком.

В першій частині вечора О. Криса виконав „Сонату для скрипки й фортепіяно" французького композитора Франціска Пуленка, 100-ліття народження якого святкують в Нью-Йорку 7 січня 2000 року.

Другою прем'єрою був „Триптих" Євгена Станковича – „Колискова", „Весілля", „Імпровізація", а третьою – фантазія на теми з опери „Порґі енд Бесс", яку скомпонував Маркіян Фролов з музики Джорджа Ґершвіна.

Всі три твори написані у віртуозній манері для скрипки й фортепіяно. Партнером в дуеті була дружина О. Криси, піяністка Татяна Чекіна, обдарована щирим почуттям та бездоганною технікою гри.

„Першим фортепіяновим квартетом" Ґабрієля Форе закінчено програму. У виконанні цього твору брали участь члени родини: Татяна Чекіна – фортепіяно, Петро Криса – скрипка, Олег Криса – альт і Рейчел Люіс-Криса – чельо. Виступ молодшої генерації Крисів був дуже вдалий.

Вдячна публіка винагородила артистів довготривалими оплесками.

Богдан Марків

СПОРТ

Закінчився перший етап перебудови „Тризубівки"

Коли на останніх загальних зборах УСО „Тризуб" 21 березня ц. р. у Філядельфії вирішено перебудувати головний будинок і змодернізувати спортові споруди та футбольні площі „Тризубівки", то після зборів багато членів „Тризуба" коментували потихо це рішення як ще одне „побожне бажання" оптимістів і мрійників цього спортового Осередку. Але, на щастя, їхнє негативне наставлення щодо здійснення цього пляну не мало під собою підстав.

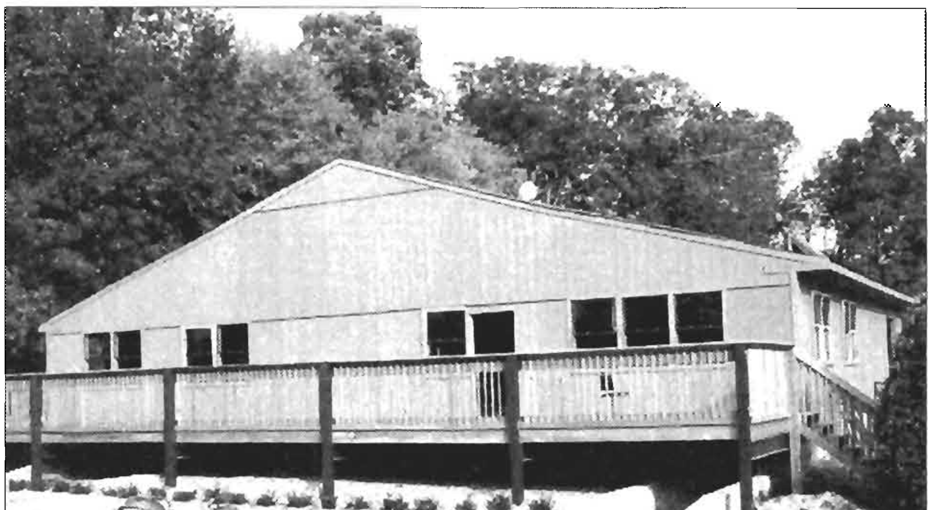
Знайшовся гурт ідейних ентузіястів „Тризуба", які під командою „будівельного генерала" Ярка Козака вирішили, всупереч опінії песимістів, цю перебудову таки розпочати власними руками, за фінансовою допомогою місцевої кредитівки „Самопоміч" і жертвенної філядельфійської громади. Ось імена тих відчайдушних добровольців перебудови „Тризубівки": Я. Козак, В. Сімків, М. Качанюк, С. Абрам, М. Пришляк, Г. Долинський, Г. Гарматій, Г. Походжай, Т. Козак, а також сусід „Тризубівки" – американець Т. Кольп, який доставляв їм екскаваційні машини і приладдя під час перебудови. Цей гурт добровольців тісно співпрацював з головою "Тризуба" інж. І. Чижовичем і управою.

У висліді цієї мозольної і безкорисливої праці, за неповних шість місяців виросла нова будівля на „Тризубівці". Поширений будинок з новою залею, модерним рестораном-барою і чудовими бальконами включає також у підвалі розвагову залю для потреб молоді, зокрема для футбольних дружин „Тризуба". Цих дружин є тепер аж 14, 9 хлоп'ячих і 4 дівочі та одна репрезентативна дружина "Тризуба". Всі вони дуже активні і займають чолові місця у своїх лігах. Тут слід теж згадати про чисельну тенісову ланку, якою кермує інж. Ю. Савчак, є також ланка відбиванки і ґольфу та досить діяльна секція шахістів.

Завдяки гарній погоді і працьовитим добровольцям, які майже кожного дня виконували різні роботи при перебудові головного будинку, вдалося вповні закінчити ззовні, а тепер приходить черга на викінчення будови всередині, що вимагатиме багато зусиль і, очевидно, значних коштів – приблизно 150 тисяч долярів. Цю суму плянується зібрати впродовж кількох місяців від нашої громади і місцевих організацій. Дуже сподіваємося, що з Різдвом Христовим наші ідейні добродії пожертвують „на Ялинку" для „Тризуба" щедрі дотації на закінчення розбудови нашої „Тризубівки". Ці грошові пожертви можна буде відтягнути від податку, а крім цього, наша кредитівка зобов'язалась цю суму подвоїти – т. зв. „мечінг". Коли взяти до уваги, що у „Тризубі" гуртується багато нашої молоді, немає потреби запитувати, для яких цілей „Тризуб" розбудовує свій осередок і посилює спортову діяльність. Нашою додатковою ціллю буде включити до своїх рядів нових еміґрантів з України, бо вони тепер є частиною нашої спільноти. У „Тризубі" є для них нагода проявити себе і спільно працювати на благо української громади США.

Як ми вже згадували у наших повідомленнях, наступного літа управа „Тризуба", під патронатом спортової Централі УСЦАК, влаштовує Українську діяспорну Олімпіяду-2000, з участю наших спортових товариств Америки і Канади і, можливо теж, учасників з України. Та це вже осібна тема, про яку ми своєчасно будемо інформувати українську спільноту. Бо саме в зв'язку з цією Олімпіядою пов'язана й перебудова „Тризубівки". Ми пропонуємо читачам знімок, який ілюструє теперішній стан цієї перебудови іззовні. Про дальший хід перебудови інформуватимемо нашу спільноту своєчасно, як теж і про підготовку до Української Олімпіяди.

Олександер Білик,
Філядельфія

Зовнішню перебудову головного будинку "Тризубівки" закінчено.

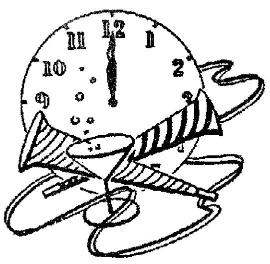
Відповіді на хрестиківку, вміщену в ч.48

Горизонтально:

5. Самопоміч. 8. Дніпро. 9. „Утопія". 10. Лоб. 12. Корсо. 14. Атени. 15. Старк. 16. Торба. 18. Танці. 20. Кат. 22. Фіялка. 23. Араґві. 24. Голодомор.

Вертикально:

1. Байпас. 2. Хорол. 3. Голуб. 4. Віконт. 6. Антологія. 7. Лісництво. 11. Отава. 13. Оса. 14. Акт. 17. Балкон. 19. Аналой. 20. Кагор. 21. Талон.

Святкування Зустріч Нового Року „Тисячоліття 2,000"

в

Українському Інституті Америки

Хочете провести гарний вечір щоб привітати 2,000-ий рік?

Інститут це найкраще місце на те!

Три поверхи, святочно прибрані, відкриті для Вашої новорічної приємності:

Танці при звуках оркестри ЛУНА

Кабарет музика

Пам'яткові дарунки "Candid Camera" знимок

Відкритий бар, пікантні закуски, пишний буфет, смачні лакоминки і віденські солодощі

Шампанський тост опівночі на зустріч Нового Тисячоліття

п'ятниця, 31-ого грудня, 1999 р. в 9:00 год.

2 East 79th Street, NYC, NY

Попередні замовлення обов'язкові

(Вечірний одяг побажаний)

Вступ: $150 від особи/члени $175 від особи/не члени

Замовлення на тел: 212.288.8660

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство

на доповідь

голови Історичної Секції УВАН

д-ра ЛЮБОМИРА ВИНАРА

на тему:

ОЛЕКСАНДЕР ОГЛОБЛИН – ВИЗНАЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК XX СТОЛІТТЯ

Доповідь присвячена

100-літтю з дня народження Олександра Оглоблина, президента і почесного президента УВАН

Доповідь відбудеться

в неділю, 12 грудня 1999 р., о год. 4-ій по пол.

в будинку Академії

206 West 100th Street, New York, NY 10025

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правопису українських видань у діяспорі та в Україні видає в 3-ох томах поширений і осучаснений

ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК

української мови

Відповідальний редактор — БОРИС БЕРЕСТ

Група співробітників ІУМ уже закінчила укладання і друк 1-го тому. Це монументальне видання матиме понад 1,440 стор. друку, міститиме понад 125,000 слів і буде оправлене в полотно, тиснене золотом. **ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК** можна замовляти тільки за попередньою передплатою

Ціна $90.00 За всі 3 томи вкл. пересилку

Через високі кошти видання, ціна ПРАВОПИСНОГО СЛОВНИКА після виходу з друку 2-го тому буде значно вищою, не рахуючи коштів опакування та коштів пересилки до кожної країни зокрема.

Надсилайте передплату вже тепер — готівкою, чеком чи поштовим переказом (тільки в амер. долярах) на адресу: **UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE (U.S.A.) P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York, N.Y. 11354**

Замовляйте прекрасний дарунок на РІЗДВО своїм дітям, батькам та друзям

„ПРОСТО УКРАЇНА – SIMPLY UKRAINE"

190 кольорових фотографій з різних куточків України, також календар на 2000 рік.

„NOSTALGIA – ЗГАДКА ПРО УКРАЇНУ"

фотограф ТАНЯ Д'АВІНЬЙОН

книжка – 40 дол.; календар – 10.00 дол.
Книжка і календар разом з пересилкою – 48 дол.

T. D'Avignon – 25 Church St., Newton, MA 02458 • Tel.: (617) 964-1942

E-mail:taniafoto@netscape.NET

Вже появилося друге видання

ЛАРИСИ М.Л. ЗАЛЕСЬКОЇ ОНИШКЕВИЧ

СУЧАСНЕ УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

Це точні поради та опис крок за кроком, як підготовити традиційне українське весілля

Видання пластунок „Перші Стежі". Кошт 10 дол. ам.

Замовляти у: S. Korol, 25 South Duval, Grosse Pt. Shore, MI 48236, USA.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ та ХОР „ДУМКА"

влаштовують

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

в суботу, 15 січня 2000 р., о год. 9-ій веч.

в залі Українського Народного Дому

Грає оркестра ТЕМПО

Квитки замовляти: **(201) 433-3980 Марійка Решітник**

або кожної п'ятниці по пробі хору „Думка"

Вечірній стрій обов'язковий

Вступ 25 дол.

НОВЕ ВИДАННЯ! „СІЧОВИМИ ШЛЯХАМИ" НОВЕ ВИДАННЯ!

Двомовна (українська і англійська) історія УСВТ „Чорноморська Січ", відомі автори – ОМЕЛЯН ТВАРДОВСЬКИЙ і д-р ОРЕСТ ПОПОВИЧ.

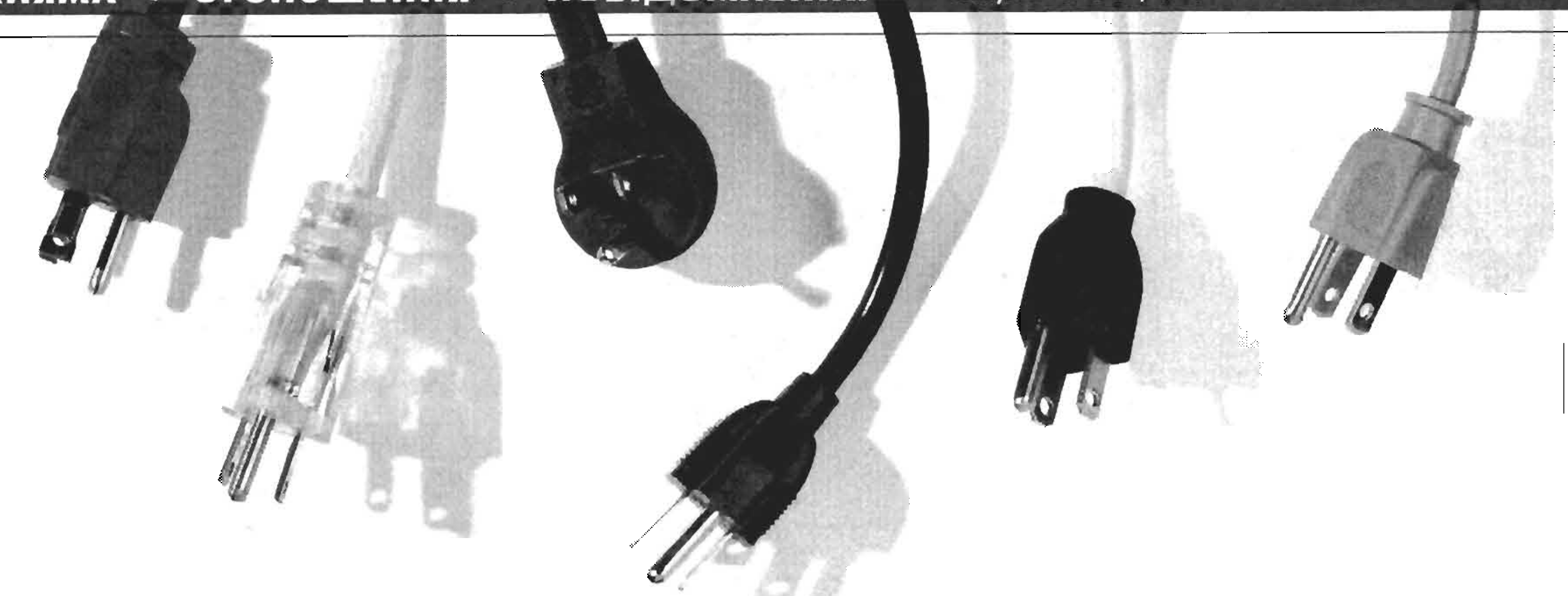
Ідеальний різдвяний подарунок. Книжка містить понад 400 сторінок ілюстрованого світлинами, цікавого матеріялу.

Книжка вже дістала високі оцінки істориків і спортових діячів в Україні.

Замовлення з оплатою 20 ам. дол., що включає поштову пересилку, треба висилати на адресу:

Chornomorska Sitch, 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDMESDAY NOON ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M. OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column ______ $12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	7 1/4" X 2c	$165.00
1/4 Pg	14 1/2" X 1c	$165.00
1/4 Pg	3 5/8" X 4c	$165.00
1/8 Pg	7 1/4" X 1c	$85.00
1/8 Pg	3 5/8" X 2c	$85.00
1/8 Pg	1 13/16" X 4c	$85.00
1/2 Pg	7 1/4" X 4c	$310.00
1/2 Pg	14 1/2" X 2c	$310.00
1 Pg	14 1/2" X 4c	$600.00

Quantity discounts:

1-9 ads ______ $12.00 per inch/Sc
10 or more ads ______ 20% discount
24 or more ads ______ 25% discount
52 ads ______ 30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislawski
Advertising Manager
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.

Веселих Свят! 99

ПРОДОВЖУЙМО НАШУ ТРАДИЦІЮ...

Побажайте рідним і приятелям Веселих Свят, щастя, добробуту і благословення на сторінках союзових видань. Щоб задовільнити всіх наших клієнтів і вмістити усі численні святкові привіти, ми будемо придержуватися таких

РЕЧЕНЦІВ ПРИЙМАННЯ ОГОЛОШЕНЬ:

	Дата виходу святкового числа	Оголошення надсилати до:
	за новим стилем	
The Weekly	19 грудня	3 грудня
Свобода	17 грудня	3 грудня
	за старим стилем	
The Weekly	2 січня	13 грудня
Свобода	31 грудня	13 грудня

Ціни: одна колонка на один інч – 7.50 дол.; 1/8 стор. – 50 дол.; 1/4 стор. – 100 дол.; 1/2 стор. – 200 дол.; ціла сторінка – 400 дол.

У справі оголошень звертайтеся до: Марійки Осціславської (973) 292-9800 Ext. 3040 або Володимира Гончарика (973) 292-9800 Ext. 3041

Чеки виписувати на адресу: Svoboda або The Ukrainian Weekly P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО
ВІДДІЛ В НЬЮ-ЙОРКУ

запрошує членство й громаду метрополії

на презентацію

АЛЬБОМУ ВИШИВАНИХ ІКОН ТА ОБРАЗІВ, МИСТЕЦЬКИХ ТВОРІВ о. д-ра ДМИТРА БЛАЖЕЙОВСЬКОГО

Участь беруть:

проф. д-р **ОЛЕГ РОМАНІВ**, президент НТШ в Україні,
о. ІГОР КОВАЛЬЧУК, голова Музею Вишиваних Ікон і Образів у Львові
та **о. д-р Д. БЛАЖЕЙОВСЬКИЙ** – автор альбому

Вечір відбудеться

в п'ятницю, 10 грудня 1999 р., о год. 6-ій веч.
в домі НТШ, при 63 Четверта авеню в Нью-Йорку

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів й українське громадянство

на доповідь

ПРОЄКТ НАЙНОВІШОЇ РЕДАКЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОПИСУ

яку виголосить

д-р ВАСИЛЬ НІМЧУК

директор Інституту Української Мови Національної Академії Наук України,

що відбудеться

у суботу, 11 грудня 1999 р., о год. 5-ій веч.
в домі НТШ, при 63 Четверта авеню,
між 9 і 10 вулицями у Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

ДІМ ДЛЯ ВСІХ СЕНЬЙОРІВ
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
спонзорує на

СОЮЗІВЦІ
Foordmore Rd.
Kerhonkson, New York 12446

в будинку `ГАЛИЧ`

ДІМ ДЛЯ ВСІХ СЕНЬЙОРІВ
членів і не-членів УНСоюзу

Постійний побут - всі обслуги:
Оплата залежно від членства в УНСоюзі і приходів

- повне харчування - 3 рази денно
- користь з усіх розвагових програм на Союзівці
- дружнє і безпечне оточення
- участь в українській громаді
- біля українських церков
- свіже гірське повітря

Аплікації приймаємо від вересня то травня

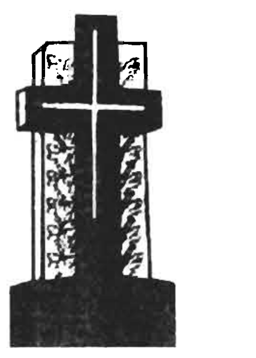
Пропонуємо поза літнім сезоном перебувати на СОЮЗІВЦІ:
- На короткий час - мінімум один тиждень
- Ця програма відкрита до всіх зацікавлених сеньорів
- Членів і не-членів УНС.

За дальшими інформаціями та аплікаціями прошу телефонувати до Головної Канцелярії Тел: 973 292-9800 Факс: 973 292-0900

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 50 дол.

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГАМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

✝

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 15 листопада 1999 р. відійшла у вічність дорога КУЗИНКА, ТЕТА

бл. п.
СТЕФАНІЯ ФЕДИК
з дому КУДЛА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 18 листопада 1999 р. в церкві Чесного Хреста в Асторії.

ПОХОРОНЕНА на українському православному цвинтарі св. Андрія Перозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

Вічна її пам'ять!

Зі смутком ділимося вісткою, що 11-30-1999 р. після тяжкої недуги помер на 83-му році життя наш найдорожчий і незабутній МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ і ШВАГЕР

бл. п.
інженер-хемік
ЯРОСЛАВ БІГУН

ПАРАСТАС – п'ятниця, 3 грудня 1999 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 160 Stuyvesant Ave., Union, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 4 грудня 1999 р., о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:

дружина – НАДЯ
донька – РЕНАТА з чоловіком РИЧАРДОМ
син – ЮРІЙ з дружиною ІРЕНОЮ
внуки – МИКОЛА і УЛЯНА
сестра – МИРОСЛАВА МАНДРУСЯК з дітьми МАРКОМ і ІРЕНОЮ
шваґерка – д-р О. ЯРОШ з донькою ОКСАНОЮ БУРАЧИНСЬКОЮ з родиною
родини – ПАНЧУКІВ, САЛУКІВ, ЛИСЮКІВ, КАЗАНІВСЬКИХ

Вічна йому пам'ять!

АННА Д'АНДРЕА
1951-1999

Минуло 40 днів з того часу, як 17 жовтня трагічно загинула АННА Д'АНДРЕА народжена в Піттсбурґу, Па., в родині Мельничук. Відійшла від нас щиросердечна і благородна Людина!

Попри всю свою занятість роботою і вихованням трьох дітей шкільного віку, помагала новим іміґрантам. Перекладала з української мови на англійську. Старалася помогти всім хто до неї звертався.
Займалася культурним центром і українською школою в Галивуді.
Багато і тільки добре можна сказати про цю чудову Жінку!

„Навіщо так рано покинула нас
Твій образ прекрасний навіки вже згас
Як тяжко змиритись з такою судьбою
І тужимо гірко всі за Тобою!"

Євгенія Маланюк, Фльорида

Повідомляємо приятелів і знайомих, що в п'ятницю, 19 листопада 1999 р. помер наш ВУЙКО

бл. п.
ЕВГЕН ТЮТЬКО

ПОХОВАНИЙ на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл

сестрінки – БОГДАННА ПОПЕЛЬ з родиною
– ХРИСТИНА НЕДІЛЬСЬКА з родиною
братанка – ОСТАПА ШУРМА з родиною у Львові

Вічна йому пам'ять!

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ МОЇХ НЕЗАБУТНІХ РІДНИХ:

батька

сл. п. о. АНДРІЯ ГАВРИЩАКА (1878-1935)

мами

сл. п. ЛЕОНТИНИ ГАВРИЩАК з роду ПЕТРАСЕВИЧ (1885-1924)

сестер:

сл. п. ІРИНИ КОЛТУНЮК (1905-1983)
сл. п.КЛЯВДІЇ ОЛЕСНИЦЬКОЇ (1906-1998)
сл. п. ОКСАНИ РАК (1908-1998)

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 4 грудня 1999 р., о год. 6-ій веч.

в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, Н.Й.

Про молитви за душі Покійних, що відійшли у засвіти у XX столітті просить

МАРТА ГАВРИЩАК-ЯРОШ з родиною

В 25 БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої найдорожчої ЖІНКИ і МАМИ

бл. п.
ЄВИ ДРОГОБИЦЬКОЇ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в п'ятницю, 3 грудня 1999 р., о год. 7:30 веч. в Помісній Українській Католицькій церкві св. Тройці в Силвер Спрінг, Мд.;

в неділю, 5 грудня 1999 р., о год. 9-ій ранку в церкві св. Марії в Бронксі, Н.Й.;

в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, Н. Й.

чоловік – МИХАЙЛО
донька – МАРУСЯ СЛОНЕВСЬКА з чоловіком АНДРІЄМ і доньками ЛЯРИСОЮ і ЮЛІЄЮ
син – СТЕФАН з дружиною ВАЛЄРІ і донькою АЛЕКСАНДРОЮ

Родину, приятелів і знайомих просимо молитися за спокій душі Покійної.

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української іміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень.
Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу "Свободи" разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої прагне бути тижневик "Свобода".

ПОДЯКА

З волі Всевишнього несподівано і трагічно відійшов від нас у вічність 2 липня 1999 р. наш найдорожчий та незабутній МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.
ЕВГЕН ШИПАЙЛО

Цією дорогою висловлюємо нашу глибоку вдячність родині, приятелям, Дивізійним Побратимам та знайомим, які своєю присутністю на похоронах, теплими словами співчуття та потішень, допомогли мені, моїм дітям та внучкам, перенести цей неймовірно тяжкий для нас час.

Дякуємо о. парохові Й. Шупі та Я. Ґнатюкові за відправу Панахиди, Святої Літургії та похорону, як теж о. В. Буникові за відправу Служби Божої в 40-ий день смерти мого покійного мужа.

Наша щира подяка Побратимам Дивізійникам за зворушливе вояцьке прощання бл. п. Евгена, їхнього друга, за прощальні слова під час панахиди Романа Ґавриляка від Дивізійного Братства, Ярослава Федуна від членів кредитівки.

З цілого серця дякуємо всім, які на поминках поділилися з присутніми спогадами про бл. п. Ґеня: дивізійникам Романові Ґавриляково, Юрієві Ференцевичеві, Осипові Ґолинському, сестрі Лесі Тарнавській, родичеві Орестові Лисинецькому та моїм приятелькам Терені Бень і Олі Мочулі.

Дякуємо всім, хто телефонічно чи письмово зложили нам свої співчуття, вислови любови та приязні до нашої родини, за прислані квіти, поминальні Служби Божі та пожертви на добродійні цілі.с

дружина – ВОЛОДИМИРА ШИПАЙЛО
сини – ЮРІЙ з родиною
– РОМАН з родиною
– ОЛЕСЬ

НА БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ „БРОДИ ЛЕВ " зложили 5.360 дол.

К. і Т. Бені, Л. Барчинська, Е. Барчинська, Б. і Х. Бейґери, М. Фіґоль, І. Гладка, родина Ґордонів, Л. Козак з родиною, А. і Х. Лисинецькі, О. Лисинецький, З. Мандич, І. і І. Мокрівські, О. і Т. Склепковичі, Т. і В. Кривуличі, Я. і Л. Федуни, Х. і Ю. Ференцевичі, М. Шарко, Р. Ґарасимович, D. i P. Juergensen, Я. Балабан, М. Тарнавська, Ю. Олесницький, М. Лисяк, Я. Качай, А. Григорович, М. Нинаткевич, Я. Букачевський, Р. Коновка, Л. Білик, О. Салдат, Н. і І. Коропецькі, І. Чайковська, О. і О. Кузьми, К. Дереш, С. Скрибайло, О. Тарнавська, П. і М. Штомпелі, Б. Куриляк, Д. Ліщинський, Я. і І. Закаляки, А. і У. Тимкевичі, Ф. Вірстюк, О. і М. Мочули, А. і Р. Ґалабурди, Т. Ковалик, Я. і О. Ваньо, Д. Ворсел, Д. Порохняк, Ю. Котляр, Б. Ґавриляк, М. і О. Гнатейки, Я. Бачинський, Б. і Л. Кутні, Я. Петрик, А. Закревський, О. і Д. Темницькі, Б. і Т. Артимишини, Б. Чайківський, К. і І. Ґригоровичі, У. і В. Дячуки, В. Пелехатий, Ґ. і М. Слупчинські, О. Ґолинський, В. і К. Воловодюки, О. Ґаєцька, З. і Д. Семанишини, М. і Н. Цьолки, М. і М. Васьківи, F. i R. Dean Р. і Г. Микити, В. і Л. Мочули, Р. і О. Кобрини, М. Турчин, В. і Б. Гнатківські, І. і О. Сохани, М. Данилюк, М. Качала, Т. Турянська, О. Данилюк, М. Бакалець, В. і О. Миськіви, Е. і Б. Михайліви, станиця Дітройт, П. Дутка, О. і А. Пришляки, В. Саляк, Л. і В. Рокицькі, М. і Л. Шевчуки, В. Гаврилюк, М. Олійник, Т. Хохоляк, М. Іванів, О. Зенюк, Т. Шутер, Ю. і О. Кисілевські, станиця Лігайтон, Р. Стельмах, Л. і М. Чолгани, Ю. і М. Українські, Classic Residence (працівники О. Шипайло), В. Кульматицький, М. Кучер.

НА ВИДАННЯ ДРУГОГО ТОМУ „КОЛОМИЯ І КОЛОМИЙЩИНА" зложили 150 дол.

Я. і Б. Ґелети, М. і О. Коропецькі, д-р С. Луговий.

НА УКРАЇНСЬКУ МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНУ СЛУЖБУ

50 дол. Л. Сілецька.

НА „ВІСТІ КОМБАТАНТА"

50 дол. В. і А. Мотики.

НА ФОНД „ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ" зложили 820 дол.

В. Гнатчук, О. і М. Коропецькі, Ю. Клюфас, Л. Барчинська, Ж. Барчинська, Ю. Надрага, Ю. Тарнавський, Я. і І. Закаляки, Д. Черткоф, д-р Ю. Крижанівський, Т. і А. Гнатейки, Ю. і Х. Демидовичі, З. і В. Салевичі, В. і Б. Ґнатківські, П. Буняк, М. Кучер.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ пожертвували:

К. і І. Григоровичі, І. і О. Буртики, К. Ваньо, А. Микич, М. Сенишин, Б. Вірстюк, родина Чучаків, Р. Міхель, О. і Д. Темницькі, організація „Пласт" – Пассейк, Г. Лапиченко О. Ґаєцька, М. Шепарович, В. і К. Воловодюки, А. Ваньо, М. і Л. Целюхи, Я. і Л. Федуни, Т. і С. Штомпілі, А. і Н. Балицькі, А. і Х. Козаки, Ю. Надрага, О. Тарнавська, А. Венгринович.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Л. Козак з родиною, кузини Шарко, Самопоміч – Пассейк, Ґарден Стейт Мотор Ладж, А. Барчинська, Beyond Beepers Raythan E. & C.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
25 Jason Ct., Matawan NJ 07747
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344

АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ
Професійний продавець забезпечення УНС
ANDRE WOROBEC
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
9 Bayard Pl., Newark, NJ 07106
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3055
Fax: (973) 292-0900
e-mail aworobec@hotmail.com

BARTOSZ TRAVEL INC.
629 Manhattan Ave.,
Brooklyn, NY 11222, fax 718-349-3381
Tel.: 718-349-3380
поза межами Нью-Йорку 1-877-349-3380

- ✓ квитки: США, Україна і цілий світ
- ✓ приватні прогульки
- ✓ переклади ✓ пашпорти
- ✓ допомога в урядах
- ✓ телефон, світло, газ
- ✓ Income tax ✓ нотар
- ✓ пачки в Україну та інші держави світу
- ✓ розмовляємо українською і російською мовами

GRAND STREET MEDICAL ASSOCIATES
is pleased to announce
MIKHAIL GUSMAN, M.D.
Internal Medicine
has joined their practice at
6360 Rt. 209
Kerhonkson, New York
(Next to Candlelight Inn Restaurant)
New Patients Welcome
Office Hours: **MONDAY-FRIDAY 9 am – 5 pm**
(914) 626-7119

ДИВІЗІЙНЕ БРАТСТВО
звертається до вас із закликом стати передплатником друкованого слова при Міністерстві Оборони України
журналу
„ВІЙСЬКО УКРАЇНИ"

Журнал цікавий своїми статтями про сучасні і минулі історичні події в Україні, сповнений патріотичними закликами, дає наснагу патріотизму українському воякові, захоплює своїми військовими ілюстраціями.

Просимо допомогти збільшити тираж цього одинокого військового журналу, який, як і всі інші українські видання, переживає кризу свого існування.
За передплатою журналу звертатися до ПЕТРА БУНЯКА, тел. : (973) 895-4303
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА 65 дол.

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+tax
(round trip)
429 дол. (one way)
----
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

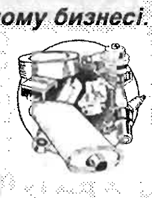
Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

ЗЕНОН СІНҐУРА
26 років в автомобільному бизнесі.
Спеціяліст від трансмісій

- Rebuild
- Repair
- Parts
- Auto Repair

607 Kelsey Ave., Perth Amboy, NJ 08861
Tel.: 732 442-3878

ФІРМА МІСТ
Забираємо посилки з вашого дому
Україна – $ 0.49 lb.
(973) 340-0500 •1-888-633-7853

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to:
Single Ukrainians
P.O. Box 24733,Phila., Pa. 19111
TEL.: (215) 722-6282

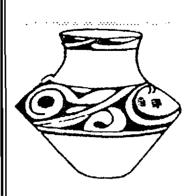
ФІРМА „INTERCAR"
ТОНІ, АЛДО, АЛАН

Високо кваліфіковані фахівці допоможуть вам недорого придбати уживаний мікроавтобус (van) чи мале вантажне авто (pick-up), або відремонтують ваш автомобіль.
INTERCAR – AUTO SALES
660 Route 22 East, Hillside, NJ 07205
Тел. (908) 687-4540
Факс (908) 686-7436

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

MYRON BOKALO MARIKA PROCIUK BOKALO

Ручно мальована кераміка
трипільського і гуцульського стилів.
„Wedding favors"
742 LINDEN AVENUE
RAHWAY, NJ 07065
(732)382-2223

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA
Weichert Realtors
CHATHAM OFFICE:
64 MAIN SREET
CHATHAM, NJ 07928
#1 REALTOR IN N.J.
#1 REALTOR IN MORRIS Co.
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S.
OFF: (973) 635-5000
EVES: (973) 539-8917
FAX: (973) 635-5086

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1–800–265–9858

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908)789-1870; (732) 627-0517

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кераміка, різьба, вишивки, картки.

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 (**Vasyl Boychuk**)

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авта і техніку
ШВИДКІСНА достава грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY Export • Import Ltd.
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
e-mail:nsemczys@aol.com
Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

Жінка середнього віку, в Америці легально, пошукує праці на день або на ніч в місті Нью-Йорку або околиці
Тел.: (212) 673-9033

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

Чоловік з правом на постійне проживання (зелена картка), може виконувати всякі роботи, шукає праці при старшій жінці, яка потребує помочі в городі, хаті чи для товариства.
Тел.: (201) 861-5143

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and **FOOD Parcel** Service

Я, Коновалова Марія Іванівна, розшукую свого онука **ЛЕВЧЕНКА СЕРГІЯ ІВАНОВИЧА**, нар. 11 лютого 1966 р. Проживає з родиною в Нью-Джерзі. Хто знає про нього, або його самого прошу відізватися.
Моя адреса: **03035, м. Київ, 35, вул. Урицького 39, кв. 47.**